

CARTEA FACERII

Cap întâi

Despre zidirea lumii, usebirea și podoaba făpturilor și de închipuirea omului, căruia au supus Dumnezeu toate care zidise.

1. **I**ntru început au făcut Dumnezeu ceriul și pământul. Psal. 32, 6 și 135, 5.
2. Iară pământul era înzădamic și deșert și întunearec era preste fața adâncului; și Duhul lui Dumnezeu Să purta preste ape. Ecli. 18, 1.
Fap. 14, 15
și 17, 24.
3. Și au zis Dumnezeu: „Să să facă lumină!” Și s-au făcut lumină. Ovr. 11, 3.
4. Și au văzut Dumnezeu lumina că iaste bună și au despărțit lumina de întunearec.
5. Și au numit lumina zio și întunearecul noapte. Și s-au făcut sară și dimineață: zi una.
6. Și au zis Dumnezeu: „Să să facă târiia în mijlocul apelor și să desparță ape de ape!”
7. Și au făcut Dumnezeu târiia și au despărțit apele carele era supt târiia de cele *ce era deasupra târiii. Și s-au făcut așa. *Psal. 135, 6
și 148, 4.
8. Și au numit Dumnezeu târiia ceriu. Și s-au făcut sară și dimineață: zioa a doua.
9. Și au zis Dumnezeu: „Să să adune apele cele de supt ceriu într-un loc și să să arâte uscatul!” Și s-au făcut așa. Ieri. 10, 12
și 51, 15.
10. Și au numit Dumnezeu uscatul *pământ și adunările apelor le-au numit mări. Și au văzut Dumnezeu că iaste bine. *Iov 38, 4.
Ps. 32, 7
și 88, 12
și 135, 6.
11. Și au zis: „Să răsară pământul iarbă verde și carea face sămânță și lemn roditoriu, care face rod după feliul său, a căruia sămânță să fie într-însul pre pământ”. Și s-au făcut așa. |
12. Și au scos pământul iarbă verde și care face sămânță după feliul său și lemn care face rod si are fieștecarele sămânță după feliul său. Și au văzut Dumnezeu că iaste bine.
13. Și s-au făcut sară și dimineață: zioa a triia.
14. Și au zis Dumnezeu: *„Să să facă luminători întru târiia ceriului și să desparță zioa și noaptea și să fie spre seamne și spre vremi și spre zile și spre ani, *Ps. 136, 7.
15. Ca să strălucească întru târiia ceriului și să lumineaze pământul”. Și s-au făcut așa.
16. Și au făcut Dumnezeu doi luminători mari: luminătoriu mai mare, spre stăpânirea zillii, și luminătoriu mai mic, spre stăpânirea nopții și stealele.
17. Și le-au pus întru târiia ceriului, să lumineze pre pământ,
18. Și să stăpânească peste zi și peste noapte și să desparță lumina și întunearecul. Și au văzut Dumnezeu că iaste bine.
19. Și s-au făcut sară și dimineață: zioa a patra.
20. Și au zis Dumnezeu: „Să scoață apele jivină ce să târăiește pre pământ și pasire zburătoare supt târiia ceriului”.
21. Și au făcut Dumnezeu chituși mari si tot sufletul viu și ce să mișcă, carele au scos apele după feliurile sale și tot ce zboară după feliul său. Și au văzut Dumnezeu că iaste bine.

22. Și le-au blagoslovit, zicând: „Creșteți și vă | | înmulțiți și umpleți apele mării și pasirile să să înmulțască deasupra pământului” 2r
23. Și s-au făcut sară și dimineață: zioa a cincea.
24. Și au zis Dumnezeu: „Să scoată pământul suflet viu după feliul său, dobitoace și ceale ce să târăiesc și fierile pământului, după feliurile sale”. Și s-au făcut așa.
25. Și au făcut Dumnezeu fierăle pământului după feliurile sale și dobitoacele și tot ce să târăiaște pre pământ după feliul său. Și au văzut Dumnezeu că iaste bine.
- *Jos 5,1 și 9, 6. 26. Și au zis: „Să facem om *după chipul și după asemănarea Noastră și să stăpânească peștii 1 Cor. 11,7. mării și pasirile ceriului și fierăle și tot pământul și tot ce să târăia mișcându-să pre pământ”.
- Colos. 3,10. 27. Și au făcut Dumnezeu pre om după chipul Său, *după chipul lui Dumnezeu l-au *Înțal. 2,23. făcut pre el, **bărbat și fămeia i-au făcut pre ei.
- Ecli. 17,1. 28. Și i-au blagoslovit Dumnezeu și au zis: * „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul **Math 19,4. și-l supuneți și stăpâniți preste peștii mării și preste pasirile ceriului și preste toate jiviniile *Gios 8,17 și 9,1. ce să mișcă pre pământ”.
29. Și au zis Dumnezeu: „Iată, v-am dat voao toată iarba care aduce sãmânța pre pământ și toate lemnele carele au în sineș sãmânța după feliul său, *să vă fie voao spre mâncare,
- *Gios 9, 3. 30. Și tuturor jiviniilor pământului și tuturor paserilor ceriului și tuturor carele să mișcă pre pământ și în care iaste suflet viu, ca să aibă de mâncat”. Și s-au făcut așa.
- *Ecli.[39,21]. 31. *Și a au văzut Dumnezeu toate care făcuse și | era foarte bune. Și s-au făcut sară 2v
- Marc. 7, 37. și s-au făcut dimineață: zioa a șasa.

Cap 2

*Dumnezeu, plinind în șasă zile lucrarea, a șaptea să odihnește, carea o și blagoslovește.
Pre om în raiul cel înfrământat cu multe feliuri de pomi roditori și cu râuri l-au pus,
cãruia pre Eva din coasta lui ajutoriu i-au făcut
și căsătoria au rânduit.*

1. i s-au săvârșit ceriurile și pământul și toată podoaba lor.
- *Ieșir. 20, 11 2. Și au plinit Dumnezeu a șaptea zi lucrul Său carele făcuse; *și s-au odihnit a și 31,17. șaptea zi de tot lucrul ce făcuse.
- 2 Leage 5,14. 3. Și au blagoslovit zioa a șaptea și o au sfințit, că într-însa au încetat de tot lucrul Său, Ovr. 4, 4. care au zidit Dumnezeu a face.
4. Aceastea sânt facerile ceriului și a pământului, când s-au zidit, în zioa în care au făcut Domnul Dumnezeu ceriul și pământul,
5. Și toată verdeța pământului, mai înainte de ce ar răsări pre pământ și toată iarba câmpului, mai înainte de ce ar încolți, că nu ploase Domnul Dumnezeu pre pământ și om nu era carele să lucre pământul,
6. Ci izvor ieșia din pământ, adăpând toată fața pământului.
- *Întâie Cor. 13, 45. [15,47] 7. Și au zidit Domnul Dumnezeu pre om din țărâna pământului și au suflat în fața lui suflare de viață și *s-au făcut omul în suflet viu.
8. Și răsădisse Domnul Dumnezeu raiul desfătării din ceput, în carele au pus pre omul carele făcuse.
9. Și au scos Domnul Dumnezeu din pământ tot lemnul frumos la vedere și bun la mâncare și lemnul | | vieții în mijlocul raiului și lemnul cunoștinții binealului și al răului. 3r
10. Și râu ieșia din locul desfătării, adăpând raiul, carele de acolo să împarte în patru capete.
- *Ecli. 24, 35. [24,26] 11. Numele *unuia, Fison; acesta este carele încungiură tot pământul Evilath, unde să naște aurul.
12. Și aurul pământului aceluia foarte bun iaste, acolo să găsește rubinul și peatra onixului.
13. Și numele râului al doile, Gheon; acesta iaste carele încungiură tot pământul Ethiopiei.
14. Și numele râului al triilea, Tigris; acesta merge în prejma asiriianilor. Iară râul al patruale, acesta iaste Efrath.
15. Și au luat Domnul Dumnezeu pre om și l-au pus în raiul desfătării, ca să-l lucre și să-l păzască.
16. Și i-au poruncit, zicând: „Din tot lemnul raiului să mânânci,
17. Iară din lemnul cunoștinții binelui și al răului să nu mânânci, că ori în ce zi vei mânca dintr-însul, cu moarte vei muri”.
18. Și au zis Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omului singur; să-i facem ajutoriu aseamenea lui”.

19. Și după ce au zidit Domnul Dumnezeu din pământ toate jiviniile pământului și toate paserile ceriului, le-au adus la Adam să vadă ce le va numi, că tot ce au numit Adam suflet viu, acela este numele lui.

20. Și au numit Adam cu numele lor toate jiviniile și toate paserile ceriului și toate fierile pământului. Iară lui Adam nu i să afla agiutoriu aseamenea. |

3v 21. Și au slobozit Domnul Dumnezeu somn preste Adam și, după ce au adormit, au luat una din coastele lui și au umplut cu carne locul ei.

22. Și au zidit Domnul Dumnezeu din coasta carea luase din Adam muiare și o au adus la Adam.

23. Și au zis Adam: * „Acesta acum os din oasele mele și trup din trupul meu: aceasta să va chema muiare, că din bărbat s-au luat. *1 Cor. 11, 9.

24. *Pentru aceea va lăsa omul pre tată-său și pre mumă-sa și să va lipi de muiare-sa *și vor fi doi într-un trup”. *Math. 19,5.
Mar. 10, 7.

25. Și era amândoi goli, Adam adecă și muiare lui, și nu să rușina. **Efes. 5, 31.
[1] Cor. 6, 16.

Cap 3

*Prin viclenia șarpelui, strămoșii calcă porunca Domnului. Mesia lumii să făgăduiește.
Și spunându-să fieștecăruia pedeapsa, din raiu să gonesc.*

1. **I**ară și șerpele era mai viclean decât toate jiviniile pământului carele făcuse Domnul Dumnezeu. Carele au zis cătră muiare: „Pentru ce v-au poruncit Dumnezeu să nu mâncați din tot pomul raiului?”

2. Căruia i-au răspuns muiare: „Din rodu pomilor carii sânt în raiu mâncăm,

3. Iară din rodu pomului carele iaste în mijlocul raiului ne-au poruncit noao Dumnezeu să nu mâncăm și să nu ne atingem de el, ca nu cumva să murim”.

4. Și au zis șearpele cătră muiare: * „Nicidecum cu moarte veți muri. | |

* 2 Cor. 11, 3.

4r 5. Că ști Dumnezeu că ori în ce zi veți mânca dintr-însul, să vor deșchide ochii voștri și veți fi ca dumnezeii, știind binele și răul”.

6. Și au văzut muiare că iaste bun pomul la mâncare și frumos ochilor și plăcut la vedere. Și au luat din rodul lui și *au mâncat și au dat bărbatului său, carele au mâncat.

* Ecli. 26, 33.

7. Și s-au deșchis ochii amânduror și, cunoscându-să a fi goli, au cusut frunze de zmochin și ș-au făcut șieș acopereminte. 1 Tim. 2,14.

8. Și, auzind glasul Domnului Dumnezeu umblând în raiu prin văzduh după ameazăzi, s-au ascuns Adam și muiare lui de la fața Domnului Dumnezeu între pomii raiului.

9. Și au chemat Domnul Dumnezeu pre Adam și au zis lui: „Unde ești?”

10. Care au zis: „Glasul Tău L-am auzit în raiu și m-am temut pentru că-s gol și m-am ascuns”.

11. Căruie i-au zis: „Cine ți-au spus că ești gol? Fără că ai mâncat din pom din carele poruncisăm ție să nu mânânci?”

12. Și au zis Adam: „Muierea carea mi-ai dat soție mi-au dat din pom și am mâncat”.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu către muiare: „Pentru ce ai făcut aceasta?” Carea au răspuns: „Șerpe|le m-au înșelat și am mâncat”.

4v

14. Și au zis Domnul Dumnezeu către șarpe: „Pentru că ai făcut aceasta, blăstămat ești între toate jiviniile și fierăle pământului; pre pieptul tău te vei târâi și pământ vei mânca în toate zilele vieții tale.

15. Vrajbe oi pune între tine și între muiare și între sămânța ta și între seminția ei. Și ea va zdrobi capul tău și tu vei pândi călcâiul ei”.

*1 Cor. 14, 34. 16. Și muierei i-au zis: „Înmulți-voi năcazurile tale și cujețele tale. Cu durere vei naște fii și supt biruința bărbatului vei fi *și acela te va stăpâni”.

17. Iară lui Adam i-au zis: „Pentru că ai ascultat glasul muierei tale și ai mâncat din pom din carele poruncisăm ție să nu mănânci, blăstămat va fi pământul în lucrul tău. Lucrând vei mânca dintr-însul în toate zilele vieții tale.

18. Spini și polomidă îți va crește ție și vei mânca iarba pământului.

19. În sudoarea feații tale vei mânca pâinea până când te vei întoarce în pământ, din carele te-ai luat; că țărână ești și în țărână te vei întoarce”.

20. Și au chemat Adam numele muierei sale Eva, pentru că era să fie mumă tuturor celor vii.

21. Și au făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și muiarii lui îmbrăcăminte de piei și i-au îmbrăcat.

22. Și au zis: „Iată, Adam ca unul din Noi s-au || făcut, știind binele și răul. Acum, dară, ca nu cumva să întinză mâna sa și să ia și din pomul vieții și să mănânce și să fie viu în vecie!”

5r

23. Și l-au scos pre el Domnul Dumnezeu din raiul desfătării, ca să lucre pământul din carele s-au luat.

24. Și au scos pre Adam și au așezat înaintea raiului desfătării hieruvimi și sabie de foc învârtitoare, ca să păzască calea pomului vieții.

Cap 4

Adam din Eva naște pre Cain și pre Avel. Necredinciosul Cain pre credinciosul Avel, fratele, ucide. Și de la Dumnezeu pedepsit și pribeag fiind, au născut pre Enoh. Ci și Adam pre Sith au născut, căruia s-au născut Enos.

1. **I**ară Adam au cunoscut pre Eva, muiare-sa, carea au zămislit și au născut pre Cain, zicând: „Moștenit-am om prin Dumnezeu”.

2. Și iară au născut pre fratele lui, Avel; și au fost Avel păstoriu de oi și Cain, lucrătoriu de pământ.

3. Și au fost, după multe zile, de au adus Cain din rodirile pământului jirtfe Domnului.

*Ovr. 11,14 [4]. 4. *Și au adus și Avel din cele întâiu născute ale turmii sale și din grăsimea lor. Și au căutat Domnul spre Avel și spre darurile lui.

5. Iară spre Cain și spre darurile lui nu s-au uitat. Și s-au mâniat Cain foarte și au căzut fața lui. |

6. Și au zis Domnul către el: „Pentru ce te-ai mâniat și căci au căzut fața ta?

5v

7. Au nu, de vei face bine, vei lua? Iară de faci rău, îndată în ușe va fi păcatul, ce supt tine va fi pofta lui și tu îl vei stăpâni”.

*Întel. 10,3. 8. Și au zis Cain către Avel, fratele său: „Să ieșim afară!” Și fiind ei în câmp, s-au sculat Cain asupra fratelui său, Avel, *și l-au omorât.

Math. 23, 35. 9. Și au zis Dumnezeu către Cain: „Unde-i Avel, fratele tău?”. Carele au răspuns: „Nu știu. Au doară păzitoriu fratelui meu sânt eu?”

1 Ioan 3, 12.

10. Și au zis către el: „Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău străgă către Mine de pre pământ.

lud. stih 11.

11. Și acum blăstămat vei fi pre pământ, carele au deșchis gura sa și au priimit sângele fratelui tău din mâna ta.

12. Când îl vei lucra, nu va da ție rodirile sale; rătăcit și pribeag vei fi pre pământ”.

13. Și au zis Cain către Domnul: „Mai mare iaste nedireptatea mea decât să dobândesc iertare.

14. Iată, mă scoți astăzi de la fața pământului și de la fața Ta mă voi ascunde; și voi fi rătăcind și pribeag pre pământ și tot cine mă va afla mă va ucide”. | |

15. Și au zis lui Domnul: „Nicidecum va fi așa, ce tot cine va ucide pre Cain de șapte ori va lua răsplătire”. Și au pus Domnul lui Cain sămn ca să nu-l ucigă oricine l-ar afla.

6r

16. Și ieșind Cain de la fața Domnului, au lăcuit pribeag pre pământ, despre răsărit, în prejma Edenului.

17. Și au cunoscut Cain pre muiare sa, carea au zămislit și au născut pre Enoh; și au zidit cetate și au chemat numele ei din numele fiului său, Enoh.

18. Iară Enoh au născut pre Irad și Irad au născut pre Maviail și Maviail au născut pre Mathusal și Mathusal au născut pre Lameh,

19. Carele ș-au luat doao muieri, numele unuia Ada și numele ceialalte, Sella.

20. Și au născut Ada pre Iavel, carele au fost tată celor ce lăcuia în șetri și păstorilor.

21. Și numele fratelui său, Iuval; acesta au fost tată celor ce cânta cu alăută și cu organ.

22. Iară Sealla au născut pre Tuval-Cain, carele au fost bătătoriu cu ciocan și faur în tot felul de lucru de aramă și de fier. Iară sora lui Tuval-Cain, Noema.

23. Și au zis Lameh muierilor sale, Adii și Selii: „Auziț glasul meu, muiarile lui Lameh, ascultați cuvântul meu, că am ucis bărbat spre rana mea și pre tinerel, spre vânătarea mea. |

6v 24. De șapte ori răsplătire să va da pentru Cain, iară pentru Lameh de șaptezeci de ori cătea șapte”.

25. Și au mai cunoscut Adam pre muiarea sa și au născut fiu și au chemat numele lui Sith, zicând: „Pusu-mi-au mie Dumnezeu altă sămînție pentru Avel, pre carele l-au ucis Cain”.

26. Ci și lui Sith s-au născut fiu, pre carele l-au chemat Enos. Acesta au început a chema numele Domnului.

Cap 5

Să urzească numărarea neamurilor lui Adam și a celor după el prin Sith și anii vieții lor până la Noe.

1. ceasta este cartea neamului lui Adam. În zioa în carea au zidit Dumnezeu pre om, *după asămânarea lui Dumnezeu l-au făcut pre el.

*Sus 1, 27.

2. Bărbat și fămeaia i-au făcut și i-au blagoslovit; și au chemat numele lor Adam, în zioa în care s-au zidit.

Jos 9, 6.

Înțel. 2, 23.

3. Și au trăit Adam o sută și treizeci de ani și au născut după chipul și după asămânarea sa și au chemat numele lui Sith.

Ecli. 17, 1.

4. Și au fost zilele lui Adam, *după ce au născutu pre Sith, opt sute de ani și au născut feciori și feate.

*1 Paral. 1, 1.

5. Și au fost toată vremea în care au trăit Adam ani noao sute treizeci; și au murit.

6. Și au trăit Sith ani o sută cinci și au născut pre Enos.

7. Și au trăit Sith, după ce au născut pre Enos, ani opt sute șapte și au născut feciori și fete.

8. Și au fost toate zilele lui Sith ani noao sute doisprăzece; și au murit. | |

7r 9. Și au trăit Enos ani noaozeci și au născut pre Cainan,

10. După a căruia naștere au trăit ani opt sute cincisprezece și au născut feciori și fete.

11. Și au fost toate zilele lui Enos ani noao sute cinci; și au murit.

12. Și au trăit Cainan ani șaptezeci și atunci au născut pre Malaleil.

13. Și au trăit Cainan, după ce au născut pre Malaleil, ani opt sute patruzeci și au născut feciori și fete.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan ani noao sute zece; și au murit.

15. Și au trăit Malaleil ani șasăzeci și cinci și au născut pre Iared.

16. Și au trăit Malaleil, după ce au născut pre Iared, ani opt sute treizeci și au născut feciori și fete.

17. Și au fost toate zilele lui Malaleil ani opt sute noaozeci și cinci; și au murit.

18. Și au trăit Iared ani o sută șasăzeci și doi și au născut pre Enoh.

19. Și au trăit Iared, după ce au născut pre Enoh, ani opt sute și au născut feciori și fete.

20. Și au fos<t> toate zilele lui Iared ani noao sute șasăzeci și doi; și au murit.

21. Iară Enoh au trăit ani șasăzeci și cinci și au născut pre Mathusalim.

*Ecli. 44, 16. 22. Și au umblat Enoh cu Dumnezeu și au trăit, *după ce au născut pre Mathusalim, ani trei sute și au născut feciori și feate. |

Ov. 11, 5.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh ani trii sute șasăzeci și cinci.

7v

24. Și au umblat cu Dumnezeu și nu s-au arătat, că l-au luat Dumnezeu.

25. Și au trăit Mathusala ani o sută optzeci și șapte și au născut pre Lameh.

26. Și au trăit Mathusal, după ce au născut pre Lameh, ani șapte sute optzeci și doi și au născut feciori și fete.

27. Și au fost toate zilele lui Mathusal ani noao sute șasăzeci și noao; și au murit.

28. Și au trăit Lameh ani o sută optzeci și doi și au născut fiuu.

29. Și au chemat numele lui Noe, zicând: „Acesta ne va mângâia pre noi în lucrurile și faptele mânilor noastre, în pământul carele l-au blăstămat Dumnezeu”.

30. Și au trăit Lameh, după ce au născut pre Noe, ani cinci sute noaozeci și cinci și au născut feciori și fete.

31. Și au fost toate zilele lui Lameh ani șapte sute șeptezeci și șapte; și au murit.

[32] Iară Noe, fiind de ani cinci sute, au născut pre Sim, Ham și Iafet.

Cap 6

Păcatele omului au fost pricina potopului. Însă Noe drept s-au aflat, căruia să poruncește a face corabiia întru carea însuș și a tuturor jiviniilor feliurile să să ție.

1. i după ce au început oamenii a să înmulți pre pământ și feate născuse, ||
2. Vâzând fiii lui Dumnezeu pre featele oamenilor că sânt frumoase, ș-au luat șieș 8r
muieri din toate carele aleseasă.

3. Și au zis Dumnezeu: „Nu va rămânea Duhul Mieu în om în veac, că trup este; și vor fi zilele lui ani o sută doaozeci!”

4. Și era urieș pre pământ în zilele acealea, că după ce au întrat fiii lui Dumnezeu la featele oamenilor și eale au născut, acește sânt puternicii din veac bărbați vestiți.

5. Și văzînd Dumnezeu că multă răutatea oamenilor iaste pre pămînt și *toată gîndirea inimii iaste pornită spre rău în toată vremea, *Jos 8, 2 [21].
Math 15, 19.
6. Ș-au bănuît că făcuse om pre pâm<â>nt. Și atingându-Să cu durearea inimii dinlăuntru,
7. „Șterge-voi – au zis – omul carele l-am zidit de pre fața pămîntului, de la om până la jivinii, de la cel ce să târiește până la paserile ceriului, că Îm bănuiesc că i-am făcut pre ei”.
8. Iară Noe au aflat dar înaintea lui Dumnezeu.
9. Aceste sânt neamurile lui Noe: *Noe bărbat drept și desăvârșit au fost între neamurile sale, cu Dumnezeu au umblat. *Ecli. 44, 17.
10. Și au născut trei feciori: Sim, Ham și Iafeth.
11. Și s-au stricat pămîntul înaintea lui Dumnezeu și s-au umplut de nedireptate.
- 8v 12. Și văzînd Dumnezeu că s-au stricat pămîntul, | (că tot trupul ș-au fost stricat calea sa pre pămînt),
13. Au zis cătră Noe: „Sfârșitul a tot trupul au venit înaintea Mea, umplutu-s-au pămîntul de nedreptate de la fața lor; și Eu voi pîiarde pre ei, cu pămîntul.
14. Fă ție corabie de leamne neatede. Sălășele în corabie vei face și cu cleiu o vei unge dinlăuntru și dinnafară.
15. Și așa o vei face: de trei sute de coți va fi lungime corăbii, de cincizăci de coți lățimea și de treizăci de coți înălțimea ei.
16. Fereastă în corabie vei face și de un cot vei săvârși vârful ei; iară ușe corăbii o vei pune în coaste; dedesupt cămări și zidiri cu trei rînduri vei face în ea.
17. Iată, Eu voi aduce apele potopului preste pămînt, ca să ucig tot trupul în carele iaste duhul vieții supt ceriu; toate care sânt pre pămînt să vor sfârși.
18. Și oi pune legătura mea de pace cu tine și vei întra în corabie tu și fiii tăi, muiarea ta și muiările feciorilor tăi cu tine.
19. Și din toate jiviniile a tot trupul câte doao vei băga în corabie, să trăiască cu tine, parte bărbătească și fămeiască.
20. Din paseri după feliul său și din dobitoace după feliul său și din tot ce să târăiaște pre pămînt după fealiul său, câte doao din toate or întra cu tine, ca să poată trăi. ||
- 9r 21. Și vei lua cu tine din toate hranele care să pot mânca și le vei strînge la tine; și vor fi și ție și lor spre mîncare”.
22. Și au făcut Noe toate carele îi poruncise Domnul.

Cap 7

Întrînd Noe cu ai săi în corabie, numaidecât apa în 150 de zile au trecut preste vîrfurile tuturor munților și pre cealeaalte jigării le-au îneacat.

- 1 i au zis Domnul cătră el: „Întră tu și toată casa ta în corabie, că pre tine *te-am văzut drept înaintea Mea în neamul acesta. *Ovr. 11, 7, 2.
2 Pet. 2, 5.
- 2 Din toate jiviniile ceale curate ia câte șapte, bărbat și fămeia, iară din jiviniile ceale necurate câte doao, bărbat și fămeia.
3. Ci și din paserile ceriului câte șapte, bărbat și fămeia, ca să ție sămînța preste fața a tot pămîntul.
4. Că încă și după șapte zile eu oi plua pre pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopți și voi șterge toată ființa carea am făcut pre fața pămîntului”.
5. Și au făcut Noe toate care le-au poruncit lui Domnul.
6. Și era de ani șasă sute când s-au vărsat apele potopului preste pămînt.
7. Și *au întrat Noe și fiii lui, muiare lui și muierele feciorilor lui cu el în corabie, pentru apele potopului. | *Math 24, 37.
Luc. 17, 26.
- 9v 8. Și din jiviniile cele curate și necurate și din paseri și din tot ce să mișcă pre pămînt,
9. Câte doao au întrat la Noe în corabie, bărbat și fămeia, precum poruncisă Domnul lui Noe. 1 Petru 3, 20.
10. Și după ce trecuse șapte zile, apele potopului s-au vărsat pre pămînt.
11. În anul al șasă sutele vieții lui Noe, în luna a doao, în zioa a șeptesprăzece a lunii, s-au rupt toate izvoarele adîncului celui mare și șgheaburile ceriului s-au deșchis.
12. Și au fost ploaie pre pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopți.
13. În partea zilii aceie au întrat Noe și Sim și Ham și Iafeth, feciorii lui, muiarea lui și trii muierele fiilor lui, cu ei în corabie.

14. Ei și toată jivina după felul său și toate dobitoacele după felul său și tot ce să mișcă pre pământ după felul său și tot ce zboară după felul său, toate paserile și toate cele zburătoare,

15. Au intrat la Noe în corabie, câte doao, câte doao din tot trupul în carele era duhul vieții.

16. Și care au intrat, bărbat și femeie din tot trupul au intrat, precum i-au fost poruncit lui Dumnezeu. Și l-au închis pre el Dumnezeu din afară.

17. Și au fost potop patruzeci de zile pre pământ; și s-au înmulțit apele și au rădicat corabie la înălțime de pre pământ.

18. Că foarte s-au vărsat și toate au împlut preste fața pământului. Iară corabie să purta preste ape. ||

19. Și apele s-au împuternicit foarte preste pământ și s-au acoperit toț munții cei înalți 10r
supt tot ceriul.

20. De cincisprăzece coți mai înaltă au fost apa preste munții pre carii-i acoperisă.

*Întăl. 10, 4.
Ecli. 39, 28.
1 Petru 3, 20. 21. *Și s-au mistuit tot trupul carele să mișca pre pământ, al pasirelor, al jiviniilor, al fiiarilor și a tot ce să târiește pre pământ, toți oamenii,

22. Și toate în carele iaste răsufare de viață pre pământ.

23. Și au șters toată ființa care era pre pământ, de la om până la dobitoc și ce să târaiește și paserile ceriului; și s-au șters de pre pământ și au rămas singur Noe și carii era cu el în corabie.

24. Și au ținut apele pământul o sută și cincizeci de zile.

Cap 8

Scăzând încet apele potopului, după slobozirea corbului și a porumbiții, Noe cu toți cei ce era în corabie iasă și, zidind oltariu, aduce lui Dumnezeu, pentru mulțămită, jirtfe, cu carele îmblânzindu-să Dumnezeu, făgăduiaște că nu va mai fi potop.

1. i aducându-Și aminte Dumnezeu de Noe și de toate jiviniile și de toate dobitoacele care era cu el în corabie, au adus duh preste pământ și au scăzut apele.

2. Și s-au închis izvoarele adâncului și zgheaburile ceriului. Și s-au oprit ploile 10v
din ceriu.

3. Și s-au întors apele de pre pământ, ducându-să și înturnându-să; și au început a scădea după o sută și cincizeci de zile.

4. Și s-au odihnit corabia în luna a șeptea, în doaozăci și șapte a lunii, pre munții Armeniei.

5. Iară apele mergea și scădea până la luna a zece, că în luna a zece, în zioa dintâi a lunii, s-au arătat vărfurile munților.

6. Și după ce au trecut patruzeci de zile, deșchizind Noe fereastra corăbii carea făcuse, au slobozit corbul,

7. Carele ieșia și nu să întorcea până când au săcat apele de pre pământ.

8. Și au slobozit porumbița după el, ca să vază de încetase apele de pre fața pământului.

9. Carea, neaflând unde să-i odihnească piciorul, s-au întors la el în corabie, că apele era preste tot pământul; și ș-au întins mâna și, luând, o au băgat în corabie.

10. Și mai așteptând alte șapte zile, iară au slobozit porumbița din corabie.

11. Iară ea au venit la el de cătră sară, purtând odraslă de maslin cu frunze verzi în gura sa. Și au înțales Noe că încetase apele pre pământ.

12. Și au mai așteptat încă alte șapte zile și au slobozit porumbița, carea nu s-au mai întors la el.

13. Deci în anul șasă sute unul, în luna dintâi, în zioa dintâi a lunii, au scăzut apele de pre pământ; și, deșchizind Noe acoperi||șul corăbii, s-au uitat și au văzut că s-au uscat 11r
fața pământului.

14. În luna a doao, în douăzeci și șapte de zile a lunii, s-au uscat pământul.

15. Și au grăit Dumnezeu cătră Noe, zicând:

16. „Ieși din corabie, tu și muieria ta, feciorii tăi și muierile feciorilor tăi cu tine,

*Sus 1, 22
și jos 9, 1,7.

17. Toate jiviniile care sânt la tine, din tot trupul, așa din cele zburătoare, precum din fieri și din tot ce să târaiește pre pământ, scoate cu tine și întrați pre pământ; *creșteți și vă înmulțiți preste el”.

18. Și au ieșit Noe și feciorii lui, muieria lui și muierile feciorilor lui cu dânsul.

19. Și toate jiviniile, dobito<a>cele și tot ce să târaiește pre pământ, după felul său, au ieșit din corabie.

20. Și au zidit Noe oltariu Domnului; și luând din toate dobitoacele și din paserile ceale curate, au adus jirtfă pre oltariu.

21. Și au mirosit Domnul miros de bună mireasmă și au zis: „Mai mult nu voi blăstâma pământul pentru oameni, *că simțirile și gândirea inimii omenеști sânt pornite spre rău din tinerețele sale; deci n-oi mai bate pre tot sufletul viu, precum am făcut.

*Sus 6, 5.
Math. 15, 19.

22. În toate zilele pământului sămânătura și săcerișul, frigul și căldura, vara și iarna, noapte și zioa nu să vor odihni”. |

11v

Cap 9

Dumnezeu pre Noe și fiii lui blagoslovește și toate jigăniile, împreună cu peștii, spre hrană le dă, însă oprindu-i de sânge. Legătura între Dumnezeu și între oameni, că nu să vor mai aduce ape de potop, cu curcubeu să întărește. De Noe beat rāzind fiiul său Ham, întru Hanaan fiiul să blastămă, iară Sim și Iafet să blagoslovesc.

1. **S**i au blagoslovit Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui și au zis cătră ei: *„Creșteț și vă înmulțiț și umpleț pământul.

*Sus 1, 22, 28
și 8, 17.

2. Și groaza voastră și cutremurul să fie preste toate jiviniile pământului și preste toate pasările ceriului, cu toate care să mișcă pre pământ, toț peștii mării supt mâna voastră s-au dat.

3. Și tot ce să mișcă și e viu *va fi voao spre mâncare; ca niște legumi verzi le-am dat voao toate,

*Sus 1, 29.

4. *Fără numai carne cu sânge să nu mâncaț,

*Preoții 17, 14.

5. Că sângele sufletelor voastre l-oi cerca din mâna tuturor fierilor și din mâna omului; și din mâna bărbatului și a fratelui său oi cerca sufletul omului.

6. Oricine *va vărsa sânge omenesc, să va vărsa sângele lui, că după chipul lui Dumnezeu s-au făcut omul.

*Math.z 26, 52.
Apoc. 13, 10.

12r 7. *Iară voi creșteț și vă înmulțiț și întraț pre pământ || și-l umpleț”.

*Sus 1, 28

8. Și aceaste au zis Dumnezeu cătră Noe și cătră feciorii lui cu dānsul:

și 8, 17.

9. „Iată, Eu voi pune legătura Mea cu voi și cu săminția voastră după voi,

10. Și cătră tot sufletul viu carele iaste cu voi, precum în pasări, așa în dobitoace și în jiviniile pământului, tuturor care au ieșit din corabie și tuturor fierilor pământului.

11. *Oi pune așezământul Mieu cu voi și nu să va mai ucide tot trupul cu apele potopului, nici va mai fi după aceasta potop rāsipind pământul”.

*Isa. 54, 9.

12. Și au zis Dumnezeu: „Acest sămn de pace carele dau între Mine și între voi și între tot sufletul viu carele iaste cu voi în neamuri vecinice,

13. Arcul Mieu oi pune în nori și va fi sămn de pace între Mine și între pământ.

14. *Și când voi acoperi ceriul cu nori, să va arāta arcul Mieu în nuori.

*Ecli. 43, 12.

15. Și-M voi aduce aminte de pace Mea cu voi și cu tot sufletul viu carele trup întărește și nu or mai fi apele potopului să ștargă tot trupul.

16. Și va fi arcul în nuori și-l voi vedea și-M voi aduce aminte de pacea vecinică carea s-au făcut între Dumnezeu și între tot sufletul viu a tot trupul carele este pre pământ”.

17. Și au zis Dumnezeu către Noe: „Acesta va fi sămnul de pace carele am rânduit între Mine și între tot trupul pre pământ”. |

18. Și era feciorii lui Noe carii au ieșit din corabie, Sim, Ham și Iafet. Iară Cam, acesta 12v este tatăl lui Hanaan.

19. Acești trei feciori sânt a lui Noe și dintr-acești trei s-au prăsit toată sămânța omenească prese tot pământul.

20. Și au început Noe, bărbat de câmp, a lucra pământul și au sădit vie.

21. Și bând vin, s-au îmbătat și s-au golit în cortul său.

22. Carea văzind Ham, tatăl lui Hanaan, adecă rușinea tătâne-său a fi golit, au vestit la doi frați ai săi, afară.

23. Iară Sim și Iafeth ș-au pus platoșea în umerile sale și, mergând îndărăpt, au acoperit rușinea tătâne-său. Și fețele lor era întoarse și partea bărbătească a tătâne-său nu o au văzut.

24. Și deșteptându-să Noe din vin și înțelegând ceale ce-i făcuse fiiul său cel mai mic,

25. Au zis: „Blastămat să fie Hanaan! Slugă slujilor va fi fraților săi!”

26. Și au zis: „Binecuvântat Domnul, Dumnezeul lui Sim; să fie Hanaan slugă lui,

27. Să lățască Dumnezeu pre Iafeth și să lăcuiască în sălașele lui Sim și să fie Hanaan slugă lui!”

28. Și au trăit Noe după potop ani trei sute cincizeci.

29. Și s-au plinit toate zilele lui, ani noo sute cincizăci; și au murit.

Cap 10

Neamurile fiilor lui Noe, de la carele s-au împărțit după potop limbile și au răsărit toți cei muritori. | |

*1 Paral. 1, 5.

1 ceaste sânt *neamurile feciorilor Noe, Sim, Ham și Iafeth; și s-au născut lor fii 13r după potop.

2 Feciorii lui Iafeth: Gomer și Magog și Madai și Iavan și Thuval și Mosoh și Thiras.

3. Iară feciorii lui Gomer: Aschenez și Rifath și Thogorma.

4. Iară feciorii lui Iavan: Elisa și Tharsis, Cheftim și Dodanim.

5. De la aceștia s-au despărțit ostroavele limbilor prin țările sale, fieștecarele după limba sa și după familiile sale, în neamurile sale.

6. Iară feciorii lui Ham: Hus și Mesraim și Futh și Hanaam.

7. Feciorii lui Hus: Sava și Evila și Savatha și Regma și Savataha. Feciorii lui Rigma: Sava și Dadan.

8. Iară Hus au născut pre Nemrod; acesta au început a fi puternic pre pământ.

9. Și era tare vânătoriu înaintea Domnului; pentru aceea au ieșit zicătoare: „Ca Nemrod tare vânătoriu înaintea Domnului”.

10. Și au fost începutul împărăției lui Vavilonul și Arah și Ahad și Halanie, în pământul Sinaar.

11. Din pământul acela au ieșit Assur și au zidit Ninivea și ulițele cetății și Hale,

12. Și Reasen, între Ninive și Hale. Aceasta iaste cetate mare.

- 13v 13. Iară Mesrain au născut pre Ludit și Anamim și Laavim, Nethuim, |
 14. Și Fetrusim și Hassuim, din carii au ieșit filisteii și Caftorit.
 15. Iară Hanaan au născut pre Sidon, întâiul său născut, Etheul,
 16. Și Evuzeul și Amorreul, Ghergheseul,
 17. Eveul și Aracheul, Sineaul
 18. Și Aradiul, Samareul și Amatheul; și după aceastea s-au împrăștiat neamurile hananeailor.
 19. Și au fost hotarâle lui Hanaan despre Sidon Gheraram până la Gazam și până la Sodoma și Gomora și Adaman și Sivoim, până la Lessa.
 20. Aceștia sânt fiii lui Ham în rudenii și în limbi și în neamuri și în țări și în sămânțiile sale.
 21. Și din Sim, tatăl tuturor fiilor lui Ever și din Iafeth, fratele cel mai mare s-au născut.
 22. *Fiii lui Sim: Elam și Assur și Arfaxad și Lud și Aram. *1 Par. 1, 17.
 23. Fiii lui Aram: Us și Ul și Ghefter și Mis.
 24. Iară Arfaxad au născut pre Salli, din carele au răsărit Ever.
 25. Și s-au născut lui Ever doi fii: numele unuia, Falig, pentru că în zilele lui s-au împărțit pământul, și numele fratelui său, Ectan.
 26. Carele Ectan au născut pre Elmodad și Salef și Asarmoft, Iare,
 27. Și Aduram și Uzal și Dicla,
 28. Și Eval și Avimail, Sava,
 29. Și Ofir și Evila și Iovav; toți aceștia, fiii lui Iectan.
 14r 30. Și au fost lăcașul lor de la Misa până la Sifar, || muntele despre răsărit.
 31. Aceștia fiii lui Sim, după rudenii și limbi și țări, în semințiile sale.
 32. Aceste familiile lui Noe, după noroadele și neamurile sale. De la acește s-au împărțit sămințiile pre pământ după potop.

Cap 11

La zidirea turnului Vavilonului, trufia măndrilor. Și limba să amestecă. Neamul lui Sim până la Avram să urzește.

1. * i era pământul de o gură și de un cuvânt. *Întel. 10, 5.
2. Și după ce au purces de la răsărit, au aflat un câmp în pământul Sinaar și au lăcuit într-însul.
3. Și au zis altul cătră vecinul său: „Veniți să facem cărămiz și să le ardem în foc”. Și le-au fost lor cărămizile în locu de pietri și tina cleoasă în loc de var.
4. Și au zis: „Veniți să ne facem cetate și turn, al căruia vârș să agiungă la ceriu și să ne vestim numele mai înainte de-a ne despărțire preste tot pământul”.
5. Și S-au pogorât Domnul să vază cetatea și turnul carele zidea fiii lui Adam.
6. Și au zis: „Iată, un norod iaste și o gură tuturor; și au început aceasta a face, nici or înceta de gândurile sale, până le vor plini cu fapta.

7. Veniți, dară, să ne pogorâm și să amestecăm acolo limba lor, ca să nu auză fieștecarele glasul vecinului său”.
8. Și așa i-au despărțit Domnul din locul acela preste toate pământurile și au încetat a face cetatea. |
9. Și pentru aceea s-au chemat numele ei Vavil, că acolo s-au amestecat gura a toată lumea. Și de acolo i-au împărțit Domnul preste fața a toate țările. 14v
- *1 Par. 1, 17. 10. Aceste sânt neamurile lui Sim: *Sim era de o sută de ani când au născut pre Arfaxad, al doile an după potop.
11. Și au trăit Sim, după ce au născut pre Arfaxat, ani cinci sute și au născut fii și fecioare.
12. Iară Arfaxat au trăit ani treizeci și cinci și au născut pre Sali.
13. Și au trăit Arfaxat, după ce au născut pre Sali, ani treizeci și trei și au născut fii și fete.
14. Și au trăit Sali ani treizeci și au născut pre Ever.
- [15]. Și au trăit Sali, după ce au născut pre Ever, ani patru sute trei și au născut fii și feate.
16. Și au trăit Ever ani treizeci și patru și au născut pre Falig.
17. Și au trăit Ever, după ce au născut pre Falig, ani patru sute treizeci și au născut fii și fete.
18. Și au trăit Falig ani treizeci și au născut pre Riv.
- *1 Par. 1, 19. 19. *Și au trăit Falig, după ce au născut pre Riv, ani doao sute noao și au născut fii și fete.
20. Și au trăit Riv ani treizeci și doi și au născut pre Sarug.
21. Și au trăit Riv, după ce au născut pre Sarug, ani doao sute șapte și au născut fii și fete.
22. Și au trăit Sarug ani treizeci și au născut pre Nahor.
23. Și au trăit Sarug, după ce au născut pre Nahor, ani doao sute și au născut fii și fete.
24. Și au trăit Nahor ani doaozeci și noao și au născut pre Thari.
25. Și au trăit Nahor, după ce au născut pre Thari, ani o sută noaosprăzece și au născut fii și fete. ||
- *Ios. 24, 2. 26. Și au trăit Thari ani șeptezeci *și au născut pre Avram și Nahor și Aram. 15r
- 1 Par. 1, 26. 27. Și aceste sânt neamurile lui Thari: Thari au născut pre Avram, Nahor și Aram. Iară Aram au născut pre Lot.
28. Și au murit Aram mai nainte de Thari, tată-său, în pământul nașterii sale, în Urul haldeilor.
29. Și ș-au luat Avram și Nahor muieri; numele muierii lui Avram, Sarai, și numele muierii lui Nahor, Milha, fata lui Aram, tatăl lui Milhei și tatăl lui Iashei.
30. Și era Sarai stearpă și nu avea prunci.
- *Ioz. 24,2. 31. *Și au luat Thara pre Avram, fiul său, și pre Lot, fiul lui Aram, fiul feciorului său, și pre Sarai, noru-sa, muiare lui Avram, feciorului său, și i-au scos pre ei din Urul haldeilor, NeIeIm. 9, 7.
- ** Iudith 5, 6. **să meargă în pământul lui Hanaan; și au venit până la Haran și au lăcuit acolo.
- Fap. 7,2. 32. Și au fost zilele lui Thari ani doao sute cinci; și au murit în Haram.

Cap 12

Avram, din porunca lui Dumnezeu, Tatăl multora, luind făgăduințele, lăsând țara sa, cu Lot nemernicește în Hanaan și jirtfuieste Domnului în Sihim și în Veftil. De acolo, pentru foametea, intră în Eghiptet. Muiarea-și o cheamă soră, carea fiind în casa lui Faraon luată, o dobândește neîntinată.

- *Fap. 7, 3. 1. i-au zis Domnul cătră Avram: „Ieși din pământul tău și din rudeniia ta și din casa tătâni-tău și vino în pământul carele voi arăta ție. |
2. Și te voi face în neam mare și te voi blagoslovi și voi mări numele tău și vei fi blagoslovit. 15v
3. Blagoslovi-oi pre cei ce te vor blagoslovi și oi blestema pre cei ce te vor blestema și *întru tine să vor blagoslovi toate neamurile pământului”.
- *Jos 22,18 și 25, 25. 4. Și au ieșit Avram precum i-au fost poruncit lui Domnul și au mers cu el Lot. De șeptezeci și cinci de ani era Avram când au ieșit din Haram.
- Gal. 2,8. 5. Și au luat pre Sarai, muiarea sa, și pre Lot, feciorul frăținea-său, și toate averile care le câștigase și sufletele care le făcuse în Haran și au ieșit să margă în pământul Hanaan.
- Ovrei 11, 8. Și după ce au venit într-însul,
6. Au trecut Avram pre pământ până la locul Sihim, până la Valea Luminoasă. Iară hananeul atunci era pre pământ.
- *Jos 13, 15 și 15, 18 și 26,4. 7. Și s-au arătat Dumnezeu lui Avram și i-au zis: *„Sămînții tale voi da pământul acesta”. Carele au făcut acolo oltariul Domnului, Carele i să arătase.
- 2 Lege 34,4.

8. Și de acolo, trecând la muntele carele era în prejma răsăritului Viftil, au întins acolo cortul său, despre răsărit având Viftil și despre apus, Hai. Și au zidit acolo oltariu Domnului și au chemat numele Lui.

9. Și au mers Avram îmblând, și mai încolo trecând spre amiazăzi.

10. Și au fost foamete pre pământ; și s-au pogorât Avram în Egipt, să neamernicească acolo, că să întărise foametea pre pământ. ||

16r 11. Și apropiindu-să să între în Egipt, au zis Sarrai, muiarii sale: „Știu că frumoasă muiare ești.

12. Și dacă te vor vedea egipteanii, or zice: «Muiarea acestuia este!» și mă vor ucide și pre tine te vor ținea.

13. *Zi dară, rogu-te, că-m ești sor, ca să-m fie bine pentru mine și să trăiască sufletul meu pentru cinstea ta”.

14. Deci, după ce au intrat Avram în Egipt, au văzut egiptenii muiarea că-i frumoasă foarte.

15. Și o au vestit căpeteniile lui Faraon și o au lăudat înaintea lui. Și s-au luat muierea în casa lui Faraon.

16. Iară lui Avram i-au făcut bine pentru dânsa și au avut el oi și boi și asini și slugi și slujnice și asine și cămile.

17. Și au lovit Dumnezeu pre Faraon cu bătaie mare și casa lui, pentru Sarai, muiare lui Avram.

18. Și au chemat Faraon pre Avram și i-au zis: „Ce este aceasta ce mi-ai făcut? Pentru ce nu ai spus că muiare ta este?

19. Pentru ce ai zis că ți-i sor, de o am luat mie muiare? Acum, dară, iată-ț soțul tău, ia-o și mergi!”

20. Și au poruncit Faraon pentru Avram bărbaților și l-au petrecut pre el și muiarea lui și toate care avea. |

16v

Cap 13

Avram și Lot, ieșind din Egipt, pentru foarte multe averi să despart. Și Lot alegându-și pre lângă Iordan, Avram lăcuiește în pământul Hanaan. Și acolo iarăș sporirea săminții și pământul moștenirii de la Dumnezeu să fâgăduiește.

1. i s-au suit Avram din Egipt, el și muiarea lui și toate care avea, și Lot cu el, spre partea de amiazăzi.

2. Și era foarte bogat de aur și de argint.

3. Și s-au întors pre calea carea venisă, despre miazăzi în Viftil, până la locul unde înfipsease mai înainte cortul, între Viftil și Hai,

4. În locul oltariului *carele făcuse mai înainte, și au chemat acolo numele Domnului. *Sus 12, 7.

5. Ci și Lot, carele era cu Avram, au avut turme de oi și ciurde și corturi.

6. Nici putea închepea ei pre pământ să poată lăcui ei împreună, *că avea multe averi și nu putea lăcui de obște. *Jos 26, 7.

7. Pentru aceea și certare s-au făcut între păstorii turmelor lui Avram și a lui Lot. Și în vremea aceea hananeul și ferezeul lăcua pre <pă> mântul acela.

17r 8. Și au zis Avram cătră Lot: „Să nu cumva, || rogu-te, fie între mine și între tine probozire, și între păstorii miei și păstorii tăi, că sântem fraț.

9. Iată, tot pământul înaintea ta este. Rămâi de la mine, rogu-te! De vei merge spre stânga, eu oi ține dreapta, iară de vei alege tu dreapta, eu spre stânga mă voi duce”.

10. Deci, rădicându-ș Lot ochii săi, au văzut tot ținutul împregiurul Iordanului, carele tot să adăpa, mai înainte până ce au mistuit Domnul Sodomul și Gomorul, ca raiul Domnului și ca Egiptul, de cătră Sigor.

11. Și ș-au ales luiș Lot ținutul împrejurul Iordanului și s-au întors de la răsărit și s-au despărțit de cătră frate-său.

12. Avram au lăcuit în pământul Hanaan, iară Lot au zăbovit în orașele carele era împregiurul Iordanului; și au lăcuit în Sodoma.

13. Iară oamenii sodomiteni era foarte răi și păcătoși foarte înaintea lui Dumnezeu.

14. Și au zis Domnul cătră Avram, după ce s-au despărțit de el Lot: *„Rădică-ț ochii tăi și vezi, din locul în carele acum ești, spre miazănoapte și spre amezăzi și spre răsărit și spre apus. *Sus 12, 7. Jos 15, 18 și 26, 14 [26, 3-4].

15. Tot pământul carele vezi ție ți l-oi da și săminții tale, până în veaci. 2 Leg. 34, 4.

16. Și oi face săminția ta ca pravul pământului; cine din oameni va putea număra pravul pământului, și săminție ta o va putea număra. |

17. Scoală și încungiură pământul în lungime și în lățimea sa, că ție ți-l voi da".

17v

18. Deci, luându-ș cortul său, Avram au venit și au lăcuit lângă vale Mamvri, carea este în Hevron, și au zidit acolo oltariul Domnului.

Cap 14

După ce s-au biruit cinci împărați și s-au prădat Sodomul, Lot cu alți robi să duce de 4 împărați biruitori, pre carii gonindu-i Avram, pre toți robii și prada o întoarce. Și vesel pentru biruința, zăciuală dă lui Melhisedec, de la carele luând blagoslovenie, toate le întoarce împăratului Sodomului.

1. **S**i au fost în vremea aceea că Amrafer, împăratul Sinar, și Arioh, împăratul Pontului, și Hodorlahomor, împăratul elamitenilor și Thadal, împăratul limbilor, 2. Au rădicat oaste asupra lui Vara, împăratul sodomleanilor, și asupra lui Vearsa, împăratul Gomorrii, și asupra lui Sinaav, împăratul Adamii, și asupra lui Simivir, împăratului Sivoim, și asupra împăratului Valei, acesta iaste Sigor.

3. Toți aceștia s-au împreunat în Valea Sălvatecă, carea acum este Marea Sărată.

4. Că doisprece ani au fost slujit lui Hodorlahomor și în anul al treisprăzecele s-au lăsat de dănsul.

5. Deci în anul al patrusprăzecele au venit Hodorlahomor și împărății carii era cu el și au lovit pre Rafaim în Astaroth-Carnaim și Zuzim cu dănșii și Emim în Save-Cariathaim, ||

6. Și pre Horrei în Munții Seir, până la câmpiile Farai, carea este în pustie.

18r

7. Și s-au întors și au venit la izvorul Misfat, aceasta este Cadis; și au lovit tot ținutul amalechitenilor și pre amoreu, carele lăcuia în Asason-Thamar.

8. Și au ieșit împăratul sodomleanilor și împăratul Gomorrii și împăratul Adamei și împăratul Savoim, precum și împăratul Valei, carea-i Sigor, și au rânduit oaste asupra lor în Valea Sălvatecă,

9. Adecă împotivă lui Hodorlahomor, împăratul elamitenilor, și Thadal, împăratul limbilor, și Amrafil, împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Pontului: patru împărați împotiva a cinci.

10. Iară Valea Sălvatecă avea multe puțuri cleite; deci împăratul sodomleanilor și al Gomorrei au întors dosul și au căzut acolo, și carii mai rămăsease au fugit la munte.

11. Și au luat toată averea sodomleanilor și a Gomorrei și toate care era de mâncare și s-au dus,

12. Precum și pre Lot și averea lui, pre feciorul fratelui lui Avram, carele lăcuia în Sodoma.

13. Și, iată, unul carele scăpasă au vestit lui Avram ovreului, carele lăcuia în valea Mamvrei Ammorreii, a fratelui Escol și a fratelui Anner, că acește făcusease legătură de | pace cu Avram.

18v

14. Carea auzind Avram, adecă a fi prins Lot, fratele său, au numărat din casnicii săi trei sute optsprăzece viteaji și i-au gonit până la Dan.

15. Și împărțându-și soțiile, au năvălit asupra lor noaptea și i-au lovit și i-au gonit până la Hova, carea iaste de-a stânga Damascului.

16. Și au întors toate averile și pre Lot, fratele său, cu averile lui și muierile și norodul.

17. Și au ieșit împăratul sodomleanilor întru întâmpinarea lui, după ce s-au întors de la tăierea lui Hodorlahomor și a împăraților carii era cu dânsul în valea Savei, carea iaste Valea Împăratului.

18. *Iară Melhisedec, împăratul Salim, aducând pâne și vin, că era preotul lui Dumnezeu celui înalt, *Ov. 7, 1.

19. L-au blagoslovit și au zis: „Blagoslovitu-i Avram lui Dumnezeu celui înalt, Carele au zidit ceriul și pământul.

20. Și blagoslovitu-i Dumnezeu cel înalt, cu a Căruia agiutoriu protivnicii sânt în mânile tale”. Și i-au dat lui zăciuale din toate.

21. Și au zis împăratul sodomleanilor cătră Avram: „Dă-mi mie sufletele, cealeaalte ia-le ție”.

22. Carele i-au răspuns: „Rădic mâna mea cătră Domnul, Dumnezeu meu cel înalt, stăpânitoriu ceriului și al pământului,

23. Că de la o ață de supt streșină până la cureaaoa încălțăminteii nu oi lua din toate care sânt ale tale, să nu zici: «Eu am îmbogățit pre Avram!», ||

19r 24. Afară din cele ce au mâncat tinerii și părțile bărbaților carii au venit cu mine, Anner, Escol și Mamvre; aceștia or lua părțile sale”.

Cap 15

Dumnezeu lui Avram, deznădăduind de rămășiță, îi făgăduiaște fiu; căruie crezind Avram, să îndreptează. Și în sămnul făgăduiului pământ, precum i-au poruncit Domnul, aduce jirtfă și înțăleage că va fi neamearnică rămășița sa.

1. **A**ceastia dară isprăvindu-să, fost-au cuvântul Domnului cătră Avram, prin videnie, zicând: „Nu te teme, Avrame, Eu sânt scutitoriu tău și plata ta mare foarte”.

2. Și au zis Avram: „Dumnezeule, ce-m vei da mie? Eu oi trece fără prunci și feciorul ispravnicului casii meale, acesta damasc Eliezer”.

3. Și au adaos Avram: „Iară mie nu mi-ei dat sămânță și iată, casnicul meu va fi moșteanul meu!”

4. Și îndată cuvântul Domnului au fost cătră dânsul, zicând: „Nu va fi acesta moștanul tău, ci carele va ieși din pânțelele tău, pre acela vei avea moștean”.

5. Și l-au scos afară și i-au zis: * „Uită-te la ceriu și numără stelele, de poți”. Și i-au zis: *Râm. 4, 18. „Așa va fi sămânța ta”.

- *Râm. 4,3. 6. *Crezut-au Avram lui Dumnezeu și i s-au socotit spre dreptate.
Galat. 3,6. 7. Și au zis cătră el: „Eu, Domnul, Carele te-am scos din Urul haldeilor să-ți dau pământul acesta să-l stăpânești”.
- Iacov 2, 23. 8. Iară el au zis: „Doamne Dumnezeu, de unde pociu ști că-l voi stăpâni?” |
9. Și răspunzind, Domnul i-au zis: „Ia mie o vacă de trei ani și o capră tretină și un berbec de trei ani și un turture și un porumb”.
- *Erim. 24, 18. 10. Carele luând toate acestea, *le-au împărțit pre mijloc și amândoașo părțile împotriva sa cu partea dinlontru le-au pus; iară paserile nu le-au împărțit.
11. Și s-au pogorât paserile pre stârvuri și le apăra Avram.
12. Și apuind soarele, au căzut somn pre Avram și groază mare și întuneacoasă l-au cuprins.
- *Fap. 7, 6. 13. Și i s-au zis: „Să știi mai înainte cunoscând *că va fi nimearnică sămânța ta în pământul nu al său și-i vor supune robii și-i vor năcăji ani patru sute.
14. Însă neamul căruia or sluji, Eu l-oi judeca, și după aceastea or ieși cu mari averi.
15. Iară tu vei merge la părinții tăi în pace, petrecut în bune bătrânețe.
16. Și după al patrule neam să vor întoarce aici, că încă nu s-au plinit răutățile amoreilor până la această vreme”.
17. Și după ce au apus soarele, s-au făcut ceață întuneacoasă și s-au arătat un cuptoriu fumegând și o candilă de foc trecând pintre despărțirile acealea.
- *Sus 12, 7 și 13, 15. 18. În zioa aceea *au făcut Dumnezeu legătură de pace cu Avram, zicându-i: „Săminții tale oi da pământul acesta, de la râul Eghiptului până la râul mare Efraim,
Jos 26, 4. 19. Chineii și chinezeii, chidmoneii,
2 Leg. 34, 4. 20. Și hefteii și feriseii și Rafaim,
3 Împă. 4, 21. 21. Și amorreii și hananeii și ghergheseii și evuseii. | |
2 Par. 9, 26.

Cap 16

20r

Agar de stăpână-sa, Sarai, să dă lui Avram muiare. Carea zemisind și pentru aceea pre stăpână-sa urgisind, de la aceieș năcăjindu-să, fuge. Iară din porunca îngerului aceieș supuindu-să, naște pre Ismail.

1. **I**ară Sarai, muiarea lui Avram, nu năcusă prunci. Ce având o slujnică eghipteancă pe nume Agar,
2. Au zis bărbatului său: „Iată, pre mine m-au închis Domnul, să nu nasc. Întră la slujnica mea, ca doară încai dintr-înșo oi lua fiu”. Și ascultând el rugăminteia ei,
3. Au luat pre Agar eghipteanca, slujnica sa, după zece ani ce începuse a lăcui în pământul Hanaan, și o au dat bărbatului său muiare.
4. Carele au intrat la dânsa. Iară ea, vâzându-să a fi zămislit, au necinstit pre doamnă-sa.

5. Și au zis Sarai către Avram: „Cu nedreptul lucrî împotriva mea. Eu ți-am dat slujnica mea în sânul tău, carea văzând că au zămislit, m-au necinstit. Judece Dumnezeu între mine și între tine!”

6. Căriia răspunzînd Avram: „Iată – au zis – slujnica ta în mîna ta este, fă cu dînsa cumu-ți place!” Deci năcăjîndu-o Sarai, au fugit.

7. Și găsîndu-o îngerul Domnului lângă izvorul apei, în pustietatea carea este în calea Sur, în pustie,

8. Au zis către dînsa: „Agar, slujnica Saraii, de unde vii și încătore mergi?” Carea au răspuns: „Eu fug de la fața Saraii, doamnei mele”. |

20v 9. Și i-au zis îngerul Domnului: „Întoarce-te la doamna ta și te supune supț mîna ei”.

10. Și iarăș: „Înmulțînd – zice – oi înmulți sîmînta ta și nu să va număra pentru mulțimea”.

11. Și iară: „Iată – zice – ai zămislit și vei naște fiu și vei chema numele lui Ismail, pentru că au auzit Domnul năcazul tău.

12. Acesta va fi om vrăjmaș, mîna lui asupra tuturor și mîna tuturor asupra lui și în prejma tuturor fraților săi va înfînge corturile”.

13. Și au chemat numele Domnului, Carele grăia către dînsa: „Tu, Dumnezeule, Carele m-ai văzut!”, că au zis: „Cu adevărat aici am văzut dosul Celui ce m-au văzut pre mine”.

14. Pentru aceea au numit *puțul acela Puțul-Celui-ce-Viețuiaște-și-mă-Vede. Acesta *Jos 24, 62.
este între Cades și Varad.

15. Și au născut Agar fiu lui Avram, carele i-au chemat numele lui Ismail.

16. De optzăci și șasă de ani era Avram cînd i-au născut lui Agar pre Izmail.

Cap 17

Lui Avram să procitesc făgăduințele. Lui și al Saraii li să mută numele. Tăierea împrejur să poruncește, ca un sămn de pace. Fiu din Sara să făgăduiește, împreună cu următorii lui || Ismail, și Avram plineaște porunca tăierii împregiur.

21r

1. **I**ară după ce au început a fi de ani noaozăci și noao, i s-au arătat lui Domnul și au zis către dînsul: „Eu, Dumnezeu Atotputearnicul! Umblă înaintea mea și fii desăvârșit.

2. Și oi pune așezămîntul Mieu de pace între Mine și între tine și te voi înmulți foarte, foarte”.

3. Căzut-au Avram cu fața la pămînt.

4. Și i-au zis Dumnezeu: „Eu sînt și așezămîntul Mieu cu tine, *și vei fi tată a multe neamuri. *Ecli. 44, 20.

5. Nici să va mai chema numele tău Avram, ce te vei chema Avraam, că tată a multe neamuri te-am rînduit. Râm. 4, 17.

6. Și te voi face a crește foarte, foarte și te voi pune în neamuri și împăraț din tine or ieși.

7. Și oi pune așezămîntul Mieu între Mine și între tine și între sîmînta ta după tine, în rudeniile sale, așezămînt de pace în veci, să fiu Dumnezeuul tău și al sîmînții tale după tine.

8. Și-ți voi da ție și sîmînții tale pămîntul nemearniciei tale, tot pămîntul lui Hanaan, întru moștenire veacinică, și oi fi Dumnezeuul lor”.

21v 9. Și iară au zis Dumnezeu către Avraam: | *„Și tu dară vei păzi așezămîntul Mieu și sîmînta ta după tine, în neamurile lor. *Fap. 7, 8.

10. Acesta este așezămîntul Mieu, care veți păzi între Mine și între voi și între sîmînta ta după tine: să va tăia împrejur dintre voi toată partea bărbătească.

11. Și veți tăia împrejur carnea mădulariului vostru, să fie *spre sămn de pace între Mine și între voi. *Preo. 12, 3.
Luc. 2, 21.

12. Pruncul de opt zile să va tăia împrejur între voi, toată partea bărbătească, în neamurile voastre, precum cel din casă așea și cel cumpărat să va tăia împrejur și oricarele nu va fi din rudeniia voastră. Râm. 4, 11.

13. Și va fi așezămîntul Mieu în trupul vostru, spre pace vecinică.

14. Partea bărbătească a căruia mădulariu nu va fi tăiat împrejur să va șterge sufletul acela din norodul său, că așezămîntul Mieu înzădarnic l-au făcut”.

15. Și au zis Dumnezeu către Avraam: „Pre Sarai, muiare ta, nu o vei mai chema Sarai, ce Saram.

16. Și o voi blagoslovi și dintr-însa voi da ție fiu, pre carele îl voi blagoslovi; și va fi spre neamuri, și împărați noroadelor or răsări dintr-însul”.

17. Căzut-au Avraam pre fața sa și au răs, zicând în inima sa: „Gândești doară || că 22r
omului de o sută de ani să va naște fiu? Și Sara, de noaozăci de ani, va naște?”

18. Și au zis cătră Dumnezeu: „Batâr Ismail de ar trăi înaintea Ta”.

*Jos 18, 10 și 21, 2. 19. Și au zis Dumnezeu cătră Avraam: *, „Sara, muiarea ta, va naște ție fiu și vei chema numele lui Isac. Și oi pune așezemântul Mieui lui, spre pace veacinică, și săminții lui după el.

20. Pentru Ismail încă te-am ascultat. Iată, îl voi blagoslovi și-l voi spori și-l voi înmulți foarte. Doisprăzece povățuitori va naște și-l voi face spre neam mare.

21. Iară așezemântul Mieui l-oi pune la Isaac, carele ți-l va naște Sara întru această vreme în anul următoriu”.

22. Și după ce s-au sfârșit cuvântul a grăi cu el, s-au suit Dumnezeu de la Avraam.

23. Și au luat Avraam pre Ismail, fiul său, și pre toț cei din casa sa și pre toți cari-i cumpărase, toată partea bărbătească din toț bărbații casii sale, și au tăiat împregiur mădulariul trupului lor îndată într-acea zi, precum i-au fost poruncit Dumnezău.

24. Avraam era de ani noaozeci și noao când ș-au tăiat împrejur trupul său.

25. Și Ismail, fiul său, treisprăzece ani au fost plinit în vremea tăierii sale împrejur. |

26. Întru aceieș zi s-au tăiat împrejur Avraam și Ismail, fiul lui. 22v

27. Și toț bărbații casii sale, precum cei născuți în casă-i, așa și cei cumpărați și nimearnicii așijderea s-au tăiat împrejur.

Cap 18

Trei îngeri Avraam cu sălaș cuprinde. Fiiu din Sara i să făgăduiește, carea pentru aceea răsând, să înfruntă. Mistuirea sodomlenilor să vestește, pentru carii Avraam de multe ori să roagă.

Ovrei 13, 2. 1. i s-au arătat lui Domnul ^() în valea Mamvrei, șezind în ușa umbrariului său, în zăduhul zillii.

2. Și, rădicându-ș ochii, i s-au arătat lui trei bărbăț stând aproape de dânsul, pre carii văzându-i, au alergat întru-ntimpinarea lor din ușa umbrariului și li s-au închinat la pământ.

3. Și au zis: „Doamne, de am aflat har în ochii Tăi, nu trece sluga Ta!

4. Ce oi aduce puțința apă și vă spălaț picioarele și vă odihniț supt copaciu.

5. Și oi pune o bucătură de pâne și vă întăriț inima voastră, după aceea veț trece, că pentru aceea v-aț întors la sluga voastră”. Carii au zis: „Fă precum ai grăit!”

6. Grăbit-au Avraam în umbrariu la Sara și i-au zis: „Grăbește, trei măsurii de făină mestecă și fă pâni supt cărbunii!” |

7. Iară el au alergat la ciurdă și au adus de-acolo un vițâl foarte tinăr și bun și l-au dat 23r
slujii, carele au grăbit și l-au fiert.

8. Și au luat unt și lapte și vițâlul carele l-au fost fiert și l-au pus înaintea lor. Iară el sta lângă dânsii supt copaciu.

9. Și după ce mâncase, au zis cătră dânsul: „Unde este Sara, muierea ta?” El au răspuns: „Iată, în umbrariu este”.

*Sus 17, 19. 10. Căruie au zis: *, „Întorcându-mă, oi veni la tine într-această vreme, având viață, și
Jos 21, 1. va avea fiu Sara, muierea ta”. Carea auzind, Sara au răs după ușa cortului.

Râm. 9, 9. 11. Și era amândoi bătrâni și vechi de zile și încetase Sarei a-i fi cele femeiești.

*1 Petru 3,6. 12. Carea au răs într-ascuns, zicând: „După ce am îmbătrânit, *și domnul mieui vechiu este, oi sluji desfătării?”

13. Și au zis Dumnezeu cătră Avraam: „Pentru ce au răs Sara, zicând: «Au doară adevărat voi naște, vechie fiind?»

14. Au doară lui Dumnezeu este ceva cu greu? Precum am zis, Mă voi întoarce le tine într-aceastaș vreme, urmând viața, și va avea Sara fiu”.

15. Tăgăduit-au Sara, zicând: „N-am răs!” , fiind înfricoșată. Iară Domnul: „Nu-i așa – au zis – ce ai răs!”

16. Și sculându-să de acolo, bărbații ș-au îndreptat | ochii 23v

d-asupra Sodomului; și Avraam mergea împreună, petrecându-i.

17. Și au zis Domnul: „Au doară voi putea ascunde de cătră Avraam cele ce oi să fac,

Sus 12, 3. 18. Deacă va să fie neam mare și tare foarte și într-însul trăbuie ^() să să blagoslovească
Jos 22, 18. toate neamurile pământului?

19. Că știu că s-au poruncit fiilor săi și casii sale după sine să păzască calea Domnului și să facă judecată și dreptate, să aducă Domnul pentru Avraam toate care au grăit cătră dânsul”.

20. Și au zis Domnul: „Strângerea Sodomului și a Gomorului s-au înmulțit și păcatul lor s-au îngreuiat foarte.

21. Pogorî-Mă-voi și voi vedea de cumva strigarea carea au venit la Mine cu fapta o ar plinit; au nu este așa, să știu”.

22. Și s-au întors de acolo și s-au dus în Sodom, iară Avraam încă sta înaintea Domnului.

23. Și apropiindu-să, au zis: „Au doară vei pierde dreptul cu cel necredincios?”

24. De or fi cincizăci drept în cetate, peri-or împreună? Și nu vei ierta locului aceluia pentru cinezeci drepti de or fi într-însul?”

25. Nu fie la Tine să faci lucrul acesta și să ucizi dreptul cu necredinciosul și să fie dreptul ca necredinciosul! Nu-i a Ta aceasta! Carele judeci tot pământul, nicidecum vei face | |

24r judecata aceasta!”

26. Și au zis Domnul către dânsul: „De oi găsi în Sodom cincizăci drept în mijlocul cetății, oi ierta a tot locul pentru dânșii”.

27. Și, răspunzind, Avraam au zis: „Dacă o dată am început, oi grăi către Domnu meu, fiind praf și cenușe.

28. Dară de să vor găsi cu cinci mai puțin de cincizăci drept, șterge-vei pentru patruzeci și cinci toată cetatea?” Și au zis: „Nu oi șterge, de oi găsi acolo patruzeci și cinci”.

29. Și iară au grăit către Dânsul: „Dară de să vor găsi acolo patruzăci, ce vei face?” Au zis: „Nu o voi lovi, pentru patruzăci”.

30. „Rogu-Te – au zis – să nu Te mânie, Doamne, de oi grăi: dară de să vor găsi acolo treizeci?” Au răspuns: „Nu oi face, de oi găsi acolo treizeci”.

31. „Deaca o dată – au zis – am început, oi grăi către Domnul meu: dară de să vor găsi acolo doaozeci?” Au zis: „Nu-i voi ucide, pentru doaozeci”.

32. „Rogu-te – au zis – să nu Te mânie, Doamne, de oi mai grăi încă o dată: dară de să vor afla acolo zece?” Și au zis: „Nu-i voi șterge, pentru zece”.

33. Și s-au dus Domnul, după ce au încetat a grăi către Avraam; și el s-au întors la locul său.

Cap 19

Lot, cuprinzind în sălaș pre îngerii, de la sodomleni să asupreaște. Cu muiarea și cu doao fete scoțindu-să de la arderea Sodomului, muiarea în cale o pierde. Și după aceea, îmbătat fiind, |

24v

cu amândoao fetele, neștiind, s-au amestecat, de unde s-au născut moavitenii și ammonitenii.

1. i au venit doi îngerii în Sodom, sara, și *șezind Lot în poarta cetății. Carele văzindu-i, s-au sculat și au mers întru-ntimpinare lor și s-au închinat cu fața la pământ.

*Ovr. 13, 2.

2. Și au zis: „Rogu-mă, domnilor, abateți-vă la casa slujii voastre și rămâneți acolo. Spălați-vă picioarele și la dimineață veți merge în calea voastră”. Cariu au zis: „Nicidecum, ce în uliță vom rămânea”.

3. I-au silit pre ei cu de-adinsul să să abată la el și, întrând în casa lui, au făcut uspăț și au copt azimă și au mâncat.

4. Iară mai înainte de-a să culca, bărbații cetății au încungiurat casa, de la prunc până la bătrân, tot norodul împreună.

5. Și au chemat pre Lot și i-au zis lui: „Unde sânt bărbații cari au intrat la tine noaptea? Scoate-i afară, să ne mestecăm cu ei!”

6. Ieșind la ei, Lot, închizând napoi ușa, au zis:

7. „Nu, rogu-vă, frații miei, nu faceți răutatea aceasta!

8. Am doao feate carele încă n-au cunoscut bărbat. Le voi scoate la voi și vă sluiți rău cu dănele, precum vă va plăcea, numai bărbaților acestora nice un rău să le faceți, că au intrat supt umbra streșinii mele”.

*2 Petr. 2, 8. 9. Iară ei au zis: „Pasă încolo!” Și iarăș: „Întrat-ai – au zis – ca un nimearnic, au doară să ne judeci? | | Pre tine, dară, însuț mai vârtos decât pre acește vom căzni”. *Și silea pre Lot foarte tare și era aproape să rumpă ușa. 25r

*Înțelep. 19, 16. 10. Și iată, ș-au întins mâna bărbații și au dus înlâuntru la sine pre Lot și au închis ușa.

[19, 17]. 11. Și pre ceia cari era afară *i-au lovit cu urbire, de la cel mai mic până la cel mai mare, așa, de nu putea afla ușa.

12. Și au zis cătră Lot: „Ai pre cineava de ai tăi aici? Jinere sau feciori sau feate, toț cari sânt ai tăi scoate-i din cetatea aceasta.

13. Că om șterge locul acesta, pentru că au crescut strâgarea lor înaintea Domnului, Carele ne-au triimis să-i pierdem”.

14. Și ieșind, Lot au grăit cătră ginerii săi, cari era să ia fetele lui, și le-au zis: „Sculați-vă, ieșiț din locul acesta, că va șterge Dumnezeu cetate aceasta”. Și li s-au văzut lor ca cum s-ar juca vorbind.

15. Și fiind dimineață, îl siliia îngerii zicând: „Scoală, ie-ț muiarea și doao feate care ai, să nu pieri și tu așijderea în răutate cetății”.

16. Îndoindu-să el, l-au apucat de mână, și pre muiarea lui și doao featele lui, pentru că Domnul îl cruța pre el.

*Înțelep. 10, 6. 17. *Și l-au scos și l-au pus afară de cetate și acolo au grăit cătră dânsul, zicând: „Mântuiaște-ț sufletul tău! Să nu te uiț îndărăpt, nici să stai undeva împrejur, ce în munte scapă, să nu pieri și tu | împreună”. 25v

18. Și au zis Lot cătră dânsii: „Rogu-Te, Domnul meu!

19. Deacă au aflat sluga Ta har înaintea Ta și ai mărit mila Ta carea ai făcut cu mine, de mi-ai mântuit sufletul meu, nici mă pociu în munte mântui, ca să nu mă cuprinză răul și să moriu.

20. Este cetatea aceasta în prejmă, la care pociu fugi, mititea, și mă voi mântui într-însa. Au doară nu-i mititea? Și va trăi sufletul meu”.

21. Și au zis cătră dânsul: „Iată, și într-aceasta am priimit rugăciunea ta și nu voi mistui cetate pentru care ai grăit.

*Înțelep. 10, 6. 22. *Grăbeaște și te mântuiaște acolo, că nu oi putea face ceva până vei intra acolo”. Pentru aceea s-au chemat numele cetății aceia Sigor.

23. Soarele au ieșit prăste pământ și Lot au intrat în Sigor.

*2 Leage 29, 23. 24. *Iară Domnul au pluat preste Sodom și preste Gomor piaztră pucioasă și foc de la Domnul din ceriu.

Isaie 13, 19. 25. Și au mistuit cetățile aceste și tot ținutul împrejur, pre toț lăcuiorii cetăților și toate verdețile pământului.

lezim. 50, 40. 26. *Și uitându-să muiarea lui înapoi, s-au întors în stâlp de sare.

lezec. 16, 49. 27. Iară Avraam, sculându-să demineața, unde stătusă *întâi cu Domnul,

Osie 11, 8. 28. S-au uitat la Sodom și la Gomorr și la tot pământul ținutului aceluia și au văzut înălțindu-să para de la pământ ca fumul cuptoriului.

Amos 4, 11. 29. Că mistuind Domnul cetățile ținutului aceluia, ș-au adus aminte de Avraam și au slobozit pre Lot | | din perirea cetăților în care lăcuise. 26r

*Luc. 17, 28. 30. Și s-au suit Lot din Sigor și au rămas în munte și doao feate a lui cu dânsul (că s-au temut a rămânea în Sigor) și au rămas în peșteră el și doao feate a lui cu dânsul.

Iuda 7. 31. Și au zis cea mai mare cătră cea mai mică: „Tatăl nostru bătrân este și nici un bărbat au rămas pre pământ carele să poată intra la noi, după obiceiul a tot pământul.

Luc. 17, 32. 32. Vino să-l îmbătăm cu vin și să durmim cu dânsul, să ținem din tatăl nostru sămânța”.

*Sus 18, 1. 33. Și au dat tătâne-său vin în noaptea aceea și au intrat cea mai mare și au durmit cu tată-său. Iară el n-au simțit nici când s-au culcat fata, nici când s-au sculat.

34. Și a doao zi au zis cea mai mare cătră cea mai mică: „Iată, am dormit ieri cu tatăl meu. Să-i dăm lui vin de băut și în ceastă noapte și vei dormi cu el, să ținem sămânța din tatăl nost”.

35. Și au dat și într-aceea noapte tătâne-său vin de beut și, întrând fata cea mai mică, au dormit cu dânsul. Și nici atunci au simțit când s-au culcat sau când s-au sculat ea.

36. Și au zămislit doao fete a lui Lot din tatăl său.

37. Și au născut cea mai mare fiu și i-au chemat numele lui Moav. Acesta este tatăl moavitenilor până în ziua de acum.

26v 38. Și cea mai mică au născut fiu și i-au chemat numele lui Ammon, adecă *fiul norodului mieu*. Acesta iaste tatăl ammonitenilor până astăzi.

Cap 20

Lui Avraam, în Ghirari nimernicind, îi ia muiarea împăratul; carea, din porunca Domnului, cu mari daruri, neatinsă i să întoarce. Și rugându-să Avraam, să sănătoșază casa împăratului.

1. rugând de acolo Avraam spre amezăzi, au lăcuit între Cadis și Sur și au nimernicit în Ghirariu.

2. Și au zis despre Sara, muiarea sa: „Sora mea iaste”. Și au trimis Avimeleh, împăratul Ghirarei, și o au luat.

3. Și au venit Dumnezeu la Avimeleh prin somn, noapte, și i-au zis: „Iată, vei muri pentru muiarea carea o ai luat, că are bărbat”.

4. Iară Avimeleh nu s-au fost atins de ea și au zis: „Doamne, au doară neamul neștiut și drept vei ucide?”

5. Au nu însuș mi-au zis: «Sora mea este!» și ea au zis: «Fratele meu este!» În nepriceperea inimii mele și curăție mânilor mele am făcut aceasta”.

6. Și au zis cătră el Dumnezeu: „Și Eu știu că cu inimă nepricepută ai făcut și pentru aceea te-am păzit să nu păcătuiești împotriva Mea și nu te-am slobozit să te atingi de dânsa.

7. Acum, dară, întoarce bărbatului său muiarea, că proroc iaste și să va ruga pentru tine și vei trăi. Iară de nu vei vrea a o întoarce, să știi că cu moarte vei muri tu și toate ale tale”.

8. Și îndată, de noapte sculându-să Avimeleh, au chemat pre toț slujitorii săi și au grăit toate cuvintele aceste în urechile lor și s-au temut toț bărbații foarte. ||

27r 9. Și au chemat Avimeleh și pre Avraam și i-au zis: „Ce ai făcut noao? Ce am păcătuit împotriva ta de-ai adus spre mine și spre împărăție mea păcat mare? Care nu trebuia să faci, ne-ai făcut noao”.

10. Și iarăș, ponosluind, au zis: „Ce ai văzut să faci aceasta?”

11. Răspuns-au Avraam: „Am gândit în mine, zicând: «De cumva nu este frica lui Dumnezeu în locul acesta și mă vor ucide pentru muiarea mea?»

12. Și, într-alt chip, cu adevărat și sora mea este, *fiica tătânea-mieu, iară nu fiica maicii meleale, și o am luat muiare. *Sus 12, 13.

13. Iară după ce m-au scos Dumnezeu din casa tătânea-mieu, am zis cătră dânsa: «Această milă vei face cu mine: în tot locul la carele om întra, vei zice că sint fratele tău»”.

- *Jos 21, 23. 14. *Și au luat Avimeleh oi și boi și sluji și slujnice și au dat lui Avraam. Și i-au întors lui Sara, muiarea sa.
 15. Și au zis: „Pământul înaintea voastră este, oriunde îți va plăcea, lăcuiaște!”
 16. Iară Sarei au zis: „Iată, o mie de arginț am dat fratelui tău. Aceasta va fi ție învălitoare ochilor cătră toț carii sânt cu tine și ori încătrowei merge și-ți adă aminte că ai fost prinsă”.
 17. Și rugându-să Avraam, au sănătoșit Dumnezeu pre Avimeleh și muiarea și slujile lui și au născut.
 18. Că închisese Domnul tot pântecelce casii lui Avimeleh pentru Sara, muiarea lui Avraam.

Cap 21

Să naște Isac, să taie împrejur, să înțarcă. Iară Ismail cu mumă-sa să scoate din casă, în pustii trăitoriu. Avimeleh cu Avraam legătură de pace prin giurământ face. |

- *Sus 17, 19 și 18, 10. 1. i au cercetat Domnul pre Sara, precum i-au fost făgăduit, *și au plinit ceale ce au grăit. 27v
- *Gal. 4, 23. 2. Și au zămislit *și au născut fiu la bătrineatele sale, în vremea carea mai nainte îi zisease Dumnezeu. 28r
- *Sus 17,10. 3. Și au chemat Avraam numele fiului său, carele i-au născut Sara, Isaac.
 Math 1, 2. 4. Și l-au tăiat împrejur a opta zi, *precum îi poruncisă Dumnezeu.
 5. Fiind de ani o sută, că într-această vărsta tătânea-său s-au născut Isaac,
 6. Și au zis Sara: „Răs mi-au făcut Dumnezeu, oricine va auzi va râde cu mine!”
 7. Și iarș au zis: „Cine, auzind, va crede lui Avraam că Sara apleacă fiu, carele i l-au născut acum, în bătrineate?”
 8. Și au crescut pruncul și s-au înțarcat. Și au făcut Avraam mare uspățu în zioa înțarcării lui.
 9. Și văzind Sara pre fiul eghiptencii Agar jucându-să cu Isaac, fiul său, au zis cătră Avraam:
- *Gal. 4, 30. 10. *, „Leapadă slujnica aceasta și fiul ei, că nu va fi moștean fiul slujnicii cu fiul meu, Isaac!”
 11. Cu greu au luat aceasta Avraam pentru fiul său.
 12. Căruia i-au zis Dumnezeu: „Nu-ț pară ție aspru despre copil și despre slujnica ta. Toate care ț-au zis ție Sara, ascultă glasul ei. *Că în Isaac să va chema ție sământă.”
- *Râm. 9, 7. 13. Ce și fiul slujnicii îl voi face în neam mare, că sământă ta este”.
 Ovr. 11, 18. 14. Și s-au sculat Avraam dimineață și luând pâne și un foiu de apă le-au pus pre umerele ei | și i-au dat copilul și o au slobozit. Carea mergând, rătăciia prin pustia Versaviei. 28r
 15. Și sfârșindu-să apa din foiu, au leapedat copilul supt un copaciu care era acolo.
 16. Și s-au dus și au șezut în prejmă, departe cât poate arunca arcul, că zicea: „Nu voi vedea copilul murind!” Și șezind în prejmă, ș-au rădicat glasul său și au plâns.
 17. Și au ascultat Dumnezeu glasul copilului și au chemat îngerul lui Dumnezeu pe Agar din ceriu, zicând: „Ce faci, Agar? Nu te teame, că au ascultat Dumnezeu glasul copilului din locul în carele iaste.
 18. Scoală, ia pruncul și țâne mâna lui, că în neam mare l-oi face”.
 19. Și i-au deșchis ochii Dumnezeu, carea văzind un puțu de apă, s-au dus și au împlut foiful și au dat pruncului să bea.
 20. Și au fost cu el, carele au crescut și au petrecut în pustie și s-au făcut tinăr săgețătoriu.
 21. Și au lăcuit în pustia Faran și i-au luat lui mumă-sa muiare din pământul Eghiptului.
 22. Într-aceeaș vreme au zis Avimeleh și Ficol, căpitanul oastei lui, cătră Avraam: „Dumnezeu cu tine este în toate care faci.”
 23. Joară dară pre Dumnezeu să nu-m strâci mie și rămășițelor meale și rudeniile meale, ce după mila *carea ț-am făcut ție, îm vei face mie și pământului în carele ai petrecut nimernic”.
- *Sus, 20, 14. 24. Și au zis Avraam: „Eu oi jura!”
 25. Și au înfruntat pre Avimeleh pentru puțul apei carele cu putearea l-au fost luat slujitorii | lui. 28v
 26. Și au răspuns Avimeleh: „N-am știut cine au făcut aceasta; ce nici tu nu mi-ai spus și eu n-am auzit fără astăzi”.
 27. Și au luat Avraam oi și boi și au dat lui Avimeleh și au lovit amândoi legătură de pace.
 28. Și au pus Avraam șapte miele din turmă deoparte.
 29. Căruia au zis Avimeleh: „Ce-i să faci cu acește șapte miele care le-ai pus deoparte?”

30. Iară el: „Șapte – au zis – miele vei lua din mâna mea, să-m fie în mărturie că eu am săpat puțul acesta”.

31. Pentru aceea s-au cheamat locul acela Versavie, că acolo amândoi au jurat.

32. Și au făcut așezemânt de pace pentru Puțul Jurământului.

33. Și s-au sculat Avimeleh și Ficol, căpitanul oastei lui, și s-au întors în pământul palistineanilor. Iară Avraam au sădit tufe în Versavia și au chemat acolo numele Domnului Dumnezeu celui vecinic.

34. Și au fost lucrătorii pământului palestineanilor zile multe.

Cap 22

Credința și ascultarea lui Avraam prin poruncita jertfirea fiului său să cearcă, ce de jertfirea lui să oprește de la înger și făgăduințele pentru această aleasă ascultare i să întăresc. Și feciorii lui Nahor, frate lui Avraam, să numără.

1. are după ce s-au isprăvit, *au ispitit Dumnezeu pre Avraam și au zis cătră dânsul: „Avraam, Avraam!” Iară el au răspuns: „Iată eu!” *Iudit 8, 22 [23].
Ovr. 11, 17.
- 29r 2. Zis-au lui: „Ia pre fiul tău cel unul născut, carele iubești, Isaac, și te du la pământul vedeniei și acolo îl vei aduce jirtfă pre un munte || carele îți voi arăta”.
3. Deci sculându-să Avraam de noapte, ș-au așternut asinul, ducând cu sine doi tineri și pre Isaac, fiul său. Și tăind leamne pentru jirtfă, s-au dus la locul care-i poruncisă Dumnezeu.
4. Iară a triia zi, rădicându-ș ochii, au văzut locul departe.
5. Și au zis cătră copiii săi: „Așteptaț aici cu asinul! Eu și pruncul, până acolo grăbind, după ce ne vom închina, ne vom întoarce la voi”.
6. Și au luat leamnele ceale de jirtfă și le-au pus pre Isaac, fiul său. Iară el purta în mâni foc și cuțit. Și mergând amândoi împreună,
7. Au zis Isaac tătănea-său: „Tatăl meu!” Iară el au răspuns: „Ce ți-i voia, fiiule?” „Iată – zice – foc și leamne. Unde iaste jertva arderii de tot?”
8. Și au zis Avraam: „Dumnezeu Îș va găti Șie jirtva arderii, fiiul meu!” Și mergea asemenea.
9. Și au venit la locul carele-i arătasă Dumnezeu, în carele au zidit oltariu și au pus leamne preste el. Și legând pre Isaac, fiul său, l-au pus pre oltariu, deasupra leamnealor.
10. ^{1*}Și au întins mâna și au luat cuțitul, să jertfuiască pre fiul său. *Iac. 3, 31 [2, 21].
11. Și iată, îngerul Domnului din ceriu au strâgat, zicând: „Avraam, Avraam!” Carele au răspuns: „Iată eu!”
12. Și i-au zis lui: „Nu-ț întinde mâna ta spre prunc, nici să-i faci lui ceva. Acuma am cunoscut că te temi de Dumnezeu și n-ai îngăduit unuia născut, fiului tău, pentru Mine”.
- 29v 13. Rădicat-au Avraam ochii săi și au văzut dinnapoi | un berbece încurcat cu coarnele între tufe zăcând, carele luându-l, l-au adus jertvă pentru fiu.

14. Și au chemat numele locului acelaia Domnul Veade, de unde până astăzi să zice în munte „Domnul-va-Vede”.

15. Și au chemat îngerul Domnului pre Avraam a doao oară din ceriu, zicând:

*Psal. 104, 9. 16 * „Pre Mine însumi M-am jurat – zice Domnul – pentru că ai făcut aceasta și n-ai părținit fiului tău, unuia născut, pentru Mine.

Ecli. 44, 21.

1Mac. 2, 52.

Luca 1, 73.

Ovrei 6, 13, 17.

*Sus 12, 3

și 18, 18.

Jos 26, 4.

Ecli. 44, 25.

Fap. 3, 15 [25].

17. Te voi blagoslovi și voi înmulți sămânța ta ca stelele ceriului și ca năsipul carele este în țărurile mării. Stăpâni-va sămânța ta porțile vrăjmașilor săi.

18. *Și să vor blagoslovi în sămânța ta toate neamurile pământului, pentru că ai ascultat de glasul Mieui”.

19. Întorsu-s-au Avraam la copiii săi și au mers în Versavia împreună; și au lăcuit acolo.

20. Aceste așa fiind, au venit veste lui Avraam că și Milha ar fi născut fii lui Nahor, fratelui său,

21. Pre Hus, întâiul născut, și pre Vuz, fratele lui, și pre Camuil, tatul sireanilor,

22. Și pre Caset și Azav și Felda și Iedlaf,

23. Și Vathuil, din careale s-au născut Reveca. Acești opt i-au născut Milha lui Nahor, fratelui Avraam.

24. Iară țiiitoarea lui, pre nume Roma, au născut pre Taveiu și Gaam și Tahas și Maaha.

Cap 23

Sara, muiarea, să plânge și în peștără îndoită, carea || Avraam de la Efron cu țarina o au cumpărat, să îngroapă. 30r

1. i au trăit Sara ani o sută doaozeci și șapte.
2. Și au murit în cetatea Arvei, carea iaste Evron, în pământul Hanaan; și au venit Avraam să o plângă și să o jeluiască.
3. Și sculându-să de la slujba îngropării, au grăit cătră feciorii lui Heth, zicând:
- [4]. „Nimeamic sânt și strein la voi; dați-m loc de îngropăciune cu voi, să îngrop mortul mieui”.

5. Răspuns-au feciorii lui Heth, zicând:

6. „Ascultă-ne pre noi, doamne, căpetenia lui Dumnezeu ești la noi. În mormânturile noastre ceale alese îngroapă mortul tău și nime nu te va putea opri să nu îngropi în mormântul lui mortul tău”.

7. Sculatu-s-au Avraam și s-au închinat norodului pământului, feciorilor, adecă lui Heth.

8. Și au zis cătră dâșii: „De place sufletului vostru să îngrop mortul mieui, ascultați-mă și vă rugaț pentru mine lui Efron, fiui lui Sior,

9. Să-m dea peștarea îndoită carea are în marginea țarinii sale, cu prețu cuvios; înaintea voastră o deaie mie spre moșia îngropării”.

10. Și lăcuia Efron în mijlocul fiilor lui Heth. Și au răspuns Efron cătră Avraam, auzind toți carii întra pre poarta cetății aceiia, zicând:

11. „Nicidecum așa oi face, domnul meu, ce mai vărtos tu ascultă ce grăiesc: țarina ție o dau și peșterea care este într-însa, înaintea fiilor norodului meu. Îngroapă mortul tău”.
12. Închinat-s-au Avraam înaintea norodului pământului, |
- 30v 13. Și au grăit câtră Efron, stând împrejur gloata: „Rogu-te, ascultă-mă pre mine: da-ț-oii bani pentru țarina; priimește-i și așa voi îngropa mortul meu într-însa”.
14. Și au răspuns Efron:
15. „Domnul meu, ascultă-mă: pământul carele poftesti patru sute de sicile de argint plătește. Acesta-i prețul între mine și între tine. Ce câtu-i acesta? Îngroapă-ț mortul tău!”
16. Carea auzind Avraam, au pus banii carii au poftit Efron, auzind feciorii lui Heth, sicile de argint patru sute, bani aleși curători.
17. Și s-au întărit țarina oarecând a lui Efron, în carea era peșterea îndoită, despre Mamvri, cu peșterea împreună și toț copacii lui, în toate hotarâle lui prinprejur,
18. Lui Avraam spre moștenire, văzând fiul lui Heth și toț carii întra pre poartă cetății aceiia.
19. Și așa au îngropat Avraam pre Sara, muiarea sa, în peșterea țarinii îndoită, care privea spre Mamvri; *aceasta este Hevron, în pământul Hanaan. *Jos 35, 27.
20. Și s-au întărit țarina și groapa carea era într-însa lui Avraam, spre moștenirea mormântului, de la feciorii lui Heth.

Cap 24

- 31r *Sluga lui Avraam, de la dânsul giurându-să și la Mesopotamia a cerca muiarea lui Isaac | | trimițându-să, prin sâmn de la Dumnezeu cerut află pre Rebeca și, cu voia părinților și a frate-său și cu a sa, o aduce la Isaac, carea el o ia muiare și așa, după moartea mânea-sa, ia mângăiare.*

1. i era Avraam bătrân și de multe zile; și Domnul între toate îl blagoslovisă.
2. Și au zis câtră sluga cea mai veache a casii sale, carele era pus preste toate averile sale: *„Pune mâna ta supt coapsăle meale, *Jos 47, 29.
3. Să te jur pre Domnul, Dumnezeul ceriului și al pământului, să nu iai muiare feciorului meu dintre fetele cananeilor, între carii lăcuiesc,
4. Ci la pământul și la rudenii mea te du și de acolo ia muiare fiului meu, Isaac”.
5. Răspuns-au sluga: „De nu va vrea muiarea a veni cu mine la pământul acesta, au doară datoriu oi fi a duce pre fiul tău la locul din carele ai ieșit tu?”
6. Și au zis Avraam: „Păzește, ca nu cândva să duci pre fiul meu acolo!
7. Domnul, Dumnezeul ceriului, Carele m-au adus din casa tătâne-mieu și din pământul nașterii meale, Carele mi-au grăit și S-au jurat mie, zicând: *«Sămânții tale voi da pământul *Sus 12, 7 și
13, 15 și 15, 18.
Jos 26, 4.
8. Iară de nu va vrea muiarea a veni cu tine, nu vei fi datoriu jurământului, numai fiul meu să nu-l duci acolo”.
- 31v 9. Și au pus sluga mâna supt coapsa lui Avraam, | domnului său, și i-au jurat lui pre vorba aceasta.
10. Și au luat zece cămile din ciurda domnului său și s-au dus, din toate averile lui purtând cu sine. Și purcezind, au mers în Mesopotamia, la cetatea Nahor.
11. Și așezând cămilele afară de oraș, lângă puțul cel de apă, sara, în vremea când ies muierile să scoată apă, au zis:
12. „Doamne, Dumnezeul domnului meu, Avraam, întâmpină-mă astăzi, rogu-mă și fă milă cu domnul meu, Avraam.
13. Iată, eu stau lângă fântăna apei și featele lăcuitoilor cetății aceștie vor ieși să scoată apă.
14. Deci fecioara căria eu oi zice: «Pleacă veadra ta, să beau!» și ea va răspunde: «Bea! Încă și cămilelor tale oi da de beut!», aceasta este carea o ai gătit slujii Tale, Isaac, și prin aceasta oi înțăleage că ai făcut milă cu domnul meu”.
15. Încă nu plinise cuvintele în sâne și iată, Rebeca ieșise, fata lui Vathuil, feciorului Melhei, muierii lui Nahor, frate lui Avraam, având vadra în spatele sale.
16. Fată mândră foarte și fecioară foarte frumoasă și necunoscută de bărbat. Și să pogorâse la fântână și împluse vadra și să întorcea.
17. Și au mers întru-ntâmpinare ei sluga și au zis: „Puțintea apă de beut dâ-m mie din vadra ta!”
18. Carea au răspuns: „Bea, domnul meu!” Și îndată au plecat vadra spre brațele sale și i-au dat lui de beut.
19. Și bând el, au adaos: „Încă și cămilelor tale oi scoate apă, până or bea toate”. | |

20. Și vărsând vadra în scocuri, s-au întors la puț să scoată apă și scoțind, au dat tuturor 32r
cămilelor.

21. Iară el să uita la ea tăcând, vrând a ști de cumva nărocită cale ei va fi făcut Domnul
au nu.

22. Și după ce au beut cămilele, au scos omul cercei de aur trăgând doi sicli și atâța
covrigi trăgând zece sicli.

23. Și au zis cătră dânsa: „A cui ești, fecioară, spune-m? Iaste în casa tătâne-tău loc de
râmas?”

24. Carea au răspuns: „Fata lui Vathuil sânt, a feciorului Milhei, carele i l-au născut Nahor”.

25. Și au adaos, zicând: „Și paie și fân mult iaste la noi și loc mare de râmas.

26. Și s-au plecat omul și s-au închinat Domnului,

27. Zicând: „Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul domnului meu, Avraam, Carele n-
ai ascuns mila și adevărul Său de la domnul meu și pre cale dreaptă m-au dus în casa
fratelui domnului meu”.

28. Și au alergat fecioara și au vestit în casa mânea-sa toate câte au zis.

29. Și avea Reveca un frate pe nume Lavan, carele grăbind au ieșit la om, unde era fântâna.

30. Și văzind cerceii și covrigii la mânilor soru-sa și auzind toate cuvintele vestindu-să: „Aceasta
mi-au grăit omul!”, au venit la om, carele sta lângă cămile și aproape de fântâna apei.

31. Și au zis cătră dânsul: „Întră, blagoslovitul Domnului! Căci stai afară? Ț-am gătit casă
și loc cămilelor”.

32. Și l-au dus în sălaș și au descărcat cămilele | și au dat paie și fân și apă spre spălarea 32v
piciorilor lui și a bărbaților carii venisă cu dânsul.

33. Și s-au pus înaintea lui pâne. Carele au zis: „N-oi mânca până nu-m voi grăi vorba”.
Răspuns-au lui: „Grăiește!”

34. Iară el: „Sluga – zice – a lui Avraam sânt.

35. Și Domnul au blagoslovit pre domnul meu foarte și s-au mărit. Și i-au dat oi și boi
și argint și aur, sluji și slujnice, cămile și asini.

36. Și au născut Sara, muiare domnului meu, fiu domnului meu în bătrânețele sale
și i-au dat lui toate cele ce avea.

37. Și m-au jurat domnul meu, zicând: «Nu vei lua muiare fiului meu din fetele
cananeilor, într-a căroră pământ lăcuiesc.

38. Ce vei merge la casa tătâne-meu și din rudeniia mea vei lua muiare fiului meu».

39. Iară eu am răspuns domnului meu: «Dară de nu va vrea a veni cu mine muiarea?»

40. Domnul au zis: «Înaintea Căruia umblu va trimite îngerul Său cu tine și va îndrepta
calea ta și vei lua muiare fiului meu din rudenia mea și din casa părintelui meu.

41. Nevinovat vei fi de blăstămii mele dacă vei veni la frații mele și nu Ț-or da».

42. Deci astăzi am venit la fântâna apei și am zis: «Doamne, Dumnezeul domnului meu,
Avraam, de ai îndreptat calea mea în carea acum umblu,

43. Iată, stau lângă fântâna apei și ver | |gura carea va ieși să scoată apă va auzi de la 33r
mine: «Dă-mi puțintică apă să beau din vadra ta!»,

44. Și-mi va zice: «Și tu bea și cămilelor tale oi scoate!», aceasta este muiarea carea o
au gătit Domnul fiului domnului meu.

45. Și socotind acestea în mine tăcând, s-au arătat Reveca venind cu vadra carea o purta
în spate și s-au pogorât la fântână și au scos apă. Și am zis cătră dânsa: «Dă-mi puțintel
a bea!».

46. Carea grăbind, au luat vadra de pre umăr și mi-au zis: «Și tu bea și cămilelor tale
voi da de beut». Beut-am și au adăpat cămilele.

47. Și o am întreat și am zis: «A cui fată ești?» Carea au răspuns: «Fata lui Vathuil sânt,
a feciorului Nahor, carele i l-au născut Milha». Și i-am acățat cercei spre podoaba feții ei
și covrigi am pus în mânilor ei.

48. Și, plecându-mă, m-am închinat Domnului, mulțămind Domnului, Dumnezeului
domnului meu, Avraam, carele m-au dus pre cale dreaptă, să iau fecioara fratelui
domnului meu fiului său.

49. Pentru aceea, de faceți milă și adevăr cu domnul meu, spuneți-m, iară de vă place
alta, și aceasta îm spuneți, să mărg spre dreapta sau spre stânga”.

50. Și au răspuns Lavan și Vathuil: „De la Domnul au ieșit cuvântul; nu putem, afară
de plăcerea Lui, altceva a grăi cu tine.

51. Iată, Reveca înaintea ta este, ia-o și mergi și fie muiarea fiului domnului tău,
precum au grăit Domnul”. |

- 33v 52. Carea auzind sluga lui Avraam, căzind la pământ, s-au închinat Domnului.
 53. Și scoțind vasăle ceale de argint și de aur și veșmintele, le-au dat Revecii cinste; și fraților ei și mânea-sa daruri le-au dat.
 54. Făcând ospățu, mâncând împreună și bând, au rămas acolo. Iară deminează, sculându-să, au grăit sluga: „Sloboziți-mă să mărg la domnul meu!”
 55. Și au răspuns frații ei și muma: „Rămâie fecioara încai zece zile la noi și după aceea va porceade”.
 56. „Nu mă oprireț – au zis – că Domnul au îndreptat calea mea. Sloboziți-mă să merg la domnul meu!”
 57. Și au zis: „Să chemâm fecioara și să cercăm vrerea ei”.
 58. Și chemată venind, o au întrebat: „Vrei a mere cu omul acesta?” Carea au zis: „Oi mearge!”
 59. Și o au slobozit pre ea și doica ei și sluga lui Avraam și pre soțiile lui,
 60. Poftind norocire surorii sale și zicând: „Sora noastră ești, crește în mie de mii și să stăpânească sămânța ta porțile vrăjmașilor săi”.
 61. Deci Reveca și slujnicile ei, încălecând cămilele, au urmat după om, carele grabnic să întorcea la domnul său.
 62. Și într-aceea vreame să preumbla Isaac pre calea carea duce la puț, *a căruia nume este A-Celui-ce-Este-și-Vede, că lăcuia despre amiazăzi. *Sus 16, 14.
 63. Și ieșise spre gândire la câmp, plecându-să zioa, și, rădicându-și ochii, au văzut cămilele venind departe.
- 34r 64. Și Reveca, văzind pre Isaac, s-au pogorât | | de pre cămilă,
 65. Și au zis cătră slugă: „Ce omu-i cela ce vine pre câmp întru întâmpinarea noastră?” Și i-au zis: „Acesta este domnul meu”. Iară ea, luând degrabă platoșea, s-au acoperit.
 66. Iară sluga toate care făcuse le-au spus lui Isaac,
 67. Carele o au dus în sălașul Sarei, maicii sale, și o au luat muiare; și într-atâta o au iubit, cât durearea carea luase din moartea maicii sale o au stămpărat.

Cap 25

Avraam, la mulț fii din Chitura născuți, împarte averi. Și lăsând lui Isaac moștenirea, moare. Și Izmail, după ce au născut doisprăzece povățuitori, moare. Lui Isaac, rugându-să pentru stearpa muiarea sa, i să nasc gemenii Isav și Iacov, a cărora cel mai mare vinde celui mai mic nașterea dintâi.

- 1 **I**ară Avraam au luat altă muiare, pre nume Chitura, 1 Par. 1, 32.
 2. Carea i-au născut pre Zamran și Iecsan și Madan și Madian și Iesvoc și Sus.
 3 **I**și Iecsan au născut pre Sava și Dadan. Feciorii lui Dadan au fost Asurim și Latusim și Laomim.
 4. Iară din Madian au răsărit Efa și Ofer și Enoc și Avida și Eldaa, toți acește feciorii Chiturei.
 34v 5. Și au dat Avraam toate carea moștenisea | lui Isaac.
 6. Iară feciorilor țititoarelor le-au împărțit darur și i-au despărțit de cătră Isaac, fiul său, încă el trăind, spre partea de cătră răsărit.
 7. Și au fost zilele vieții lui Avraam ani o sută șeptezăci și cincii.
 8. Și slăbind, au murit în bătrâneată bune și de vârstă adâncă și plin de zile; și s-au adaos la norodul său.
 9. Și l-au îngropat Isaac și Izmail, fiii săi, în peășterea îndoită, care este în țarina lui Efron, feciorului Sior Hetheului, din prejma Mamvrei,
 10. Carea luase de la feciorii lui Heth. Acolo s-au îngropat el și Sara, muiare lui.
 11. Și după moartea lui au blagoslovit Domnul pre Isaac, fiul lui, carele lăcuia lângă puț pre nume A-Celui-ce-Este-și-Vede.
 12. Acestea sânt neamurile lui Ismail, feciorului Avraam, carele i-au născut Agar, eghipteanca, slujnica Sarii.
 13. Și aceaste sânt numele feciorilor lui, în numirile și în neamurile sale: *întâiul născut, *1 Par. 1, 29.
 Ismail, Navaioth, apoi Chidar și Adveil și Mavsam,
 14. Și Masma și Duma și Massa,
 15. Hador și Thema și Iethur și Nafis și Chidma.
 16. Aceștia sânt feciorii lui Ismail și aceaste numele prin coșteile și orașele lor, doaosprăzece căpetenii a neamurilor sale.

17. Și au fost anii vieții lui Ismail o sută treizeci și șapte și, slăbind, au murit și s-au adăos la norodul său. ||

18. Și au lăcuit de la Hevila până la Sur, carea să uită spre Eghipt celor ce întră spre 35r
Asiria. În vederea tuturor fraților săi au murit.

19. Și acestea sânt neamurile lui Isaac, fiului Avraam: Avraam au născut pre Isaac,
20. Care fiind de ani patruzeci, au luat muiare pre Reveca, fata lui Vathuil, sirianului din Mesopotamia, sora lui Lavan.

21. Și s-au rugat Isaac Domnului pentru muiarea sa, căci era stearpă; Carele l-au ascultat și au dat zămislire Revecii.

22. Ci să certa împreună în pântecelii ei copilașii; carea au zis: „Deacă era să-m fie mie așa, ce lipsă era a zămisli?” Și s-au dus să întreabe pre Domnul.

*Râm. 9, 10. 23. Carele, răspunzind, au zis: *„Doao neamuri sânt în pântecelii tău și doao noroade din pântecelii tău să vor împărți; și norod pre norod va învinge și cel mai mare va sluji celui mai mic”.

24. Vreamea nașterii venise și iată, geamân în pântecelii ei s-au aflat.

*Osie 12, 3. 25. *Carele au ieșit dintâi era roșiu și tot ca pealea păros; și s-au chemat numele lui Isav.

**Math 1,2. *Îndată altul ieșind, ținea cu mâna talpa frate-său; pentru aceea l-au chemat Iacov.

26. De ani șasăzeci era Isaac când i s-au născut prunșorii.

27. Carii crescând, Isav au fost știut vânătoriu și om de câmp lucrătoriu; iară Iacov, bărbat curat, lăcuia în corturi. |

28. Isaac iubiia pre Isav, căci din vânatul lui mânca, și Răveca iubiia pre Iacov. 35v

29. Și au fert Iacov mâncare, la carele venind Isav din câmp, ostenit,

30. Au zis: „Dă-m din fiertura această roșietecă, că foarte sânt ostenit”. Pentru care pricină s-au chemat numele lui Edom.*

*Avd. 1

Ovr. 12, 16.

31. Căruia au zis Iacov: „Vinde-m nașterea ta cea dintâi!”

32. El au răspuns : „Iată, moriu! Ce-m va folosi mie nașterea dintâie?”

33. Zis-au Iacov: „Joară-m, dară!” Și s-au jurat lui Isav și i-au vândut nașterea dintâiu.

34. Și așa, luând pânea și mâncarea de linte, au mâncat și au beut și s-au dus, puțin socotind că vânduse nașterea dintâi.

Cap 26

Isaac pentru foamea nimernicind în Gherara, după ce au luat făgăduința pământului și blagoslovenia sămînței, să înfruntă de la Avimeleh, căci au zis că Reveca i-i soră. Și certându-să pentru puțuri păstorii lor, Avimeleh cu Isaac lovește legătură de pace. Isav își ia muiari.

1. i fiind foamete pre pământ, după nerodirea ceaea ce să întâmplase în zilele lui Avraam, s-au dus Isaac la Avimeleh, împăratul palestinianilor, în Gherara.

2. Și i s-au arătat Domnul și au zis: „Nu te pogorî în Eghipt, ci te odihnește în pământul carele oi zice ție.

3. Și nimernicește într-însul și oi fi cu tine și te voi blagoslovi, că ție și sămînții tale ||
oi da toate ținuturile acestea, *plinind jurământul care am făgăduit lui Avraam, tătâne-tău. 36r

*Sus 12, 7

și 15, 18.

4. Și voi înmulți sămânța ta ca stelele ceriului și oi da rămășițelor tale toate ținuturile acestea, *și să vor blagoslovi în sămânța ta toate neamurile pământului,

*Sus 12, 3 și 18,

18 și 22, 17.

5. Pentru că au ascultat Avraam de glasul Mieu și au păzit * poruncile Meale și țărămoniile și legile le-au ținut”.

*Jos 28, 14.

6. Și au rămas Isaac în Gherara.

7. Carele întrebându-să de bărbații locului acela despre muiarea sa, au răspuns: „Sora mea este!”, că să temea a mărturisi că i-ar fi soț de căsătorie, gândind ca nu cumva să-l ucigă pentru frumsețea ei.

8. Și trecând multe zile și acolea zebovind, uitându-să Avimeleh, împăratul palestinianilor, prin fereastră, l-au văzut jucându-să cu Reveca, muiarea sa.

9. Și chemându-l, i-au zis: „Chiar iaste că muiare ta iaste. Căci ai mințit că ți-i sor?” Răspuns-au: „M-am temut să nu moriu pentru dânsa”.

10. Și au zis Avimeleh: „Pentru ce ne-ai înșelat? S-ar fi putut mesteca oricarele din norod cu muiarea ta și ar fi fost adus spre noi mare păcat”. Și au poruncit la tot norodul, zicând:

11. „Care să va atinge de muiarea omului acestuia cu moarte va muri!”

12. Și au sămânat Isaac în pământul acela și au aflat într-acela an însutit; și l-au blagoslovit Dumnezeu.

13. Și s-au îngăzdăcit omul și mergea sporind și crescând, până ce s-au făcut mare foarte.

14. Și Și au avut moșteniri de oi și de ciurde și multă familie. Pentru aceasta pizmuindu-i paleștineanii, |
- 36v 15. Toate puțurile carele săpase slujile tătânea-său, Avraam, în vremea aceea le-au astupat, împlându-le cu nășip,
16. Într- atâta, cât însuș Avimeleh au zis cătră Isaac: „Du-te de la noi, că te-ai făcut mai putearnic decât noi foarte!”
17. Și el, pogorând să vie la râpejunea Gherarei și să lăcuiască acolo,
18. Iară au săpat alte puțuri, carele săpase slujile tătânea-său, Avraam, și carele, murind el, oarecând le-au fost astupat filisteii; și le-au chemat cu aceleaș nume cu carele mai nainte tatâl său le-au fost chemat.
19. Și au săpat în răpejune și au aflat apă vie.
20. Ce și acolo certare au fost despre păstorii Gherarii împotriva păstorilor lui Isaac, zicând: „A noastră iaste apa!” Pentru care pricină numele puțului, dintr-acea întâmplare, l-au chemat Năpaste.
21. Și au săpat și altul. Și pentru acela încă s-au prigonit; și l-au chemat Neprietenii.
22. Purcezind de acolo, au săpat alt puț, pentru carele nu s-au sfădit; deci i-au chemat numele lui Lățime, zicând: „Acum ne-au lățit Domnul și ne-au făcut a crește pre pământ”.
23. Și s-au suit din locul acela în Versavia,
24. Unde i s-au arătat Domnul într-acea noapte, zicând: „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, tătânea-tău. Nu te teame, că Eu sânt cu tine. Blagoslovi-te-voi și oi înmulți sămânța ta, pentru sluga Mea, Avraam!”
25. Și au zidit acolo oltariu și, chemând numele Domnului, au întins cortul și au poruncit slujilor sale să sape puț. ||
- 37r 26. La care loc venind din Gherara Avimeleh și Ohozath, priiatinul lui, și Ficol, povățuitorul ostașilor,
27. Le-au grăit lor Isaac: „Ce aț venit la mine, la omul carele aț urât și l-aț gonit de la voi?”
28. Cariu au răspuns: „Văzut-am a fi cu tine Domnul și pentru aceea noi am zis să fie jurământ între noi și să facem legătură de pace,
29. Să nu ne faci noao ceva rău , precum și noi nimic dintre ale tale am atins, nici am făcut ce te-ar vătâma, ci cu pace te-am slobozit, sporit din blagoslovenia Domnului”.
30. Și le-au făcut lor uspăț și, după mâncare și băutură,
31. Sculându-să demineață, s-au jurat loruși unii altora; și i-au slobozit pre ei Isaac în pace la locul său.
32. Și, iată, au venit într-acea zi slujile lui Isaac, vestindu-l despre puțul carele l-au fost săpat și zicând: „Am aflat apă!”
33. Pentru aceea l-au chemat Prisosință. Și numele cetății s-au pus Versavie, până într-această zi.
34. Iară Isav, de ani patruzăci fiind, ș-au luat muiare pre Iudith, fata lui Veir hefteului, și pre Vasemath, fata lui Elon, aceluiaș loc.
35. *Carele amândoao întristasă sufletul lui Isaac și al Revecii.

*Jos 27, 46.

Cap 27

Iacov, cu sfatul maică-sa, ia blagoslovenie în locul lui Isav, de la a cui mânie a fugi și a merge în Haram, la Lavan, să îndeamnă de maică-sa.

- 37v 1. i au îmbătrinit Isaac și i s-au împăinginat ochii lui și nu putea vedea. Și au chemat pre Isav, | feciorul său cel mai mare, și i-au zis: „Fiiul meu!” Carele au răspuns:
- „Iată eu!”
2. Căruia tatâl: „Vezi – zice – că am îmbătrânit și nu știu zioa morții meale.
3. Ia-ț armele tale, tulba și arcul și ieși afară și vânaș ceva,
4. Fă-m dintr-însul fiertură precum știi că-m place și-m adă să mânc, și să te blagoslovească sufletul meu mai înainte de a muri”.
5. Care auzind Reveca, și ducându-să el în câmp să plinească porunca tătânea-său,
6. Au zis fiiului său, Iacov: „Auzit-am pre tatâl tău grăind cu Isav, fratele tău, și zicându-i:
7. «Adă-mi din vânatul tău și fă mâncare, să mânc și să te blagoslovesc înaintea Domnului, până n-oi muri».
8. Acum dară, fiiul meu, ascultă sfatul meu,

9. Și mârgând la turmă, adă-mi doi iezi foarte buni, să fac dintr-înșii mâncare tătăne-tău, de carele bucuroș mîncă.

10. Carele după ce le vei duce și va mânca, să te blagoslovească mai nainte pînă nu va muri”.

11. Căriia el i-au răspuns: „Știi că Isav, fratele meu, iaste om păros, și eu, neated.

12. De mă va pipăi tatăl meu și va simți, mă tem să nu gândească că am vrut să-l înșel și să aducă asupra mea blăstăm în loc de blagoslovenie”.

13. Cătră carele mumă-sa: „Asupra mea să fie – au zis – acest blăstăm, fiul meu, numai ascultă glasul meu și, mergând, adă ce am zis”.

14. Mers-au și au adus și au dat mâne-sa. Gătit-au ea bucate, precum știa pre tată-său că iubeaște, ||

15. Și cu hainele lui Isav cele mai bune care le avea la sine l-au îmbrăcat. 38r

16. Și cu pielcelele iezilor i-au înfășurat mânilor și i-au acoperit goliciunea grumazului.

17. Și i-au dat mîncarea, și pînile care le-au fost copt le-au dat.

18. Carele înlontru ducându-le, au zis: „Tatăl meu!” Iară el au răspuns: „Auz! Cine ești tu, fiul meu?”

19. Și au zis Iacov: „Eu sînt întăiul născutul tău, Isav. Făcut-am precum mi-ai poruncit. Scoală, șez și mîncă din vînatul meu, să mă blagoslovească sufletul tău”.

20. Și iară Isaac, cătră fiul său: „Cum – au zis – așa curund ai putut găsi, fiul meu?” Carele au răspuns: „Voia lui Dumnezeu au fost să-m iasă curînd înainte ce vream”.

21. Și au zis Isaac: „Apropie-te încoace, să te pipăiesc, fiul meu, și să cerc de ești tu fiul meu, Isav, au nu”.

22. Apropiiatu-s-au el la tată-său și, pipăindu-l, au zis Isaac: „Glasul, adecă, glasul lui Iacov iaste, iară mânilor, mânilor sînt a lui Isav”.

23. Și nu l-au cunoscut pre el, că mânilor păroasă asămănarea celui mai mare arătase. Deci blagoslovindu-l,

24. Au zis: „Tu ești fiul meu Isav?” Răspuns-au: „Eu sînt!”

25. Iară el: „Adă-mi – au zis – bucatele din vînatul tău, fiul meu, să te blagoslovească sufletul meu”. Carele aduse, mîncându-le, i-au dat lui și vin, carele bîndu-l,

26. Au zis cătră dânsul: „Apropie-te la mine și-m dă sărutare, fiul meu!”

27. Apropiiatu-s-au și l-au sărutat. Și îndată, simțind mirosul veșmintelor lui, blagoslovindu-l, au zis: „Iată, mirosul fiului meu ca mirosul țarinii pline, carea | o 38v
au blagoslovit Domnul.

28. Dea-ț ție Dumnezeu din roa ceriului și din grăsimia pămîntului îndestulare de grâu și de vin.

29. Și să-ț slujască noroadele și să ție să închine neamurile; să fii domn fraților tăi și să să închine înaintea ta feciorii maicii tale. Cine te va blestema fie el blestemat; și cine te va blagoslovi de blagoslovenie să să umple”.

30. De-abiia plinise Isaac vorba și, ieșind Iacov afară, au venit Isav.

31. Și bucatele fierte din vînat le-au adus tătăni-său, zicînd: „Scoală, tată-meu, și mîncă din vînatul fiului tău, să mă blagoslovească sufletul tău!”

32. Și i-au zis Isaac: „Dară cine ești tu?” Carele au răspuns: „Eu sînt fiul tău întăiul născut, Isav”.

33. Spăimântatu-s-au Isaac cu spaimă mare foarte și, mai mult decît să poate creade minunându-să, au zis: „Cine, dară, au fost acela carele de mult vînatul prins mi-au adus și am mîncat din toate mai înainte, pînă ce ai venit tu și l-am blagoslovit și va fi blagoslovit?”

34. Auzind Isav vorba tătănea-său, au răgnit cu strigare mare și înfricoșat au zis: „Blagosloveaște-mă și pre mine, tatăl meu!”

35. Carele au zis: „Venit-au frăținul tău cu înșelăciune și au luat blagoslovenia ta”.

36. Iară el au adaos: „Drept s-au chemat numele lui Iacov, că iată, a doua oară m-au înșelat: *nașterea mea cea dintăiu mai nainte o au luat, și acum a doua oară blagoslovenia mea o au apucat!” Și iarăși cătră tată-său: „Au doară n-ai mai ținut – au zis – și mie blagoslovenie?” 39r

37. Răspuns-au Isaac: „Stăpân ție l-am rînduit, și pe toț || frații lui i-am supus slujbei lui; cu grâu și cu vin l-am întemeiat. Și ție, după aceaste, fiul meu, mai mult ce ț-oi face?”

38. Căruia Isav: „Au doară – i-au zis – numai o blagoslovenie ai, tată? Blagoslovește-mă și pre mine, rogu-mă!” Și plîngînd el cu țipăt mare,

*Ovr. 11, 20. 39. I s-au făcut milă lui Isaac și au zis cătră dânsul: * „În grăsimia pămîntului și în roa ceriului de sus,

40. Va fi blagoslovenia ta. Cu sabia vei trăi și frăținea-tău vei sluji; și va veni vremea când vei surpa și vei dezlega jugul lui de pre grumazii tăi”.

41. Și urâșă pururea Isav pre Iacov pentru blagoslovenia cu carea l-au fost blagoslovit tată-său, și au zis întru inima sa: *„Veni-vor zilele plângerii tatălui meu și oi ucide pre Iacov, fratele meu!”

*Avd. stih 20
[10].

42. Vestitu-s-au aceaste la Reveca, carea trimițind și chemând pre Iacov, fiul său, au zis cătră dînsul: „Iată, Isav, fratele tău, să laudă că te va ucide.

43. Acum, dară, fiiul meu, ascultă glasul meu și, sculându-te, fugi la fratele meu Lavan, în Haran.

44. Și vei lăcui cu dînsul în puțineale zile, până să va alina urgiia fratelui tău,

45. Și va înceta mânia lui și să va uita de ceale ce ai făcut împotriva lui. După aceea oi trimite și te voi aduce de acolo aici. Căci să mă sărăcesc de amândoi fiii într-o zi?”

46. *Și au zis Reveca cătră Isaac: „Greu mi-i vieții mele pentru fetele lui Hith! De va lua Iacov muiare din ruda locului acestuia, nu vreau a trăi”.

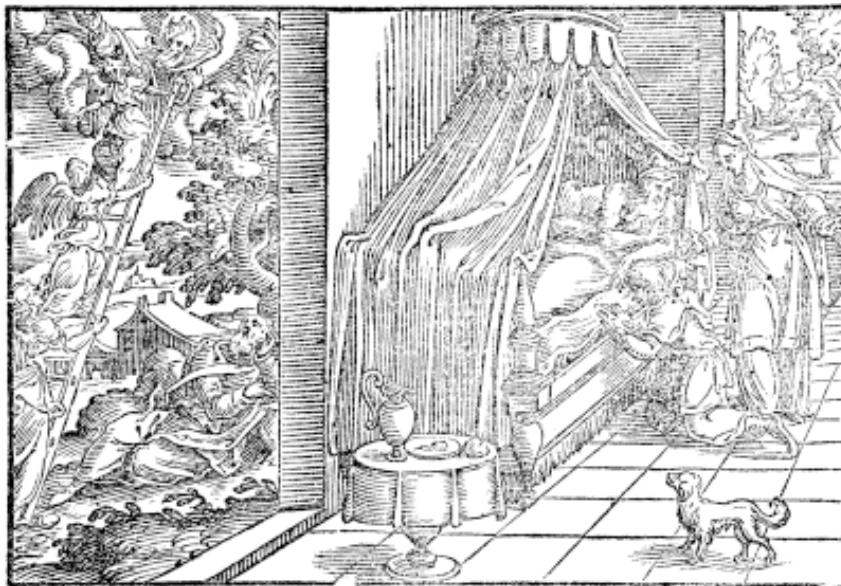
*Sus 25, 35.

Cap 28

39v

Iacov, după ce au luat de la tată-său blagoslovenie, trecând în Mesopotamia, veade în vis scara de carea să răzima Domnul. Și luând despre pământ și despre | sporirea săminții făgăduința, deșteaptându-să, făgăduință Domnului făgăduiește.

1. i au chemat Isaac pre Iacov și l-au blagoslovit și i-au poruncit, zicând: „Să nu iai muiare din neamul Hanaan!
2. Ci treci și mergi în Mesopotamia Siriii, la casa lui Vathuil, tatăl mâni-ta, și ia ție de acolo muiare, din fetele lui Lavan, unchiului tău.
3. Iar Dumnezeu Atotputearnicul să te blagoslovească și să te crească și să te înmulțască, să fii spre gloatele noroadelor.

4. Și să-ț dea ție blagosloveniile lui Avraam, și săminții tale după tine, să stăpânești pământul nimearniciei tale, care au făgăduit moșului tău”.

5. *Și slobozindu-l pre el Isaac, purcezind au venit în Mesopotamie Siriii, la Lavan, fiiul lui Vathuil sireanul, fratele Revecii, maicii sale.

*Sus 12, 12.

6. Și văzind Isav că au blagoslovit tată-său pre Iacov și l-au trimis în Mesopotamia Sirei să-ș ia de acolo muiare și cum că după blagoslovenie i-au poruncit, zicând: „Nu vei lua muiare din fetele lui Hanaan!”

7. Și cum că, ascutând Iacov poruncile tătânea-său, s-au dus în Siria,

8. Și cunoscând că nu s-ar fi uitând bucuros tată-său spre fetele Hanaan,

9. S-au dus la Ismail și au luat muiare, fără de ceale ce mai înainte avea, pre Mahelift, fata lui Ismail, feciorului Avraam, sora lui Navath.

10. Deci ieșind Iacov din Versavia, mergea în Haran.

11. Și venind la oarecare loc și vrând într-însul a să odihni după apusul soarelui, au luat din pietrele carele zăcea și puind supt capul său, au dormit într-aceiaș loc. ||

12. Și au văzut în somn o scară stând pre pământ și vârful ei să atingea de ceriu și îngerii lui Dumnezeu suindu-să și pogorându-să pre dânsa, 40r

*Jos 35, 1 13. Și pre Domnul răzimat de scară, zicându-i lui: „Eu sânt Domnul, Dumnezeul lui Avraam,
și 48, 3. tătânea-tău, și Dumnezeul lui Isaac. Pământul în carele dormi ție și l-o da și săminții tale.

*2 Leg. 12,20 14. Și va fi sămânța ta ca nășipul pământului; *lăți-te-vei spre răsărit și spre apus, spre
și 19, 8. meazănoapte și spre amiazăzi. **Și să vor blagoslovi întru tine și întru sămânța ta toate
**Sus 26, 4. neamurile pământului.

15. Și voi fi păzitoriul tău ori încătăro vei merge și te voi întoarce la pământul acesta; nici te voi lăsa până oi plini toate care am zis”.

16. Și deșteptându-să Iacov din somn, au zis: „Adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu nu știam!”

17. Și spăimântându-să: „Cātu-i de înfricoșat – au zis – locul acesta! Nu-i altăceva aceasta, fără casa Domnului și poarta ceriului”.

*Jos 31, 13. 18. Și sculându-să Iacov dimineață, au luat piatra carea o pusase supt capul său și o au rădicat în stâlp, *turnând deasupra untdelemn.

19. Și au chemat numele cetății Vethil, care mai înainte să chema Luza.

20. Și au făgăduit făgăduință, zicând: „De va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea prin carea eu umblu și-m va da mie pâne de mâncat și haină de îmbrăcat,

21. Și mă voi întoarce în pace la casa tătânea-mieu, îmi va fi mie Domnul spre Dumnezeu.

22. Și piatra aceasta carea o am rădicat în stâlp să va chema casa Domnului și din toate care-m vei da mie, zăciuiete Ț-oi aduce”.

Cap 29 |

Iacov, de la Lavan cuprins, pentru Rahil, fata lui, după togmală șapte ani slujește. Apoi cu hiclenie pre Liia supuindu-i, alți șapte ani pentru aceaieș a plini să sileăște. Și Rahil stearpă fiind, Liia patru fii naște. 40v

1. i purcezind Iacov, au venit spre răsărit.

2. Și au văzut un puțu în câmp și trei turme de oi zăcând pre lângă el, că dintr-aceia să adăpa dobitoacele; și gura lui să acoperia cu o piatră mare.

3. Și era obiceiul să să rădice piatra până s-or adăpa toate turmele oilor, și iară să să puie spre gura puțului.

4. Și au zis cătră păstori: „Fraților, de unde sânteț?” Carii au răspuns: „Din Haram”.

5. Pre carii întrebându-i: „Au doară – au zis – cunoașteț pre Lavan, feciorul lui Nahor?” Zis-au: „Cunoaștem”.

6. „Sănătos iaste?” , au zis. „Trăiește”, au răspuns. „Iată, Rahil, fata lui, vine cu turma sa”.

7. Și au zis Iacov: „Încă mai iaste mult din zi, nice-i vreamea să să întorne la staule turmele. Daț mai înainte oilor să bea și așa le întorțeț la pășune”.

8. Carii au răspuns: „Nu putem până nu s-or aduna toate dobitoacele și să răsturnăm piatra de pre gura puțului, să adăpăm turmele”.

9. Încă vorbiia, și iată, Rahil vinea cu oile tătânea-său, că ea păștea turma.

10. Carea văzindu-o Iacov și știindu-o a-i fi vară primare, și oile a lui Lavan, unchiu-său, au răsturnat piatra cu carea să închidea puțul.

11. Și adăpând turma, o au sărutat; și rădicând glas, au plâns.

12. Și i-au spus că-i fratele tătânea-său și fecio | rul Revecii. Iară ea, grăbind, au vestit tătâne-său. 41r

13. Carele, auzind că au venit Iacov, fiiul soru-sa, au alergat întru întâmpinarea lui și l-au îmbrățișat și, sărutându-l, l-au dus în casa sa. Și după ce au înțales pricina călătorii,

14. Au răspuns: „Gura mea ești și trupul meu!” Și după ce s-au plinit o lună de zile,

15. I-au zis: „Au doară că-m ești frate, în dar îm vei sluji? Spune-m, ce plată vei lua?”

16. Și avea doao feate: numele ceii mai mari Liia, iară cea mai mică să chema Rahil.

17. Ci Liia era cu ochii urduroși, Rahil înfrământată la față și împodobită la vedea.

18. Carea iubindu-o, Iacov au zis: „Oi sluji ție pentru Rahil, fecioara ta cea mai mică, șapte ani”.

19. Răspuns-au Lavan : „Mai bine ieste să ți-o dau ție decât altui bărbat. Rămâi la mine!”

20. Și au slujit Iacov pentru Rahil șapte ani; și i să vedea a fi zile puține pentru mărimea dragostii.

21. Și au zis cătră Lavan : „Dă-m muiarea mea, că vreama s-au plinit, să întru la dânsa!”
22. Carele chemând mulțime multă de prietini la uspăț, au făcut nuntă.
23. Și sara au băgat la el pre Liia, fata sa,
24. Dând slujnică featei pre Zelfa. La carea întrând Iacov după obicei, făcându-să dimineață, au văzut pre Liia.
25. Și au zis cătră socru-său: „Ce ai vrut a face? Au nu pentru Rahil ți-am slujit? Pentru ce m-ai înșelat?” |
- 41v 26. Răspuns-au Lavan : „Nu este obiceiul la locul nostru să să mărite mai înainte ceale mai mici.
27. Plineaște săptămâna zilelor aceștii împreună și aceasta încă ți-o voi da pentru lucrul ce-m vei sluji alți șapte ani”.
28. S-au odihnit plăcut. Și treacând săptămâna, au luat pre Rahil muiare,
29. Căriia tată-său i-au fost dat pre Valam slujnică.
30. Și așa, dobândind dorita nuntă, au mai iubit pre a doua decât pre cea dintâi, slujind la el alți șapte ani.
31. Și văzând Domnul că ureaște pre Liia, i-au deschis pântecelul ei, rămâind soru-sa stearpă.
32. Carea zămislind, au născut fiu și au chemat numele lui Ruvim, zicând: „Văzut-au Domnul smerenia mea; acum mă va iubi bărbatul meu”.
33. Și iară au zămislit și au născut fiu și au zis: „Pentru că m-au auzit auzit Domnul a fi urgisită, mi-au dat și acesta”. Și au chemat numele lui Simeon.
34. Și au zămislit a tria și au născut alt fiu și au zis: „Și acum mi să va împreuna bărbatul meu, pentru că i-am născut trei fii”. Și pentru aceea au chemat numele lui Levi.
35. A patra au zămislit și au născut fiu și au zis: „Acum mă voi mărturisi Domnului!”
- *Și pentru aceasta l-au chemat Iuda. Și au încetat de a naște.

*Math. 1, 2.

Cap 30

Rahil stearpă fiind și Liia a naște încetând, slujnicele sale bărbatului le dau, carele fieștecarea câte doi feciori dobândesc. Fără de carii Liia alți doi și o fată naște, iară Rahil pre Iosif; carii născuți fiind, Lavan de simbrie să togmește cu Iacov, carele așa mult să îmbogățește.

- 42r 1. i văzându-să Rahil a fi neroditoare, au pizmuit | | surorii sale și au zis bărbatului său: „Dă-m prunci, iară de nu, oi muri!”
2. Căriia mâniau au răspuns Iacov: „Au doară eu în loc de Dumnezeu sânt, Carele ți-au luat roada pântecelui?”
3. Iară ea: „Am – au zis – slujnica Vala. Întră la dânsa, să nască spre genunchele mele și să am dintr-înșua fiu”.
4. Și i-au dat lui pre Valam soț. Carea,
5. Întrând la dânsa bărbatul, au zămislit și au născut fiu.
6. Și au zis Rahil: „Judecatu-mi-au mie Domnul și au ascultat glasul meu, dându-mi fiu”. Și pentru aceea i-au chemat numele lui Dan.
7. Și iară zămislind Vala, au născut altul,
8. Pentru carele au zis Rahil: „Asămânatu-m-au Dumnezeu cu soru-mea și m-am întărit”. Și l-au chemat Nefthali.
9. Simțindu-să Liia a fi încetat de-a naște, pre Zelfa, slujnica sa, o au dat bărbatului.
10. Carea, după zămislire, născând fiu,
11. Au zis: „Norocite!” Și pentru aceea au chemat numele lui Gad.
12. Și au născut Zelfa altul.
13. Și au zis Liia: „Aceasta e spre fericirea mea, că fericită mă vor zice muierile”. Pentru aceea l-au chemat Asir.
14. Și ieșind Ruvim în vreama săcerișului de grâu la câmp, au aflat mandragori, cari i-au dat mânea-sa Liei. Și au zis Rahil: „Dă-m partea din mandragoriile fiului tău!”
15. Ea au răspuns: „Puțin ți să pare ție că mi-ai luat bărbatul, de nu vei loa și mandragoriile fiului meu?” Rahil au zis: „Doarmă cu tine iastă-noapte, pentru mandragoriile fiului tău!”
16. Și înturnându-să sara Iacov din câmp, au ieșit Liia întru întimpinarea lui și „La mine
- 42v – au zis – vei intra, că | cu plată te-am togmit, pentru mandragoriile fiului meu!” Și au dormit cu dânsa noaptea aceea.
17. Și au ascultat Dumnezeu rugăciunea ei și au zămislit și au născut al cincilea fiu.

18. Și au zis: „Datu-mi-au Dumnezeu plata că am dat slujnica mea bărbatului meu!”
Și i-au chemat numele lui Isahar.

19. Și iarăș zămisli Lind Liia, au născut al șasălea fiu.

20. Și au zis: „Zăstratu-m-au Dumnezeu cu zestre bună; și astă dată cu mine va fi bărbatul meu, pentru că i-am născut șasă feciori”. Și pentru aceea au chemat numele lui Zavulon.

21. După carele au născut o fată, pre nume Dina.

22. Și aducându-ș aminte Domnul și de Rahil, o au ascultat și i-au deșchis pântecele.

23. Carea au zemisli și au născut fiu, zicând: „Luat-au Domnul defăimarea mea!”

24. Și i-au chemat numele lui Iosif, zicând: „Adaogă mie Domnul alt fiu!”

25. Și după ce s-au născut Iosif, zis-au Iacov cătră socru-său: „Slobozi-mă să mă întorc la moșia și la pământul meu!”

26. Dă-mi muierile și pruncii mei pentru care am slujit ție, să mă duc. Tu știi slujba cu carea ți-am slujit”.

27. Zis-au Lavan : „Să aflu har înaintea ta! Arătat am cunoscut că m-au blagoslovit Dumnezeu pentru tine.

28. Rânduiaște-ț simbrie ce să-ț dau”.

29. Iară el au răspuns: „Tu știi cum ți-am slujit ție || și câtă au fost în mânilor mele 43r
moștenirea ta.

30. Puțin ai avut până a veni eu la tine, și acum te-ai îmbogățit și te-au blagoslovit Domnul la întrarea mea. Cuvios dară este să am grije cândva și de casa mea”.

31. Și au zis Lavan : „Ce ți-oi da?” Iară el au zis: „Nimica vreau! Ce de vei face ce poftesc, iară oi paște și oi păzi dobitoacele tale.

32. Încungiuură toate turmele tale și desparte toate oile cele bălțate și tărceate cu lâna, și orice va fi negru și măchiat și tărcat în oi și în capre va fi simbria mea.

33. Și va răspunde mie mănă dreptatea mea, când va veni vreamea togmirii înainte ta. Și toate care nu vor fi tărcețe și măchiate și neagre, precum în oi așa și în capre, de furtușag mă vor păți”.

34. Și au zis Lavan : „Bucuros am ce ceri!”

35. Și au despărțit în zioa aceea caprele și oile și țapii și berbecii cei tărcețați și măchiițați. Și toată turma de un păr, adecă cu lâna albă și neagră, o au dat în mâna feciorilor săi.

36. Și au pus loc de trei zile de cale între sine și între ginere, carele păștea turmele lui cealealalte.

37. Și luând Iacov nuiale de plop verzi și de migdali și de platos, de o parte le-au curățit, și luând scoarțele, în ceale fără coaje albeață să vedea, iară ceale întregi verzi au rămas; și așa s-au făcut vederea tărcată.

38. Și le-au pus în scocuri, în carele să turna apa, | ca, venind turmele la beut, să aibă 43v
înaintea ochilor nuialele și în uitare lor să ia în pântece.

39. Și au fost când să suia berbecii și țapii pre oi și pre capre, uitându-să la nuiale; au luat și au fătat măchiiate, bălțate și tărceate.

40. Și au împărțit turma Iacov și au pus nuialele în scocuri înaintea ochilor berbecilor. Și era ceale albe și ceale neagre a lui Lavan, iară cealealalte a lui Iacov, despărțând între sâne turmele.

41. Și în vremea când dintăie să suia berbecii pre oi, punea Iacov nuialele în scocurile apelor, înaintea ochilor berbecilor și oilor, ca prin uitarea lor să ia.

42. Iară când să suia mai pre urmă și era luarea mai târzie, nu le punea. Și au fost ceale târzie a lui Lavan și ceale mai devreame a lui Iacov.

43. Și s-au îmbogățit omul preste măsură și au avut turme multe, slujnice și sluji, cămile și asini.

Cap 31

Iacov, din porunca Domnului, la tată-său cu toate ale sale tăcând se întoarce; pre carele Lavan îl ajiunge. Rahil idolii tătânea-său luând, pre el cercându-l, îl înceluiăște. Și după multe prigoniri și înfruntări, Iacov și Lavan, puind legătură de pace, fieștecarele la ale sale să duce.

1. i după ce au auzit cuvintele feciorilor lui Lavan zicând: „Luat-au Iacov toate care era ale tatălui nostru și din averile lui s-au îmbogățit și s-au făcut cinstit!”,
2. Și cunoscând fața lui Lavan că nu este cătră sine, ca ieri și alaltăieri,
- 44r 3. Mai ales zicându-i Domnul: „Întoarce-te la pământul | | părinților tăi și la neamul tău și oi fi cu tine!”,
4. Trimis-au și au chemat pre Rahil și pre Lia la câmp, unde păștea turmele.
5. Și le-au zis: „Văz fața tătânea-vostru că nu iaste cătră mine ca ieri și alaltăieri; iară Dumnezeul tătâne-mieu au fost cu mine.
6. Și voi știți că din toată putearea mea am slujit tatălui vostru.
7. Ce și tatăl vostru m-au înceluit și mi-au schimbat simbriia de zece ori; și macar că nu l-au lăsat Dumnezeu să-m facă rău,
8. Când au zis: «Ceale bălțate or fi simbriia ta», fâta toate oile miei bălțat, iară când, împrotivă, zicea: «Ceale albe vei lua pentru simbriia», toate turmele fâta albi.
9. Și au luat Dumnezeu avearea tatălui vostru și o au dat mie.
10. Că venind vreamea să ia oile, am rădicat ochii miei și am văzut în somn sărind areții pre oi și era târceaș și măchiaș și bălțai.
11. Și au zis îngerul lui Dumnezeu cătră mine, în vis: «Iacove!» Și eu am răspuns: «Iată eu!»
12. Și au zis: «Rădică ochii tăi și vezi tăș suindu-să pre oi, areș bălțat, măcheaș și târcaș, că am văzut toate care ț-au făcut ție Lavan.
13. Eu sânt Dumnezeul lui Vithil, *unde ai uns piatra și făgăduință Mi-ai făgăduit Mie. *Sus 28, 18.
Acum dară scoală și ieși din pământul acesta, întorcându-te la pământul nașterii tale»”.
14. Și au răspuns Rahil și Lia: „Au doară avem ceva rămășiță în averile și în moștenirea casii tatălui nostru?
15. Au nu ca pre niște streine ne-au socotit și ne-au vândut și au mâncat prețul nostru? |
- 44v 16. Ci Dumnezeu au luat bogăția tatălui nostru și o au dat noao și fiilor noștri. Deci orice ț-au poruncit Dumnezeu, fă!”
17. Și s-au sculat Iacov și puind pruncii și muierile sale pre cămile, s-au dus.
18. Și au luat tot binele său și turmele și orice au fost dobândit în Mesopotamia, mergând la Isaac, tată-său, în pământul Hanaan.
19. Într-aceea vreamă s-au fost dus Lavan la tunderea oilor și Rahil au furat idolii tătânea-său.
20. Și n-au vrut Iacov a spune socru-său că fuge.
21. Și după ce să duseasă el și toate care era ale sale și trecând râul, mergea spre muntele Galaat,
22. S-au vestit lui Lavan a triia zi că ar fi fugind Iacov.
23. Carele, luând frații săi, l-au gonit șapte zile și l-au prins în muntele Galaat.
24. Și au văzut în vis pre Dumnezeu, zicându-i: „Păzeăște să nu grăiești ceva aspru împotriva lui Iacov!”
25. Iară Iacov ș-au fost întins în munte cortul său. Și ajiungându-l el cu frații săi, într-aceleș munte Galaat ș-au înfipt cortul.
26. Și au zis cătră Iacov: „Pentru ce ai făcut așa, neștiind eu, să-m duci fetele ca niște roabe de sabie?
27. Căci, neștiind eu, ai vrut a fugi și a nu-m spune, să te petrec cu bucurie și cu cântări și cu timpane și cu alăute.
28. N-ai suferit să sărut fiii mei și fetele. Nebuneăște ai lucrat! Și acum, adecă,
- 45r 29. Poate mâna mea a-ț răsplăti rău. Ci Dumnezeul tătâne-vostru ieri mi-au zis: *«Păzeăște *Jos 48, 17.
să nu grăi | iești împotriva lui Iacov ceva greu!»

30. Fie, la ai tăi a merge poftai și-ț era dor de casa tătânea-tău. Căci ai furat idolii miei?”

31. Răspus- au Iacov: „Căci am purces neștiind tu, m-am temut să nu iai cu putearea fetele tale.

32. Iară ce mă pâărăști de furtușag? Ori la carele vei afla dumnezeii tăi, ucigă-să înaintea fraților noștri! Cearcă orice vei găsi de ale tale la mine și ia”. Aceaste zicând, nu știia că Rahil au fost furat idolii.

33. Și întrând Lavan în cortul lui Iacov și al Liei și amânduror slujnicelor, n-au aflat. Și întrând în cortul Rahilei,

34. Ea grăbind au ascuns idolii supt așternuturile cămilei și au șezut deasupra. Și cercând tot cortul și nimica aflând,

35. I-au zis: „Să nu să mânie domnul mie că nu mă pociu scula înaintea ta, că ceale muierest acum mi s-au întâmplat”. Așa s-au înșelat grija celui ce cerca.

36. Și înflându-să Iacov, cu probozire au zis: „Pentru care vina mea și pentru care păcatul meu te-ai aprins așa după mine,

37. Și mi-ai cercat toate unealtele mele? Ce ai aflat din toate averile casii tale? Pune aici înaintea fraților miei și a fraților tăi, să judece între mine și între tine!

38. Pentru aceasta am fost cu tine ani doaozeci; oile tale și caprele stearpe n-au fost, berbecii | turmii tale n-am mâncat,

39. Nici apucată de fiară ță-am arătat. Eu toată paguba o întorceam; orice perea de furtușag, de la mine poftai.

40. Zioa și noaptea în căldură mă frigeam și în ger și fugea somnul de la ochii miei.

41. Și așa doaozeci de ani în casa ta ță-am slujit: patrușp<r>ăzece pentru fete și șese pentru turmele tale. Și ai schimbat simriia mea de zece ori.

42. De n-ar fi fost lângă mine Dumnezeuul tătâne-mieu, Avraam, și frica lui Isaac, doară acum gol m-ai fi slobozit. La năcazul meu și la osteneala mânilor mele s-au uitat Dumnezeu și te-au certat ieri”.

43. Răspuns-au lui Lavan : „Featele mele și fiii și turmele tale și toate care vezi ale mele sânt. Ce pociu face fiilor și nepoților miei?

44. Vino dară și să facem așezământ de pace, să fie spre mărturie între mine și între tine”.

45. Și au luat Iacov o piatră și o au rădicat în stălp.

46. Și au zis fraților săi: „Aduceț pietri!” Carii aducând, au făcut movilă și au mâncat deasupra ei.

47. Carea o au chemat Lavan Movila Mărturiei, iară Iacov, Grămădirea Mărturisirii, amândoi după limba sa.

48. Și au zis Lavan: „Movila aceasta va fi mărturie între mine și între tine astăzi!” Și pentru aceea s-au || chemat numele ei Galaad, adecă Movila Mărturiei.

49. „Uite-să și giudece Dumnezeu între noi, când ne vom despărți de la noi,

50. De vei năcăji featele mele și de vei duce înlontru alte muieri preste eale. Nime nu-i mărturie vorbei noastre, fără Dumnezeu, carele de față priveaște”.

51. Și iară au zis cătră Iacov: „Iată movila aceasta și piatra carea o am rădicat între mine și între tine.

52. Mărturie va fi movila – zic – aceasta și piatra să fie spre mărturie, au eu de oi trece venind la tine, au tu de vei trece rău gândindu-mi.

53. Dumnezeuul lui Avram și Dumnezeuul lui Nahor judece între noi, Dumnezeuul tatălui lor”. Și au jurat Iacov pre frica tătâne-său, Isaac.

54. Și jertfuind aduceri înainte în munte, au chemat pre frații săi să mănânce pâne; carii mâncând, au rămas acolo.

55. Iară Lavan, de noapte sculându-să, au sărutat feciorii și featele sale și i-au blagoslovit și s-au întors la locul său.

45v

46r

Cap 32

Iacov, după ce au văzut îngerii, solii și daruri la fratele său, Isav, spăimântat triimite și, cu îngerul luptându-să, și blagoslovenie și mutarea numelui, atingându-i vâna coapsei, priimeaste.

*Jos 48, 16.

1. acov *încă s-au dus pre calea carea începusă și l-au întâmpinat îngerii lui Dumnezeu.

2. Pre carii văzindu-i, au zis: „Tabăra lui Dumnezeu sânt aceștia!” Și au chemat numele locului aceluia Mahanaim, adecă tabără. |

- 46v 3. Și au trimis și soli înaintea sa la Isav, fratele său, în pământul Seir, în ținutul Edomului.
4. Și le-au poruncit lor, zicând: „Așa graț domnului meu, Isav: «Acestea zice fratele tău, Iacov: „La Lavan am nimearnicit și am fost până într-această zi.
5. Am boi și asini și oi și sluj și slujnice și acum trimețu solie la domnul meu, să aflu har înaintea ta'»”.
6. Și s-au întors solii la Iacov, zicând: „Venit-am la Isav, fratele tău și iată, grăbește întrun-timpinarea ta cu patru sute de bărbaț”.
7. Temutu-s-au Iacov foarte și, spământându-să, au împărțit norodul care era cu sine, și turmele și oile și boii și cămilele, în doao turme,
8. Zicând: „De va veni Isav la o turmă și o va lovi, altă turmă, carea s-au lăsat, să va mântui”.
9. Și au zis Iacov: „Dumnezeul tătănea-mieu, Avraam, și Dumnezeul tătăne-mieu, Isaac, Doamne, Carele mi-ai zis: «Întoarce-te la pământul tău și la locul nașterii tale și bine ț-o face ție!»,
10. Mai mic sânt decât toate milele Tale și decât adevărul Tău, carele l-ai plinit slujii Tale. Cu toiagul meu am trecut Iordanul acesta și acum cu doao turme mă întorc.
11. Scoate-mă din mâna frate-mieu, Isav, că foarte mă tem de el, ca nu doară, venind, să lovască muma cu fiii.
12. Tu ai graț că bine-m vei face și vei lăți sământa mea ca năsipul mării, carele pentru mulțimea nu să poate număra”.
13. Și dormind acolo noaptea aceea, au despărțit din ceale care avea daruri lui Isav, fratelui său, | |
- 47r 14. Capre doao sute, țapi doaozăci, oi doao sute și berbeci doaozăci,
15. Cămile fătate, cu mânzii săi, treizeci, vaci patruzăci și tauri doaozăci, asini doaozăci și mânzii lor zece.
16. Și au trimis prin mânilor slujilor sale fieștecare turmă de osebi și au zis copiilor săi: „Meargeți înaintea mea și fie despărțire între turmă și între turmă.”
17. Și au poruncit celui dintâi, zicând: „De te va întâmpina frate-mieu, Isav, și te va întreba a cui ești sau încătro meargi, sau a cui sânt acestea care le petreci,
18. Vei răspunde: „A slujii tale, Iacov; daruri au tremis domnului meu, Isav; și el după noi vine”.
19. Așijderea au dat porunci al doilea și al triile și tuturor carii petrecea turmeale, zicând: „Cu aceleaș cuvinte veți graț cătră Isav, când îl veț afla.
20. Și veți adaoge: «Și el, sluga ta, Iacov, calea noastră urmează, că au zis: „L-oi mângăia cu darurile care merg înainte, și după aceea l-oi vedea, doară să va milostivi mie'»”.
21. Și au mers înaintea lui darurile, iară el au rămas noaptea aceea în tabără.
22. Și sculându-să devreame, luat-au amândoao muierile sale și atâtea slujnicile, cu unsprăzece feciori, și au trecut vadul Iacov.
23. Și trecând toate ale sale,
24. Au rămas singur. Și iată, un bărbat să lupta cu el până demineața.
25. Carele vâzând că nu-l poate învinge, i-au lovit vâna coapsei, și îndată s-au veștezeit.
26. Și au zis cătră dânsul: „Slobozi-Mă, că s-au răvărsat zorile!” Răspuns-au: „Nu Te voi slobozi, de nu mă vei blagoslovi!”
27. Zis-au dară: „Ce nume ai?” Răspuns-au: „Iacov”.
28. Iară el: „Nicidecum – zice – Iacov să va chema numele tău, ci Israil, că de ai fost
- 47v tare împotriva lui Dumnezeu, | cu cât mai mult vei birui împotriva oamenilor?”
29. Întrebatu-L-au Iacov: „Spune-mi cu ce nume Te chemi?” Răspuns-au: „Căci cerci numele Mieu?” Și l-au blagoslovit într-aceleș loc.
30. Și au chemat Iacov numele locului aceluia Fanuil, zicând: „Văzut-am pre Dumnezeu față la față și s-au mântuit sufletul meu”.
31. Și i s-au răsărit îndată soarele, după ce au trecut Fanuil, iară el șchiopa cu piciorul.
32. Pentru care pricină nu mână vâna feciorii lui Israil, carea s-au veștezeit în coapsa lui Iacov, până într-această zi, pentru că i-au atins vâna coapsei și au amurțit.

Cap 33

Iacov de la Isav, întâmpinându-l bine să cuprindă și de-abia îl face să priimească darurile și acasă să se întoarcă. Și așa Iacov de la sine slobozindu-l, în Socoth întâiu, după

aceaea în Salim meargând, o parte de loc cumpără. Și după ce au înfipt corturile, rădică oltariu.

1. i rădicându-ș Iacov ochii, văzut-au pre Isav venind, și cu el bărbat patru sute. Și au despărțit pre feciorii Liei și Rahil și amânduror slujnicelor.
2. Și au pus amândoa slujnicele și pruncii lor întâi, iară pre Liia și pre feciorii ei în locul al doilea, iară Rahil și Iosif mai pre urmă.
3. Și el, purcezind, i s-au închinat de șapte ori cu fața la pământ, până s-au apropiat fratele lui.
4. Și alergând Isav întru-ntâmpinarea fratelui său, l-au îmbrățișat și, strângându-i grumazul și sărutându-l, au plâns.
5. Și rădicând ochii, au văzut muierile și pruncii lor și au zis: „Ce-s aceștia și de sânt de-ai tăi?” Răspuns-au: „Mititeii sânt, carii mi-au dat Dumnezeu slujii tale”.
6. Și apropiindu-să slujnicile și feciorii lor, s-au închinat.
7. Venit-au și Liia cu pruncii săi și, închinându-să || aseamenea, mai pre urmă Iosif și 48r Rahil i s-au închinat.
8. Și au zis Isav: „Ce turme sânt aceastea care le-am întâlnit?” Răspuns-au: „Să aflu har înaintea ta, domnul meu”.
9. Iară el au zis: „Am prea multe, fratele meu! Fie ale tale ție!”
10. Și au zis Iacov: „Nu așa, rogu-mă, ci de am găsit har în ochii tăi, priimește puțin dar din mânil meale, că așa am văzut fața ta, ca cum aș fi văzut fața lui Dumnezeu. Fii mie milostiv,
11. Și priimește blagoslovenia carea ți-am adus și carea mi-au dat mie Dmnezeu, dânduind toate”. De-abia silindu-l, frate-său priimindu-le,
12. Au zis: „Să meargem împreună și ți-oi fi soție în drumul tău!”
13. Și au zis Iacov: „Știi, domnul meu, că am tineri mititei și oi și boi și vaci fătate cu mine, carele de le voi sili mai mult a umbla, or muri într-o zi toate turmele.
14. Meargă domnul meu înaintea slujii sale și eu oi urma încet urmele lui, precum oi vedea că pot mititeii mei, până oi veni la domnul meu, în Seir”.
15. Răspuns-au Isav: „Rogu-te, încai din norodul care este cu mine să rămâie soții drumului tău!” „Nu este de lipsă – zice – numai aceasta mi-i de lipsă, să aflu har înaintea ta, domnul meu”.
16. Și s-au întors într-acea zi Isav pre calea carea venise, în Seir.
17. Și Iacov au venit în Socoth, unde, zidind casă și figând corturile, au chemat numele locului aceluia Socoth, adecă corturi.
18. Și au trecut în Salim, cetatea sihemitelor, carea este în pământul Hanaan, după ce s-au întors | din Mesopotamia Sirii, și au lăcuit aproape de cetate.
19. Și au cumpărat o parte de loc în carele au fost înfipt corturile, de la feciorii lui Hemor, tatăl lui Sihim, cu o sută de miei.
20. Și, rădicând acolo oltariu, au chemat preste el pre Cel Tare, Dumnezeuul lui Israil.

Cap 34

Pentru răpirea și pângărirea Dinei de Sihem, feciorul căpeteniei sihemitenilor, sihemitenii, întâi tăiaț împrejur de Simeon și Levi, frații Dinei, să ucig și de ceiaalalți feciorii lui Iacov cetatea lor să pustiește. Pentru aceea Simeon și Levi de la tată-său să înfruntă.

- 1 i au ieșit Dina, fata Liei, să vază muierile ținutului aceluia.
- 2 Carea vâzindu-o Sihem, feciorul lui Hemor heveul, căpetenia ținutului aceluia, o au iubit și o au răpit și au dormit cu ea, cu putearea supuind vergura.
3. Și s-au lipit sufletul lui de ea și, tristă fiind, o au mângăiat cu blândețe.
4. Și mergând la Hemor, tatăl său, „Ia – zice – mie fecioara aceasta muiare!”
5. Carea auzând Iacov, depărtaț fiind feciorii și în pășunea dobitoacelor cuprinși, au tăcut până ar veni.
6. Și ieșind Hemor, tatăl lui Sihem, să grăiască cătră Iacov,
7. Iată, feciorii lui vinea din câmp și, auzind ce să întâmplase, s-au mâniat foarte pentru că lucru urât au fost făcut în Israil și, pângărind fecioara lui Iacov, lucru necuvios au fost lucrat.
- 49r 8. Și au grăit Hemor cătră dânșii: „Sufletul lui Sihem, | | fiului meu, s-au lipit de fecioara voastră. Dați-o lui muiare!
9. Și să ne împreunăăm căsătoriile: dați-ne noao fecioarele voastre și luaț fecioarele noastre.
10. Și lăcuiț cu noi. Pământul supt putearea voastră este, lucrați-l, neguțatoriț și-l stăpâniț”.
11. Ce și Sihem cătră tatăl și cătră frații ei au zis: „Să aflu har înaintea voastră și orice veț așeza, oi da.
12. Sporiț zeastrea și daruri cereț, și bucuros oi da ce veți ceare, numai dați-mi prunca aceasta muiare”.
13. Răspuns-au feciorii lui Iacov lui Sihem și tătânea-său cu vicleșug, arzind pentru pângărirea soru-sa:
14. „Nu putem face ce cereț, nici a da sora noastră omului netâiat împrejur, că nevreadnic și cumplit iaste la noi aceasta.
15. Ce într-aceasta ne vom putea așeza împreună, de veți vrea să fiț aseamenea noao și să să taie împrejur toată partea bărbătească.
16. Atunce om da și om lua împrumut featele voastre și a noastre; și om lăcui cu voi și om fi un norod.
17. Iară de nu veț vrea a vă tăia împrejur, om lua fata noastră și ne vom duce”.
18. Plăcut-au lui Hemor pofta lor, și lui Sihem, feciorului său.
19. Nici au întârziat tânăru l plini îndată ce să cerea, că iubia cocoana foarte și el era cinstit în toată casa tătânea-său.
20. Și întrând în cetate, au grăit cătră norod:
21. „Oamenii aceștia păciuiț sânt și vreau a lăcui cu noi. Neguțătorească pre pământ și-l lucre, carele mare fiind și lat, de lucrători îi lipsă. Featele lor le vom lua muiari și a noastre le vom da.
- 49v 22. Una este carea împiedecă atăta bine: de ne vom | tăia împrejur bărbații noștri, leagea neamului urmând,
23. Și averile lor și dobitoacele și toate care biruiesc a noastre or fi, numai într-aceasta să le așezem; și lăcuind împreună, un norod om face”.
24. Și au priimit toț, tăindu-să împrejur bărbații.
25. Și iată, a treia zi, cându-i mai grea durearea ranii, luând doi feciori a lui Iacov, Simion și Levi, frații Dinei, sabiile, au intrat cutezând în cetate *și, ucigând toț bărbații,
26. Pre Hemor și pre Sihem așijderea i-au ucis, luând pre Dina, soru-sa, din casa lui Sihem.
27. Carii ieșind, au năvălit preste uciși ceiaalalți feciori ai lui Iacov și au prădat cetatea, spre izbânda pângăririi,
28. Oile lor și ciurdele și asinii și toate pustiind care era în căsi și în câmpuri.
29. Și pruncii și muiarile lor le-au dus roabe.
30. Carele sumețeaste făcute fiind, Iacov au zis cătră Simeon și Levi: „Turburatu-m-aț și urât m-aț făcut hananeilor și ferezeilor, lăcuitorilor pământului acestuia! Noi puțini sântem; ei, adunaț, ne vor bate și mă voi șterge eu și casa mea”.
31. Răspuns-au: „Au doară ca cu o curvă trăbuia rău să să slujască cu sora noastră?”

*Jos 49, 6.

Cap 35

După ce au îngropat Iacov lângă Sihim idolii caznicilor săi, din porunca Domnului să suie în Vifthil, unde, zidind oltariu Domnului, jertvuieste și cu noao arătarea lui Dumnezeu să întărească. Devora moare. Veniamin, cu moartea măne-sa, Rahil, să naște. || Ruvim cu Vala să pângărească. Feciorii lui Iacov să numără, a căruia tatăl, Isaac, moare. 50r

1. ntr-aceasta au grăit Dumnezeu cătră Iacov: „Scoală, suie-te în Vifthil și lăcuiaște acolo! Și fă oltariu lui Dumnezeu carele *ț-am arătat când fugeai de Isav, fratele tău!”
- *Sus 28, 13. 2. Iară Iacov, chemând toată casa sa, au zis: „Lepădaț dumnezeii cei streini carii sânt în mijlocul vostru și vă curățiț și să curățiț veșmintele voastre.
3. Sculați-vă și să meargem în Vithil, să facem acolo oltariu lui Dumnezeu, Carele m-au ascultat în zioa năcazului meu și au fost soție călătoriii meale”.
4. Și i-au dat lui toț dumnezeii cei streini pre cari-i avea, și cerceii carii era în urechile lor. Și el le-au îngropat supt terevinthul care este după cetatea Sihimului.
5. Și purcezând, groaza lui Dumnezeu au cuprins toate cetățile prinprejur și n-au îndrăznit a goni pre acești ce să ducea.
6. Și au venit Iacov în Luza, carea iaste în pământul Hanaan, pre poricla Vithil, el și tot norodul cu dânsul.
- *Sus 28, 13. 7. Și au zidit acolo oltariu și au chemat numele locului aceluia casa lui Dumnezeu, că acolo *i s-au arătat Dumnezeu, fugând de fratele său.
8. Într-aceaea vreme au murit Devora, doica Revecii și s-au îngropat la poalele lui Vithil, supt un stejear. Și s-au chemat numele locului aceluia Stejeariul Plânsului.
9. Și s-au arătat iarăș Dumnezeu lui Iacov, după ce s-au întors din Mesopotamia Sirei, și l-au blagoslovit,
- * Sus 32, 28. 10. Zicând: * „Nu te vei chema mai mult Iacov, ci Israil va fi numele tău”. Și l-au chemat pre el Israil. |
11. Și i-au zis: „Eu, Dumnezeu Atotputearnicul! Creaște și te înmulțeaste! Limbi și noroadele nemurilor din tine or fi. Împăraț din coapsăle tale vor ieși. 50v
12. Și pământul carele am dat lui Avraam și Isaac l-oi da ție și sămințiii tale după tine”.
13. Și s-au dus de la el.
14. Iară el au rădicat stâlp de piatră în locul în care i-au fost grăit Dumnezeu, ungând deasupra miresme și vărsând untdelemn,
15. Și chemând numele locului aceluia Vithil.
16. Și ieșind de acolo, au venit în vremea primăvării la pământul care duce în Efata, în carele născând Rahil,
17. Pentru greotatea nașterii, era aproape de perire. Și i-au zis moașa: „Nu te teame, că și pre acesta îl vei avea fecior!”
18. Și mai ieșindu-i sufletul de durere și apropiindu-să moartea, au chemat numele fiului său Venoni, adecă Fiiul Durerii Meale. Iară tată-său l-au chemat Veniamin, adecă Fiiul Dreaptii.
- *Jos 48, 7. 19. Și au murit Rahil și s-au îngropat în calea carea duce în Efrata; aceasta este Vifleim.
20. Și au rădicat Iacov stâlp pre mormântul ei; *acesta este Stâlpul Mormântului Rahilei până în zioa de acum.
- *Jos 49, 4. 21. Ieșind de acolo, au înfipt cortul după Turnul Turmei.
22. *Și lăcuind în ținutul acela, s-au dus Ruvim și au durmit cu Vala, țiitoarea tătâni-său, care lucru nu s-au tăinuit de el. Și era fiii lui Iacov doisprăzece.
23. Feciorii Liei: întâiul născut, Ruvim, și Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Zavolon.
24. Feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin. ||
25. Feciorii Valii, slujnicei Rahilei: Dan și Nefthali. 51r
26. Feciorii Zelfii, slujniciei Liei: Gad și Aser. Aceștia sânt feciorii lui Iacov, carii s-au născut lui în Mesopotamia Sirei.
27. Venit-au și la Isaac, tatăl său, în Mamvri, la cetatea Arvei – aceasta iaste Hevron – în carea au nemernicit Avraam și Isaac.
28. Și s-au plinit zilele lui Isaac, ani o sută optzeci.
29. Și frânt de bătrâneate, au murit și s-au adaos la norodul său, bătrân și plin de zile, și l-au îngropat Isav și Iacov, feciorii săi.

Cap 36

Isav, cu muierile și pruncii, de la fratele său, Iacov, pentru multă foarte amânduror blagă, să desparte. Rudeniia fiilor lui Isav cu lăcașele să însămnează.

1. i aceste sânt neamurile lui Isav, acesta este Edom:
2. Isav au luat muieri din featele lui Hanaan: pre Ada, fata lui Eloin etheului, și Oolivema, fata Anii, fetei lui Seveon heveului,
3. Și Vasemath, fata lui Izmail, sora lui *Navaioth. *1 Par. 1, 35.
4. Și au născut Ada pre Elifaz; Vasemath au născut pre Rahuil;
5. Oolivama au născut Iehus și Ielon și Core. Aceștia fiii lui Isaav, cari i s-au născut lui în pământul Hanaan.
6. Și au luat Isav muierile sale și feciorii și featele și tot sufletul casei sale și averile și dobitoacele și toate care putea avea în pământul Hanaan. Și s-au dus în altă țară și | s-au depărtat de la fratele său Iacov,
- 51v 7. *Că era foarte bogat și nu putea împreună lăcui, nici-i cuprindea pământul nemeamnicii sale, pentru mulțimea turmelor. *Sus 13, 6.
8. *Și au lăcuit Isav în muntele Seir; acesta iaste Edom. *Ios. 24, 4.
9. Și aceste sânt nemurile lui Isav, tatălui Edom, în muntele Seir.
10. Și aceste numele fiilor lui: *Elifaz, fiul Adei, muierii lui Isav, și Rahuil, fiul Vasemath, muierii lui. *1 Par. 1, 35.
11. Și au fost lui Elifaz fii: Theman, Omar, Sefo și Gatham și Chenez.
12. Și era Thamna, țitioarea a lui Elifaz, feciorului Isav, carea i-au născut pre Amalih. Aceștia sânt fiii Adei, muierii lui Isav.
13. Iară fiii Rahuil: Nahath și Zara, Samma și Meza. Aceștia fiii Vasemath, muierii lui Isav.
14. Și aceștia era fiii Oolivei, featei Anei, featei Seveon, muierii lui Isav, carii i-au născut lui: Iehus și Elon și Core.
15. Aceștia povățuitori a feciorilor Isav, a fiului Elifaz, întâiului născut Isav: povățuitori Theman, povățuitor Omar, povățuitoriu Sefo, povățuitoriu Chinez,
16. Povățuitoriu Core, povățuitoriu Gathan, povățuitoriu Amalih. Aceștia feciorii lui Elifaz, în pământul Edom, și aceștea feciorii Adei.
17. Și aceștia feciorii Rahuil, a fiului Isav: povățuitoriu Nahath, povățuitoriu Zara, povățuitoriu Samma, povățuitoriu Meza. Și aceștia povățuitori a lui Rahuil în pământul Edomului; aceștia feciorii Vasemath, a muierii lui Isav. | |
- 52r 18. Iară aceștia feciorii Oolivama, a muierii lui Isav: povățuitori Iehog, povățuitor Ielon, povățuitor Core. Aceștia povățuitorii Oolivamei, featei Anei, muierii lui Isav.
19. Aceștia sânt feciorii lui Isav și aceștia povățuitorii lor. El este Edom.
20. *Aceștia sânt feciorii Seir Horrei, lăcuiitorii pământului: Lotan și Soval și Seveon și Ana, *1 Par. 1, 38.
21. Și Dison și Eser și Disan; aceștia povățuitorii lui Horei, feciorului Seir, în pământul Edom.
22. Și au fost feciorii lui Lotan: Hori și Heman. Și era sora lui Lotan, Thamna.
23. Și aceștia feciorii lui Soval: Alvan și Manahat și Eval și Sefo și Onam.
24. Și aceștia feciorii lui Seveon: Aia și Ana. Acesta este Ana, carele au aflat ape calde în pustie, când păștea asinii lui Seveon, tătâne-său.
25. Și au avut fecior Dison, și fată Oolivama.
26. Și aceștia feciorii lui Dison: Hamdan și Esevan și Iethran și Haran.
27. Și aceștia feciorii lui Eser: Valaan și Zavan și Acan.
28. Și au avut Disan feciori pre Hus și Arama.
29. Aceștia povățuitorii horeilor: povățuitoriu Lotan, povățuitoriu Soval, povățuitoriu Seveon, povățuitoriu Ana,
30. Povățuitoriu Dison, povățuitoriu Eser, povățuitoriu Disan. Aceștia povățuitorii horeilor carii au stăpânit în pământul Seir.
31. Iară împărății carii au împărățit în pământul Edom, mai înainte de ce ar avea împărat feciorii lui Israil, au fost aceștia: |
- 52v 32. Vela, feciorul lui Vior; și numele cetății lui, Denava.
33. Și au murit Vela și au împărățit după el Iovav, feciorul Zarei din Vosra.
34. Și murind Iovav, au stăpânit după el Husa, din pământul themanilor.
35. Și murind acesta, au stăpânit după el Adad, feciorul lui Vadad, carele au bătut pre Madian în ținutul Moav; și numele cetății aceia, Avith.
36. Și murind Adad, au stăpânit după el Semla de la Masreca.

37. Murind și acesta, au stăpânit după el Saul, din râul Rohovoth.
 38. Trecând și acesta, au urmat întru împărăție Valanan, feciorul lui Ahovor.
 39. Și murind acesta, au stăpânit după el Adar; și numele cetății aceia, Fau. Și să chema muiera lui Meetavil, fata Matred, featii Mezaav.
 40. Acestea, dară, sânt numele povățuitorilor lui Isav, în neamurile și locurile și numirile sale: povățuitoriu Thamna, povățuitoriu Alva, povățuitoriu Iethieth,
 41. Povățuitoriu Oolivama, povățuitoriu Ela, povățuitoriu Finon,
 42. Povățuitoriu Chinez, povățuitoriu Theman, povățuitoriu Mavsar,
 43. Povățuitoriu Magdiil, povățuitoriu Hiram. Aceștia povățuitorii lui Edom, lăcuiori în pământul stăpânirii sale. Acesta este Isav, tatăl idumeilor. ||

Cap 37

53r

Iosif pre frații săi la tată-său pârăște și, povestind văzutele visuri, pizma fraților spre sine aprinde. Pentru aceea, vrând ei întâi a-l ucide, din sfatul lui Ruvim întâi în jgheab săc să aruncă. După aceea, neștiind Ruvim, izmailtenilor să vinde; și de tată-său, gândind că l-au ucis fiara, să plânge. Într-aceea, Iosif în Eghipet lui Putifar să vinde.

1. i au lăcuit Iacov în pământul Hanaan, în carele tată-său au nemearnicit.
 2. Și aceastea sânt neamurile lui: Iosif, fiind de șasăsprăzece ani, păștea turma cu frații săi, încă prunc, și era cu feciorii Valei și a Zelfei, muierilor tătâne-său; și au pârât pre frații săi de foarte rea greșală câtră tată-său.
 3. Iară Israil iubea pre Iosif mai mult decât pre toți fiii săi, pentru că în bătrâneată l-au fost născut și i-au făcut haină pestriță.
 4. Și văzând frații lui că-l iubeaște tată-său mai mult decât pre toți fiii, l-au urât. Nici-i putea lui ceva păciuit grăi.
 5. Și s-au întâmplat de ș-au spus visul fraților săi, care pricină au fost sãmânță de mai mare urăciune.
 6. Și au zis câtră dâșzii: „Ascultaț visul mieu carele am văzut.
 7. Mi să părea că leagam znopi în câmp și ca când s-ar scula znopul mieu și ar sta, și znopii voștri, împregiur stând, s-ar închina znopului mieu”. |
 8. Răspuns-au frații lui: „Au doară împăratul nostru vei fi sau ne vom supune stăpânirii tale?” Această, dară, pricina visurilor și a cuvintelor, pizmei și urăciunei au dat iască. 53v
 9. Și alt visu au văzut, carele spuindu-l fraților, au zis: „Văzut-am prin somn ca cum soarele și luna și doaosprăzece steale s-ar închina mie”.
 10. Carele spuindu-l tătâne-său și fraților, l-au certat tată-său și au zis: „Ce visu-i acesta ce ai văzut? Au doară eu și mumă-ta și frații tăi ne vom închina ție pre pământ?”
 11. Și pizmuia frații săi, iară tată-său, tăcând, cugeta lucrul.
 12. Și zăbovindu-să frații lui în pașterea turmelor tătâne-său, în Sihim,
 13. Au zis câtră dânsul Israil: „Frații tăi pasc oile în Sihim. Vino, te voi triimite la ei”. Carele răspunzind:
 14. „Iată eu!”, zis-au lui: „Meargi și vezi de sânt toate norocite despre frații tăi și despre dobitoace și-mi vestează ce să lucră!” Trimis din valea Hevron, au venit în Sihem.
 15. Și l-au aflat un om rătăcind în câmp și l-au întrebat ce ar cerca.
 16. Iară el au răspuns: „Frații miei cerc. Spune-m unde pasc turmele?”
 17. Și i-au zis omul: „S-au depărtat din locul acesta și i-am auzit zicând: „Să meargem în Dothaim!” Mears-au, dară, Iosif după fra | ții săi și i-au aflat în Dothaim. 54r
 18. Carii, văzându-l departe, până să apropiia la ei, au socotit a-l ucide.
 19. Și grăia împreună: „Iată, cel ce visază vine!
 20. Veniț să-l ucidem și să-l aruncăm în jgheabul cel vechiu și om zice: O fiară rea l-au mâncat. Și atunci să va arăta ce-i folosesc visurile sale!”
 21. *Și auzând aceasta Ruvim, să sârguia a-l mântui din mânilor și zicea:
 22. „Nu ucideț sufletul lui, nici vărsaț sângele, ce-l aruncaț în jgheabul acesta carele iaste în pustie și vă țineț mânilor voastre nevinovate!” Iară aceasta zicea vrând a-l apuca din mânilor și a-l da tătâne-său.
 23. Și îndată, cum au sosit la frații săi, l-au golit de haina cea lungă și pistriță,
 24. Și l-au aruncat în jgheabul cel vechiu, carele nu avea apă.
 25. Și șezind să mance pâne, au văzut niște izmailiteani călători vinind din Galaad, și cămilele lor purtând aromate și rășină și stactim în Eghipet.

*Jos 42, 22.

26. Și au zis Iuda fraților săi: „Ce ne foloseaște de vom ucide fratele nostru și om tăinui sângele lui?”

27. Mai bine iaste să-l vindem izmaelitenilor, și mânilor noastre să nu să pângărească, că fratele și trupul nostru iaste”. Și s-au așezat frații în cuvintele lui.

54v 28. *Și trecând neguțătorii madianiteani, scoțându-l din jgheab, l-au vândut izmaelitenilor | lor cu doazeci de arginți; carii l-au dus în Egipt. *Înțelep. 10, 13.

29. Și întorcându-să Ruvim la jgheab, n-au aflat pruncul.

30. Și rumpându-ș hainele, mărăgând la frații săi, au zis: „Pruncul nu să află! Și eu încătroi merge?”

31. Și au luat haina lui și în sângele iedului carele ucisesă o au întins,

32. Trimițind carii să o ducă la tată-său și să zică: „Aceasta o am găsit. Vezi de iaste îmbrăcăminte fiului tău, au nu!”

33. Carea cunoscând-o tatăl, au zis: „Îmbrăcăminte fiului meu este! Fiară cumplită l-au mâncat, fiara au îmbrucat pre Iosif!”

34. Și, rumpându-ș hainele, s-au îmbrăcat cu țarsână, tânguindu-ș fiul multă vreme.

35. Și, adunându-să toți fiii lui să mărăgie durearea tătănea-său, n-au vrut a priimi mărăgiare, ci au zis: „Pogorî-mă-voi la fiul meu, în ceale dedesupt, tânguindu-mă!” Și rămâind el în plângere,

36. Madianiteanii au vândut pre Iosif în Egipt, lui Putifar, famenului lui Faraon, voievodului oastei.

Cap 38

Iuda, din muierea hananancă trei fii dobândind, pre cel dintâi și apoi pre al doile cu Thamar i-au împreunat. Carii murind, pre ea, neștiind, în loc de curvă o cunoaște, din carea împreunare Fares și Zaram să nasc.

1. ntr-aceaeăș vreme pogorând Iuda de la frații săi, s-au abătut la un om odolamitean, pe nume Hiram.

2. *Și au văzut acolo fata omului hananeu, pe nume Sue, și, luând-o muiare, au intrat la dânsa. || *1Par. 2,3.

55r 3. Carea au zămislit și au au născut fiu și au chemat numele lui Her.

[4]. *Și iarăș zămisind și născând fiu, l-au chemat Onan. *Num. 26, 19.

5. Și al triilea au născut, carele l-au chemat Sela, după a căruia naștere au încetat a mai naște.

6. Și au dat Iuda lui Her, întâiului născut, muiare pre nume Thamar.

7. *Și au fost Her, întâi născutul Iudei, viclean înaintea Domnului, și de la El s-au ucis. *Num. 26, 19.

8. Și au zis Iuda cătră Onan, fiul său: „Întră la muierea frăținea-tău și te împreună cu ea, să deștepț sămânța frăținea-tău!”

9. El, știind că nu lui i să nască fii, întrând la muierea frăține-său, sămânța o au vărsat pe pământ, să nu să nască fii supt numele frăține-său.

10. Și pentru aceea l-au bătut Dumnezeu, că lucru necurat făcea.

11. Pentru aceea au zis Iuda cătră Thamar, noru-sa: „Fii văduvă în casa tătâni-tău până va crește Sella, fiul meu”. Că să teama să nu moară și el, ca frații lui. Cărea s-au dus și au lăcuit în casa tătâni-său.

12. Și trecând multe zile, au murit fata Sue, muierea Iudei, carele, luând după plângere mângâiere, să suia la tunzătorii oilor sale, el și Hiras, păstoriul turmei, odolamiteanul, în Thamna.

13. Și au înțales Thamar că socrul ei s-ar fi suind în Thamna, la tunderea oilor. |

14. Cărea, dezbrăcând hainele văduvirii, au luat thănistra și, schimbând veșmintele, au șezut în despărțirea drumului cărea duce în Thamna, pentru că au fost crescut Sela și nu l-au fost dobândit bărbat. 55v

15. Cărea văzând-o Iuda, i s-au prepus a fi curvă, că-ș acoperisă fața sa, să nu să cunoască.

16. Și, întrând la dânsa, au zis: „Slobozi-mă să mă împreună cu tine!”, că nu știia că-i noru-sa. Cărea răspunzind: „Ce-m vei da să te slujești cu împreunarea mea?”

17. „Ț-oi trimite – au zis – un ied din turme”. Și iarăș zicând ea: „Oi suferi ce vrei, de-m vei da arvună până vei trimite ce făgăduiești”.

18. Iară Iuda: „Ce ți-i voia să-ți dau pentru arvună?” Răspuns-au: „Inelul tău și covrigul și toiagul care ții în mână”. Și la o împreunare au zămislit muierea.

19. Și sculându-să, s-au dus; și dezbrăcând îmbrăcămintea cărea luasă, s-au îmbrăcat cu hainele văduvirii.

20. Și au trimis Iuda iedul prin păstoriul său, odolamiteanul, să ia zălogul care au fost dat muiării. Carele neaflând-o,

21. Au întrebat oamenii locului aceleie: „Unde-i muiare cărea ședea în calea îndoită?” Răspunzând toți: „N-au fost în locul acesta curvă!”

22. S-au întors la Iuda și i-au zis: „Nu o am aflat, | | ce și oamenii locului aceleia mi-au zis niciodată a fi văzut acolo curvă”. 56r

23. Zis-au Iuda: „Fie ei! Adevărat, nu ne poate pări de minciună. Eu am trimis iedul carele i-am făgăduit și tu nu o ai aflat”.

24. Și iată, după trei luni au vestit Iudei, zicând: „Curvit-au Thamar, noru-ta, și să vede pântecel ei crescând!” Și au zis Iuda: „Scoateți-o, să să arză!”

25. Cărea, ducându-să la perire, au trimis la socru-său zicând: „Din bărbatul a căruie sânt acestea am zămislit. Cunoaște a cui iaste inelul și covrigul și toiagul!”

26. Carele, cunoscând darurile, au zis: „Mai dreaptă este decât mine, pentru că nu o am dat feciorului meu, Sela!” Însă după aceea nu o au mai cunoscut.

*Math. 1, 3.

27. *Și apropiindu-să nașterea, s-au arătat gemini în pântece. Și togma născând, unul au scos mâna, în cărea moașea au legat sămn roșiu, zicând:

28. „Acesta va ieși întâi”.

29. Iară el trăgând îndărăpt mâna, au ieșit altul. Și au zis muiare: „Că ce s-au împărțit pentru tine păreatele?” Și pentru aceasta pricină au chemat numele lui Fares.

30. *După aceea au ieșit fratele lui, într-a căruia mână era roșata, pre carele l-au chemat Zara. | *1 Par. 2, 4.

56v

Cap 39

Petrecând norocit Iosif la stăpănu-său Putifar, și lui bine plăcându-i, toată îi chivernisea familia. Nesocotind de multe ori pre stăpână-sa, carea îl poftea la împreunare, să păreaste la domnul său și în temniță să triimite, unde înaintea temniceariului har dobândește, de la carele grijea tuturor legaților priimește.

1. **I**osif, dară, s-au dus în Eghiptet și l-au cumpărat Putifar, famenul lui Faraon, căpitanul oastei, om eghiptean, din mâna izmailitenilor de la carii s-au fost dus.

2. Și au fost Domnul cu dânsul, și era bărbat întru toate norocit lucrând; și au lăcuit în casa stăpânului său,

3. Carele foarte bine au fost cunoscut a fi Domnul cu dânsul și toate care făcea de la Dânsul a să îndrepta în mâna lui.

4. Și au aflat Iosif har înaintea stăpănu-său și slujia lui, de la carele preste toț fiind rânduit, oblăduia casa șieș încrezută și toate care-i era date.

5. Și au blagoslovit Domnul casa eghipteanului pentru Iosif și au înmulțit așa în casă, precum în câmpuri, toată avearea lui.

6. Nici altăceva știa, fără pânea cu carea să hrănea. Și era Iosif frumos la față și împodobit la vedea.

7. Deci, după multe zile, ș-au aruncat stăpână-sa ochii săi spre Iosif și au zis: „Dormi cu mine!”

57r 8. Carele nicum priimind lucrul necurat, au zis | | cătră dânsa: „Iată, domnul meu toate încrezându-le mie, nu știe ce are în casa sa.

9. Nici este ceva să nu fie supt putearea mea sau să nu-m fie încredințat, numai tu, carea muiarea lui ești. Cum, dară, oi putea face această răotate și a păcătui împotriva domnului meu?”

10. Cu aceste cuvinte în toate zilele și muiarea supăra tânărul, și el tăgăduia preacurviia.

11. Și s-au întâmplat într-o zi lui Iosif a intra în casă și oarece lucru fără mărturia a face.

12. Și ea, apucând tivitura văjmântului lui, au zis: „Dormi cu mine!” Carele, lăsind în mâna ei platoșa, au fugit și au ieșit afară.

13. Și vâzind muiarea haina în mânile sale și pre sineș a fi nesocotită,

14. Au chemat la sine oamenii casii sale și au zis cătră dânsii: „Iată, aț adus înlăuntru bărbat ovreu să ne bajocorească! Întrat-au la mine să să împreune cu mine. Și străgând eu,

15. Și auzind glasul meu, au lăsat platoșa carea țineam și au fugit afară”.

16. Deci pentru mărturia credinței, platoșea carea ținea o au arătat bărbatului întumându-să acasă,

17. Și au zis: „Întrat-au la mine sluga, ovreaul | carele l-ai adus, să mă bajocorească. 57v

18. Și auzindu-mă strâgând, au lăsat platoșea carea țineam și au fugit afară”.

19. Acestea auzind domnul și preacrezind cuvintelor muierii, s-au mâniat foarte.

*Psal. 104, 18.

20. *Și au trimis pre Iosif în temniță, în carea să păzia legații împăratului, și era acolo închis.

21. Și au fost Domnul cu Iosif și, milostivindu-să, i-au dat har înaintea temnicerului,

22. Carele au dat supt mâna lui toți legații carii să ținea în pază. Și orice să făcea, supt dânsul era.

23. Nici cunoștea ceva, toate fiindu-i lui date; că Domnul era cu el și toate lucrurile lui le îndrepta.

Cap 40

Visurile famenului Putifar în temniță Iosif tâlcuiaște: altul la slujba dintâi că-l vor întoarce, altul în cruce că-l vor duce prorocește. Care toate în praznicul nașterii lui Faraon s-au plinit.

1. cesteia așa fiind, întâmplatu-s-au de au păcătuit doi fameni, păharnicul împăratului Eghiptului și pitariul domnului său.

2. Și mâniindu-să împotriva lor Faraon (că altul era preste păharnici, altul preste pitari),

3. I-au trimis în temnița voievodului ostașilor, în carea era și Iosif legat.

4. Iară temnicerul i-au dat lui Iosif, carele le || și slujea. Oarecătăva vremea trecusă, 58r și ei în pază să ținea.

5. Și au văzut amândoi vis într-o noapte, după tâlcuiale ce li să cuvinea.

6. La carii întrând Iosif dimineață și văzindu-i triști,

7. I-au întrebat, zicând: „Căci-i mai tristă decât până acuma fața voastră?”

8. Carii au răspuns: „Vis am văzut și nu iaste cine să ni-l tâlcuiască”. Și au zis cătră dânsii Iosif: „Au nu-i a lui Dumnezeu tâlcuirea? Spuneți-m ce aț văzut?”

9. Spus-au cel dintâi, mai-marele păharnicilor, visul său: „Vedeam înaintea mea o viță,

10. În carea era trei mlădiță și crescând încet în lugeri, și după flori struguri cocându-să.

11. Și păharul lui Faraon în mâna mea; și am luat struguri și am stors în păharul carele țineam și am dat păharul lui Faraon”.

12. Răspuns-au Iosif: „Aceasta este tâlcuirea visului: trei mlădiță, trei zile încă sânt,

13. După carele îș va aduce aminte Faraon de slujba ta și te va întoarce în treapta dintâi. Și vei da păharul după slujba ta, precum mai înainte te-ai fost obicinuit a face.

14. Numai adu-ț aminte de mine când bine va fi ție și fă cu mine milă, să zici lui Faraon să mă scoată din temnița aceasta.

15. Că cu furtușag m-am luat din pământul ovreilor și aici nevinovat în groapă m-am trimis”.

- 58v 16. Văzind mai-marele pitarilor că înțelepțește | deslegase visul, au zis: „Și eu am văzut vis că trei coșuri cu făină aveam pre capul meu.
 17. Și într-un coș, care era mai ales, purtând toate bucatele care să fac de pitari, și pasirile mâncând dintr-însul”.
 18. Răspuns-au Iosif: „Aceasta iaste tălcuirea visului: trei traiste, trei încă zile sânt,
 19. După carele va lua Faraon capul tău și te va spânzura în cruce și or rumpe pasărilor cărnurile tale”.
 20. Deci a triia zi era zioa nașterii lui Faraon, carele, făcând mare uspățu slujitorilor săi, ș-au adus aminte, între mâncări, de mai-marele păharnicilor și de căpetenia pitarilor.
 21. Și au întors pre altul în locul său, să-i întinză lui păharul.
 22. Altul l-au spânzurat în furcă, dovedindu-să prin găcitură adevărul.
 23. Și măcar norocit întâmplându-să, mai-marele păharnicilor s-au uitat de tâlcuitorul său.

Cap 41

Visurile lui Faraon de vaci și de spice nimene putându-le tălcui, unul Iosif le tălcuieste și pentru aceea preste tot Eghipetul să rânduieste. Și din Asineth, de la Faraon dată-i muiare, mai înainte de șapte anii foameții, doi fii dobândește. După aceea nerodirea rodirei urmează.

1. **D**upă doi ani văzut-au Faraon vis. I să părea că stă pre râu,
 2. Din carele ieșia șapte vaci, frumoasă și grasă foarte, și să păștea în locuri adăpăstoase.
 59r 3. Și alte șapte ieșia din râu, urâte și mă | crite foarte, și să păștea în țărurile râului, în locuri verzi.
 4. Și au îmbucac pre ceale frumoasă și grase. Deșteptându-să Faraon,
 5. Iară au adormit și au văzut alt visu: șapte spice încolțea într-un păiuș, pline și frumoase,
 6. Și altele iară atâtea spice suptiri și pălite răsăria,
 7. Îmbucând toată frumsețea celor dintâi. Deșteptându-să Faraon după odihnă,
 8. Și făcându-să dimineată, de spaimă cuprins, au triimis la toț găcitorii Eghipetului și la toț înțelepții. Și chemându-i, le-au spus visul; nici era care l-ar tălcui.
 9. Atunci, pre urmă, aducându-ș aminte căpetenia păharnicilor, au zis: „Mărturisescu-mi păcatul meu!
 10. Mâniindu-te, împărate, împotriva slujilor tale, pre mine și pre mai-marele pitarilor ai poruncit a ne arunca în temnița voivodului ostașilor,
 11. Unde, într-o noapte, amândoi am văzut vis vestitoriu celor viitoare.
 12. Era acolo un copil ovreu, aceluiaș povățuitorului ostașilor slugă, căruia spuindu-i visurile,
 13. Am auzit orice s-au întâmplat după aceea, că eu m-am întors la slujba mea și cela s-au spânzurat în cruce”.
 14. Îndată, din porunca împăratului, scoțind pre Iosif din temniță, l-au tuns și, schimbându-i haina, i l-au adus. |
 59v 15. Căruia el au zis: „Văzut-am visuri; nici iaste cine să le dezvălească. Carele te-am auzit că înțelepțește le deascoperi”.
 16. Răspuns-au Iosif: „Fără de mine, Dumnezeu va răspunde ceale poruncite lui Faraon”.
 17. Și au spus Faraon ce văzuse: „Mi să părea a sta pre apa râului,
 18. Și șapte vaci a ieși din râu, frumoasă foarte și grasă, carele în pășuni apătoasă să păștea.
 19. Și iată, după acesteia urma alte șapte vaci, atâta de urâte și de măcrite, cât niciodată am văzut ca acestea în pământul Eghiptului.
 20. Carele îmbucând și mistuind pre cele dintâi,
 21. Nici un sâmn de săturare n-au dat, ce cu aseamenea uscăciune și veștejirie să lânzezea. Deșteptându-mă, iarăș de somn biruit,
 22. Am văzut visu: șapte spice încolția într-un păiuș, pline și frumoasă,
 23. Și alte șapte suptiri și pălite răsăria din paiu,
 24. Carele au îmbucac frumsețea celor dintâi. Spus-am găcitorilor visul, și nimene este cine să-l descopere”.

25. Răspuns-au Iosif: „Visul împăratului unul este; carele Dumnezeu vrea a face, le-au arătat lui Faraon.

26. Șapte vaci frumoasă și șapte spice pline, șapte ani sânt de rodire și aceeaș putearea visului cuprind.

27. Și șapte vaci suptiri și măcrite, care || s-au suit după aceale, și șapte spice suptiri și 60r
pălite de vânt, șapte ani sânt de foamete viitoare.

28. Carii într-acesta chip să vor plini:

29. Iată, șapte ani de mare roadă vor veni în tot pământul Eghiptului,

30. După carii or urma alț șapte ani de atâta nerodire, cât să va uita toată prisosala trecută, că va mistui foametea tot pământul.

31. Și mărimea rodirii o va pierde mărimea lipsii.

32. Iară ce ai văzut a doao, de acelaș lucru fiind visul, sămn de întărire este, pentru că iaste cuvântul lui Dumnezeu și să să plinească mai curund.

33. Acum, dară, caute împăratul om înțăleapt și ager și-l rânduiască mai-mare preste pământul Eghiptului,

34. Carele să rânduiască deregători prin toate ținuturile. Și a cincea parte de roduri prin șapte ani de rodire,

35. Carii acum vor urma, să adune în grânari și tot grâul supt biruința lui Faraon să să strângă și să să ție prin cetăț,

36. Și să să gătească pentru viitoarea cea de șapte ani foamete, carea va dosădi Eghiptul, și să nu să mistuiască pământul pentru lipsa”.

37. Plăcut-au lui Faraon sfatul și tuturor sfetnicilor lui.

38. Și au grăit cătră dânșii: „Au doară vom putea afla un om ca acesta, carele să fie plin de Duhul Domnului?”

39. Și au zis cătră Iosif: „Dacă ț-au arătat Dumnezeu toate care ai grăit, au doară mai înțe|lept și ție aseaminea oi putea afla? 60v

*Psal. 104, 21.

1 Mac. 2, 53.

Fap. 7, 10.

40. *Tu vei fi preste casa mea și de porunca gurii tale tot norodul va asculta; numai cu unul scaunul împărățiii te voi întreace”.

41. Și iară au zis Faraon cătră Iosif: „Iată, te-am rânduit preste tot pământul Eghiptului!”

42. Și au luat inelul din mâna sa și l-au dat în mâna lui și l-au îmbrăcat cu platoșe de vison, și în grumazi i-au pus lanț de aur.

43. Și l-au făcut a să sui în căruța sa a dooa, străgând pristavul să plece toț jenunchele înaintea lui și să-l știe a fi pus mai-mare preste tot pământul Eghiptului.

44. Și au zis împăratul cătră Iosif: „Eu sânt Faraon! Fără de porunca ta nu va mișca cineva mâna sau piciorul în tot pământul Eghiptului”.

45. Și i-au schimbat numele și l-au chemat, în limbă eghipteancă, Mântuitoriul Lumii. Și i-au dat muiare Asineth, fata lui Putifar, preotului din Heliopol. Și au ieșit Iosif la pământul Eghiptului,

46. (Și era de treizeci de ani când au stătut înaintea împăratului Faraon.), și au încunjurat toate ținuturile Eghiptului.

47. Și au venit rodiria a șapte ani și, în znopi culease, holdele s-au adunat la șurile Eghiptului.

48. Și toată prisosința grâului în fieștecare ce||tate s-au adunat. 61r

49. Și atâta au fost prisosirea grâului, cât s-au asămănat cu năsipul mării și mulțimea au covârșit măsura.

*Jos 46, 20 și

48, 20.

50. *Și s-au născut lui Iosif doi fii mai înainte până a veni foametea, carii i-au născut lui Asineth, fata lui Putifar, preotului din Heliopol.

51. Și au chemat numele celui întâi născut Manassie, zicând: „Făcutu-m-au Dumnezeu a mă uita de toate ostenealele mele și de casa tatălui meu”.

52. Și numele al doilea l-au chemat Efraim, zicând: „A creaște m-au făcut Dumnezeu în pământul nemerniciei mele”.

53. Trecând, dară, șapte ani de prisosală, carii au fost în Eghipt,

54. Început-au a veni șapte ani de lipsă, carii i-au fost zis mai înainte Iosif, și au biruit foametea preste tot pământul. Iară în tot pământul Eghiptului pâne era.

55. Carele flămânzând, au strigat norodul cătră Faraon, hrană cerând; căroră el le-au răspuns : „Duceți-vă la Iosif și orice vă va zice el, faceți!”

56. Și creștea în toate zilele foametea în tot pământul; și au deșchis Iosif toate grânarile și vindea eghipteanilor, că și pre ei îi supuseasă foametea.

57. Și toate ținuturile venia în Eghipt să cumpere bucate și răul lipsei să-l stămpere. |

61v

Cap 42

Frații lui Iosif, silind foamea, în Egipt a cumpăra bucate de la tată-său triimiși, de la el să cunosc și vărtos li să grăiește și în temniță să triimit. Mai pe urmă Simeon în legături lăsându-să, să întorc, și bani în sacul fieștecăruia, una cu grâul, neștiind îi duc.

1. **S**i auzind Iacov că s-ar fi vândând bucate în Egipt, au zis fiilor săi: „Pentru ce vă leneaviți?”

2. **A**uzit-am că să vinde grâu în Egipt. Pogorâți-vă și ne cumpărați ceale de lipsă, să putem trăi și să nu ne sfârșim pentru lipsă”.

3. Și pogorându-să zece frați a lui Iosif să cumpere grâu în Egipt,

4. Rămâind Veniamin acasă, oprit de Iacov, carele zisese fraților lui: „Să nu cumva i să întâmple în drum ceva rău!”

5. Întrat-au în pământul Egiptului, cu alții cari mergea să cumpere. Și era foamea în pământul Hanaan.

6. Și Iosif era căpetenie în pământul Egiptului și precum el vrea, grâul noroadelor să vindea. Și închinându-i-să frații săi,

7. Și cunoscându-i, ca cătră streini greu le-au grăit, întrebându-i: „De unde ați venit?”

Carii au răspuns: „Din pământul Hanaan, să cumpărăm ceale de lipsă traiului”.

8. Și măcar cunoscând el frații, de la ei n-au fost cunoscut.

9. Și aducându-și aminte de visuri care oarecând văzusă, au zis cătră dâșii: „Iscoade

62r || sânteți! Să vedeți ceale mai slabe al locului ați venit”.

10. Carii au zis: „Nu-i așa, domnule, ce slujile tale au venit să cumpere bucate.

11. Toți feciori a unui om sântem. Păciuiți am venit; nici ceva rău meșteșugesc slujile tale”.

12. Căroră el le-au răspuns: „Într-alt chip este: ceale neîntărite a ținutului acestuia ați venit a vedea!”

13. Iară ei: „Doisprăzece – au zis – slujile tale, frați sântem, feciori a unui om în pământul Hanaan. Cel mai mic cu tatăl nostru este, altul nu trăiaște”.

14. „Aceasta iaste – au zis – carea am grăit: iscoade sânteți!”

15. Acumuș vă voiu cunoaște; pre viața lui Faraon, nu veți ieși de aici până va veni fratele vostru cel mai mic.

16. Trimiteți unul dintre voi să-l aducă, iară voi veți fi în legătură până când să vor lămuri ceale ce ați zis, de sânt dreapte sau strâmb. Într-alt chip, pre viața lui Faraon, iscoade sânteți!”

17. Și i-au dat la pază trei zile.

18. Iară a triia zi, scoțându-i din temniță, au zis: „Faceți ce am zis și veți trăi, că mă tem de Dumnezeu!”

19. De sânteți păciuiți, un frate al vostru să să leage în temniță, iară voi vă duceți și purtați grâul carele ați cumpărat la casăle voastre.

- *Jos 43, 5. 20. *Și fratele vostru cel mai mic să-l aduceți la mine, să pociu cunoaște cuvintele voastre și să nu muriți”. Făcut-au precum le zisease. |
21. Și au grăit unul cătră altul: „Cu vrednicie pătimim acestea, că am păcătuit împotriva fratelui nost, văzând-i strâmtoarea sufletului când ne ruga și nu l-am ascultat! Pentru aceea au venit asupra noastră această pedeapsă”. 62v
- *Sus 37, 21. 22. Din carii unul, Ruvin, au zis: „Au nu v-am zis voao *să nu păcătuiți împotriva pruncului și nu m-ați ascultat? Iată, sângele lui să cearcă!”
23. Și nu știa că ar fi Iosif, că prin tâlmăciu grăia cătră dânșii.
24. Și s-au depărtat puțântel și au plâns. Și întorcându-să, au grăit cătră dânșii.
25. Și luând pre Simeon și legându-l înaintea lor, au poruncit slujilor să umple sacii lor cu grău și să puie îndrăpt banii fieștecăruia în sacii săi, dându-le și bucate de cale. Carii au făcut așa.
26. Iară ei, purtând grăul în asinii săi, au purces.
27. Și deșchizind unul sacul să dea obroc dobitocului la casa de oaspeț, văzând banii în gura sacului,
28. Au zis fraților săi: „Mi s-au întors banii, iată-i în sac!” Și amurțiți și turburaț, unii cătră alții au zis: „Oare ce-i aceasta care ne-au făcut Dumnezeu?”
29. Și au venit la Iacov, tată-său, în pământul Hanaan și au spus lui toate care li să întâmplasă, zicând:
30. „Grăitu-ne-au noao domnul pământului țapân și i s-au părut a fi noi iscoadele țărâi. | |
31. Căruia am răspuns: «Păciuiți sântem, nici o leșuire nu cugetăm! 63r
32. Doisprăzeace frați dintr-un tată sântem; unul nu iaste mai mult, cel mai mic cu tatăl nost iaste în pământul Hanaan.»
33. Carele ne-au zis: «Așa voi cunoaște că sânteț păciuiț: un frate al vostru lăsați la mine și bucate de lipsă caselor voastre luați și vă duceți.

34. Și fratele vostru cel mai mic aduceți-l la mine, să știu că nu sânteț iscoade și acesta carele să ține în legături să-l puteț lua, și după aceea ce vreaț a cumpăra să aveț slobozenie»”.
35. După ce au zis acestea, turnând grăul, fieștecarele au găsit în gura sacilor banii legați. Și înfricoșindu-să împreună toți,
36. Au zis tatăl, Iacov: „Fără prunci a fi m-ați făcut: Iosif nu-i mai mult, Simeon să ține în legătură și Veniamin îl veț duce! Spre mine au căzut toate relele acestea”.
37. Căruia au răspuns Ruvin: „Doi fii a miei ucide de nu-l voi aduce ție. Dă-l în mâna mea și eu ți-l voi întoarce”.
38. Iară el: „Nu să va pogorî – au zis –fiiul meu cu voi! Fratele lui au murit și el sânгур au rămas. De i să va întâmpla ceva împotrivă în pământul la care meargeți, veți duce căruntețele mele cu dureare la iad”.

Cap 43

63v *De-abia au dobândit frații lui Iosif de la tată-său ca, întorcându-să în Egipt |
cu daruri și cu bani îndoîț, să ducă pre Veniamin cu sine. Carii chemaț la uspăț,
scoțind pre Simeon din temniță, împreună să uspătă cu Iosif.*

1. ntr-aceaea foametea tot pământul îngreioia.
2. Și sfârșindu-să bucatele din Egipt aduse, zis-au Iacov cătră feciorii săi:
„Întoarceți-vă și ne cumpăraț puțintea hrană!”
3. Răspuns-au Iuda: „Spusu-ne-au noao omul acela supt mărturia jurământului, zicând:
«Nu veț vedea fața mea de nu veț aduce cu voi fratele vostru cel mai mic!»
4. Deci de vrei a-l triimite cu noi, om mearge așijderea și ț-om cumpăra ceale de lipsă.
5. Iară de nu vrei, nu ne vom duce, că omul acela, precum de multe ori am zis, ne-au spus zicând: *« Nu veți vedea fața mea fără de fratele vostru cel mai mic!»” *Sus 42, 20.
6. Zis-au lor Israil: „Spre ticăloșia mea aț făcut aceasta, spuindu-i că și alt frate aveți!”
7. Iară ei au răspuns: „Întrebatu-ne-au omul pre rând de seminția noastră, de trăiaște tatăl, de avem frate. Și noi i-am răspuns urmând după ce ne-au întrebat. Au puteam ști ce era să zică: «Aduceț fratele vostru cu voi!»?”
8. Și Iuda au zis tătânea-său: „Slobozi pruncul cu mine, să meargem și să putem trăi, să nu murim noi și mititeii noștri.
9. *Eu iau pruncul, din mâna mea îl cearcă. De nu-l voi aduce și nu ți-l voi întoarce, oi fi vinovat păcatului împotiva ta toată vremea. *Jos 44, 32.
10. De n-ar fi mijlocit apestirea, și a doaoa am fi venit”. ||
- 64r 11. Deci Israil, tatăl lor, au zis cătră dânșii: „De-i așa lipsă, faceți ce vreați; luaț din rodurile ceale mai bune a pământului în vasăle voastre și duceț omului daruri, puțan de rășină și de miare și de ștorăț și de ștactis și de terevithi și de amigdale.
12. Și bani îndoîț duceț cu voi. Și aceia carii i-ați găsit în saci îi duceți, ca nu cumva din greșală să fie fost.
13. Ce și fratele vostru luați-l și vă duceți la om.
14. Iară Dumnezeuul mieu Atotputearnicul vi-l facă blând și să sloboază cu voi fratele vostru, carele ține, și pre acest Veniamin. Iară eu ca un lipsit fără prunci oi fi”.
15. Luat-au, dară, bărbații daruri și bani îndoîț și pre Veniamin și s-au pogorât în Egipt și au stătut înaintea lui Iosif,
16. Carii el văzându-i, și Veniamin împreună, au poruncit ispravnicului casei sale, zicând: „Du înlăuntru bărbații în casă și ucide vite și fi uspăț, că cu mine or mânca la ameazezi!”
17. Făcut-au el precum i s-au fost poruncit și au băgat bărbații în casă.
18. Și acolo, spăimântați, au zis unii cătră alții: „Pentru banii carii i-am întors mainte în sacii noștri ne-au băgat, să vearse spre noi osândă și să ne supuie cu putearea robii, și pre noi și asinii noștri”.
19. Pentru aceea în ușa casii apropiindu-să,
20. De ispravnicul casii au grăit: „Rugămu-ne, domnule, să ne ascuți. *Am fost pogorât mai înainte să cumpărăm bucate. *Sus 42, 3.
21. Carele după ce le-am cumpărat, venind la locul de oaspeți, am deșchis sacii noștri și am | aflat banii în gura sacilor, carii acum într-aceeaș măsură i-am întors.
- 64v 22. Ce și alt argint am adus, să ne cumpărăm cele de lipsă noao. Nu-i în cunoștința noastră cine i-au pus în pungile noastre”.
23. Iară el au răspuns: „Pace voao, nu vă teameați! Dumnezeuul vostru și Dumnezeuul părinților voștri v-au dat comoarele în sacii voștri. Că banii carii mi-aț dat cunoscuți eu îi am”. Și au scos la ei pre Simeon.
24. Și după ce i-au dus în casă, au adus apă și ș-au spălat picioarele și le-au dat notreț asinilor.
25. Iară ei gătiia darurile până a intra Iosif la prânz, că înțăleseasă că or mânca acolo.
26. Deci întrat-au Iosif în casa sa și i-au îmbiiat cu daruri, țiind în mânil sale, și i s-au închinat cu fața la pământ.
27. Iară el, blând răspunzându-le, i-au întrebat zicând: „Trăiaște tatăl vostru, bătrânul de carele mi-aț fost zis? Încă trăiaște?”
28. Carii au răspuns: „Sănătos este sluga ta, tatăl nostru, încă trăiaște”. Și, plecându-să, i s-au închinat.

29. Și rădicând Iosif ochii, au văzut pre Veniamin, fratele său cel de un pântece, și au zis: „Acesta este fratele vostru cel mic de carele mi-aș fost zis?” Și iarăș: „Dumnezeu – zice – să-ț fie milostiv, fiul meu!”

30. Și au grăbit, că să mișcasă ceale dinlăuntru lui spre frate-său și-i ieșia lacrămile. Și intrând în cămară, au plâns. ||

31. Și iarăș, deacă ș-au spălat fața, ieșind, s-au contenit și au zis: „Puneți pâni!”

65r

32. Carele puindu-să, de osăbi lui Iosif și de osebi fraților și eghipteanilor carii mânca împreună de osebi (că nu-i slobod eghipteanilor a mânca cu ovreaii și li să părea a fi pângărit acel fealiu de ospătu),

33. Au șezut înaintea lui cei întâi născuți, după nașterea sa, și cel mai mic după vârsta sa. Și să mira foarte,

34. Luând părțile care luase de la el. Și partea cea mai mare s-au venit lui Veniamin, așea cât cu cinci părți prisosea. Și au beut și s-au veselit cu dânsul.

Cap 44

Iosif poruncește să ascundă păharul său în sacul lui Veniamin. Și găsindu-l, chemând îndărăpt din cale frații pentru furtișag, îi giudecă. Și Iuda pentru Veniamin pre sine spre robie să dă.

1. i au poruncit Iosif ispravnicului casei sale, zicând: „Umple sacii lor de grâu cât pot ținea și pune banii fieștecărora în vârful sacului.

2. Iară păharul meu cel de argint și prețul grâului pune-l în gura sacului celui mai tânăr. Și au fost așa.

3. Și răsărind dimineața, i-au slobozit cu asinii săi.

4. Și ieșind din cetate și depărtându-să puțințel, Iosif, chemând ispravnicul casei: „Scoală – au zis – și aleargă după bărbați și prinzându-i, zi: «Căci ați răsplătit rău pentru bine?»

5. Păharul care l-ați furat acesta este din carele bea stăpânul meu și în carele s-au obicinuit a găci. Rău ați făcut!» |

6. Făcut-au el precum i să poruncisă. Și, prinzându-i pre rând, le-au grăit.

65v

7. Carii i-au răspuns: „Căci grăiaște așa domnul nostru, să-i fie făcut slujile tale atâta răutate?

8. Banii carii i-am găsit în gura sacilor i-am întorsu la tine din pământul Hanaan; și cum urmează să fim furat din casa domnului tău aurul sau argintul?

9. Ori la carele să va găsi dintre slugile tale ce cauți, să moară și noi om fi slugi domnului nostru”.

10. Carele le-au zis: „Fie după judecata voastră! Ori la carele să va găsi, acela să fie sluga mea, iară voi veți fi nevinovați”.

11. Deci, grăbind, au descărcat la pământ sacii, au deșchis fieștecarii.

12. Cercându-i, începând de la cel mai mare până la cel mai mic, au aflat păharul în sacul lui Veniamin.
13. Iară ei, rumpându-ș veșmintele și încărcând iarăși asinii, s-au întors în oraș.
14. Și întâi Iuda cu frații au intrat la Iosif, (că încă nu să dusease din loc), și toț înaintea lui au căzut așijderea pre pământ.
15. Cărora el le-au zis: „Căci aț vrut a face așa? Au nu știți că nu iaste mie aseaminea în cunoștința găciturii?”
16. Căruiă Iuda: „Ce vom răspunde – au zis – domnului meu? Sau ce om grăi au om putea drept a pofti? Dumnezeu au aflat nedreptatea slujilor tale. Iată, toți sluji sântem domnului meu, și noi, și la care s-au aflat păharul”.
17. Răspuns-au Iosif: „Departa fie de la mine a face așa! Carele au furat păharul, acela
66r fie sluga mea. Iară voi vă duceț slobozi la tatăl voș | t.
18. Și mai apropiindu-să Iuda, cutezind au zis: „Rogu-mă, domnul meu, să grăiască sluga ta cuvânt în urechile tale și să nu te mâniî împotriva slujii tale, că tu ești după Faraon.
19. Domnul meu, *întrebat-ai întâi slujile tale: «Aveți tată au frate?» *Sus 42, 13.
20. Și noi am răspuns ție, domnului meu: «Avem tată bătrân și prunc mititel, carele în [43, 7] bătrânețele lui i s-au născut, a căruia frate de un pântece au murit și numai pre dânsul are mumă-sa, iară tată-său îl foarte iubește».
21. Și ai zis slujilor tale: «Aduceți-l la mine și oi pune ochii miei spre el!»
22. Adaos-am domnului meu: «Nu poate lăsa pruncul pre tată-său, că de-l va slobozi, va muri».
- 23 *Și ai zis slujilor tale: «De nu va veni fratele vostru cel mai mic cu voi, nu veț mai *Sus 43, 3, 5. vedea fața mea!»
24. Deci suindu-ne la sluga ta, tatăl nost, i-am povestit toate carea au grăit domnul meu.
25. Și au zis tatăl nost: «Întoarceți-vă și ne cumpăraț puțân grâu»
26. Căruiă am zis: «Nu putem merge. De să va pogori fratele nostru cel mai mic cu noi, om merge împreună, iară fără de el nu îndrăznim a vedea fața omului».
27. La carea el au răspuns: «Voi știț că doi mi-au născut mie muiarea mea.
28. Ieșit-au unul și aț zis: *,Fiara l-au îmbucal! Și până acum nu să arată. *Sus 37, 20, 33.
29. De veț lua și pre acesta și i să va întâmpla ceva în cale, veț duce cărunțelele meale cu întristare la iad».
- 66v 30. Deci de voi întra la sluga ta, tatăl nost, și pruncul nu | va fi (răzimând sufletul lui de sufletul acestuia),
31. Și va vedea că nu-i cu noi, va muri și or duce slugile tale cărunțelele lui cu dureare la iad.
32. Ieu adevărat sluga ta să fiu, carele pre acesta l-am luat întru a mea credință și am făgăduit, zicând: *«De nu-l voi duce, voi fi vinovat păcatului împotriva tătâne-meu în toată vremea». *Sus 43, 9.
33. Rămânea-voi, dară, robul tău pentru prunc în slujba ta, domnul meu, și pruncul să să suie cu frații săi.
34. Că nu mă poci întoarce la tatăl meu fără de prunc, ca să nu fiu mărturie dosezii carea va mistui pre tatăl meu”.

Cap 45

Iosif fraților să descopere. Și, spăimântaț, cu sărutare îi îmbrățășază. Pentru aceaea Faraon cu toată casa lui săltând, poruncește să să cheme tatăl cu toată casa în Eghipt. Aceeaș cu multe cuvinte poruncește Iosif. Și frații cu multe daruri dăruindu-i, la tatăl îi trimite.

- u să putea mai conteni Iosif, mulț stând înainte; ci au poruncit să iasă toț afară și nici un strein să nu fie de față când să vor cunoaște împreună.
- Și au rădicat glas cu plângere, carea au auzit eghiptenii și toată casa lui Faraon.
- Și au zis fraților săi: „Eu sânt Iosif! Încă trăiaște tatăl meu?” Nu putea răspunde frații, de mare groază spăimântați.
- Cătră carii el, blând: „Apropiiati-vă – au zis – la mine!” Și apropiindu-să: *„Eu sânt *Fap. 7, 13. – au zis – Iosif, fratele vostru, carele ați vândut în Eghipt.
- Nu vă spăimântareț, nici vă pară greu că m-aț vândut în țărâle acestea, *că pentru *Jos 50, 20. mântuirea voastră m-au triimis Dumnezeu înaintea voastră în Eghipt. | |

6. Că doi ani sânt de când au început foametea pre pământ și încă cinci ani mai sânt, în carii nici a ara să va putea, nici a săcera. 67r

7. Și m-au triimis mai înainte Dumnezeu, să vă țineți pre pământ și hrană de trăit să puteț avea.

8. Nu din sfatul vostru, ci din vreaarea lui Dumnezeu m-am triimis aicea, Carele m-au făcut ca un tată lui Faraon și stăpân a toată casa lui și căpetenie preste tot pământul Eghiptului.

9. Sârguiți și vă suiți la tatăl meu și-i ziceți: «Aceastea porunceaste fiul tău, Iosif: „Dumnezeu m-au făcut domn preste tot pământul Eghiptului. Pogori la mine, nu zăbovi,

10. Și vei lăcui în pământul Ghesen și vei fi aproape de mine, tu și feciorii tăi și fiii feciorilor tăi, oile tale și ciurdele tale și toate care biruiești.

11. Și acolo te voi paște (că încă cinci ani mai sânt de foamete), să nu pieri și tu, și casa ta, și toate care biruiești».

12. Iată, ochii voștri și ochii frăținealui meu, Veniamin, văd că gura mea grăiaște cătră voi.

13. Vestiți tatălui meu toată mărirea mea și toate care aț văzut în Eghipt. Sârguiți și-l aduceți la mine!”

14. Și îmbrățășindu-i și căzind pre grumazii lui Veniamin, frăține-său, au plâns, plângând și el aseaminea pre grumazul lui.

15. Și au sărutat Iosif pre toți frații săi și au plâns spre fieștecarele. După carea au îndrăznit a grăi cătră dânsul.

16. Și s-au auzit și cu cuvânt lăudat s-au vestit în curtea împăratului: „Venit-au frații lui | Iosif!” Și s-au bucurat Faraon și toată familia lui. 67v

17. Și au zis cătră Iosif să poruncească fraților săi, zicând: „Încărcând dobitoacele, duceți-vă în pământul Hanaan,

18. Și luați de acolo pre tatăl vostru și rudenia voastră și veniți la mine, și eu vă voi da toate bunătățile Eghiptului, să mâncați miezul pământului.

19. Și porunceaste să ia cară din pământul Eghiptului pentru aducerea pruncilor săi și a muierilor și – zice – «Luați pre tatăl vostru și grăbiți cât mai curând a veni!

20. Nici să lăsați ceva din averile voastre, că toată blaga Eghiptului a voastră va fi»”.

21. Și au făcut fiii lui Israil precum li s-au poruncit. Căroră le-au dat Iosif cară, după porunca lui Faraon, și bucate pre cale.

22. Și fieștecăruia au poruncit să li să aducă câte doao veșminte, iară lui Veniamin i-au dat trei sute de arginț, cu cinci veșminte foarte bune,

23. Atâța bani și veșminte trimițând tătâne-său, adăogând și zece asini carii să poarte din toate bogătățile Eghiptului și atâtea asine, grâu și pâne să poarte pre cale.

24. Și au slobozit pre frații săi și, purcezind, le-au zis: „Să nu vă mânieți în drum!”

25. Carii suindu-să din Eghipt, au venit în pământul Hanaan, la tată-său, Iacov. ||

26. Și i-au vestit, zicând: „Iosif, fiul tău, trăiaște și el stăpâneaste preste tot pământul Eghiptului”. Carea auzind Iacov, ca dintr-un somn greu deșteptându-să, încă nu credea lor. 68r

27. Ei, dincolo, spunea tot rândul lucrului și, văzind carăle și toate ceale ce trimisese, au înviat duhul lui.

28. Și au zis: „Destulu-mi iaste mie deacă încă Iosif, fiul meu, trăiaște! Mearge-voi și-l voi vedea mai înainte de-a muri!”

Cap 46

Iacov, îndoindu-să făgăduința lui Dumnezeu, cu toți fiii și neapoții, a căroră nume să procitesc, în Eghipt pogoară. Căruia ieșindu-i întru-ntimpinare Iosif, îl învață să zică lui Faraon a fi păstoriu de oi.

1. i purcezind Iacov cu toate care avea, au venit la Puțul Jurământului și junghind acolo jirtfe lui Dumnezeu tatălui său, Isaac,
2. L-au auzit prin vis noapte chemându-l și zicându-i: „Iacove! Iacove!”. Căruie au răspuns: „Iată eu!”
3. Zis-au lui Dumnezeu: „Eu sânt Dumnezeul tătâni-tău, Cel Tare. Nu te teame, pogori în Eghipt, că spre neam mare te voi face acolo!
4. Eu Mă voi pogori cu tine acolo și Eu te voi aduce de acolo întorcându-te. Și Iosif va pune mânilor sale preste ochii tăi”.
5. Și s-au sculat Iacov de la Puțul Giurământului, *și l-au luat feciorii cu pruncii și cu muierile sale în carăle care trimisese Faraon să poarte pre bătrânul, *Fap. 7, 15.
6. Și toate care le biruia în pământul Hanaan. *Și au venit în Eghipt cu toată sămânța sa, | *Jos 24, 4.
- 68v 7. Fiii lui și neapoții și featele și toată împreună rudenii. Psal. 104, 23.
8. Și aceastea sânt numele fiilor lui Israil carii au intrat în Eghipt, el cu pruncii săi. *Întâiul Isa. 52, 4.
- născut: Ruvin. *Ieși. 1, 2 și 6, 14.
9. Feciorii lui Ruvin: Enoh și Fallud și Hesron și Harmi. Num. 26, 5.
10. *Feciorii lui Simeon: Samuil și Iamin și Ahod și Iahim și Sohar și Saul, feciorul hananiencii. 1 Par. 5, 1, 3.
11. Fiii lui Levi: Gherson și Haath și Merari. *Ieși. 6, 15.
12. *Feciorii lui Iuda: Her și Onan și Sela și Fares și Zara. Și au murit Her și Onan în pământul Hanaan. Și s-au născut fii lui Fares: Hesron și Hamul. 1 Par. 4, 24.
13. *Feciorii lui Isahar: Thola și Fua și Iov și Sâmron. *1 Par. 2, 3
14. Feciorii lui Zavulon: Sarid și Elon și Iahel. și 4, 21.
15. Aceștia feciorii Liei, cari i-au născut în Mesopotamia Sirii, cu Dina, fata sa. Toate sufletele feciorilor lui și a featelor: treizăci și trei.
16. Feciorii lui Gad: Sefion și Haggghi și Suni și Esevon și Heri și Arodi și Areli.
17. *Feciorii lui Aser: Iamne și Iesua și Iesui și Veria și Sara, sora lor. Feciorii lui Veria: Hever și Melhiel. *1 Par. 7, 1.
18. Aceștia feciorii Zelfei, carea o au dat la Lavan Liei, featei sale; și aceștia au născut Iacov: șasăprăzece suflete.
19. Feciorii Rahilei, muierii lui Iacov: Iosif și Veniamin.
- 69r 20. *Și s-au născut lui Iosif fii în pământul Eghiptului, carii i-au născut lui Asenith, fata lui Putifar, preotului din Heliopol: Manasie || și Efraim. *Sus 41, 50.
21. Feciorii lui Veniamin: *Vela și Vehor și Asvel și Ghera și Naaman și Ehi și Ros și Mofim și Ofim și Ared. *1 Par. 7, 6 și 2 [8], 1.
22. Aceștia feciorii Rahilei, carii au născut lui Iacov: toate sufletele, patrușprăzece.
23. Feciorii lui Dan: Husim.
24. Feciorii lui Nethali: Iasnel și Guni și Ieser și Salim.
25. Aceștia feciorii Valei, carea o au dat Lavan Rahilei, featei sale, și aceștia au născut lui Iacov; toate sufletele, șapte.
26. Toate sufletele carele au intrat cu Iacov în Eghipt și au ieșit din coapsele lui, fără de muierile feciorilor lui: șasăzeci și șase.
27. Iară feciorii lui Iosif, carii i s-au născut în pământul Eghiptului: suflete doao. *Toate sufletele casii lui Iacov care au intrat în Eghipt au fost șaptezeci. *2 Lege 10, 22.
28. Și au triimis pre Iiuda înaintea sa la Iosif, să-i vestească și să-l întâmpine în Ghessen.
29. Carele vinind acolo, prinzind Iosif căruța sa, s-au suit întru-ntâmpinarea tătâni-său la acelaș loc. Și, văzindu-l, au căzut pre grumazii lui și, îmbrățășindu-să, au plâns.
30. Și au zis tatăl cătră Iosif: „Acum veasel voi muri, că am văzut fața ta și viu te las!”

31. Iară el au grăit cătră frații săi și cătră toată casa tătâni-său: „Sui-mă-voi și oi vesti lui Faraon și-i voi zice: «Frații miei și casa părin | telui meu, carii era în pământul Hanaan, 69v au venit la mine.

32. Și sânt bărbăț păstori de oi și grije au de-a paște turmele; dobitoacele sale și ciurzile și toate carea au putut avea au adus cu sine».

33. Și când vă va chema și va zice: «Ce meșteșug aveți?»

34. Veți răspunde: «Oameni păstori sântem, slujile tale, din copilăria noastră până acum, și noi și părinții noștri». Iară acestea veți zice ca să puteț lăcui în pământul Ghessen. Că sânt urăț eghipteanilor toț păstorii de oi”.

Cap 47

Iosif, după ce au vestit lui Faraon venirea tătâne-său și a fraților, pre Iacov cu feciorii la Faraon îi duce. Pământul Ghessem a-l lăcui li să îngăduiaște și în vremea foametei îi hrănește. Iară foametea atâta dosădește Eghiptul, ca vânzând dobitoacele, și pământul a-l vinde le caută. Cu carea s-au făcut ca pururea a cincea parte din rodirile Eghiptului împăraților să să dea, afară de moșiile preoților. După șeptesprăzece ani Iacov, foarte îmbogățit și aproape de a muri, gioară pre Iosif să-l îngroape în Hanaan.

1. i întrând, Iosif vestit-au lui Faraon, zicând: „Tatăl meu și frații și oile lor și turmele și toate care biruiesc au venit din pământul Hanaan. Și iată, stau în pământul Ghessim.

2. Și cinci bărbăț dintre frații săi mai despre urmă i-au pus înaintea împăratului. ||

3. Carii el i-au întreat: „Ce lucru știț?” Răspuns-au: „Păstori de oi sântem, slugile tale, 70r și noi și părinții noștri.

4. A nimearnici în pământul tău am venit, că nu iaste iarbă turmelor slugilor tale, îngreoindu-să foametea în pământul Hanaan. Și cearem să ne poruncești a fi slugile tale în pământul Gheseem”.

5. Și au zis împăratul cătră Iosif: „Tată-tău și frații tăi au venit la tine.

6. Pământul Eghiptului înaintea ta iaste. În locul cel mai bun îi fă a lăcui și le dă pământul Ghessen. Iară de-i știți a fi întră dâșșii bărbății cămeateni, rânduiaște-i ispravnici dobitoacelor mele”.

7. După aceastea au dus înlăuntru Iosif pre tată-său la împăratul și l-au pus înaintea lui. Carele blagoslovindu-l,

8. Și întrebându-să de la el: „Câte sânt zilele vieții tale?”

9. Au răspuns: „Zilele neamearnicii mele sânt ani o sută și treizeci, mici și răi, și n-au agiuns până la zilele părinților miei în carele au nemearnicit”.

10. Și blagoslovind împăratul, au ieșit afară.

11. Iară Iosif tătâne-seu și fraților au dat moștenire în Egipt, în locul cel mai bun a pământului, Ramessis, precum poruncise Faraon.
12. Și-i hrănea pre dânșii și toată casa tătâne-său, dând bucate fieștecăruia.
13. Că în tot pământul pâne nu era și dosădisă foamea pământul, ales Egiptul și Hanaan.
14. Din carii toț banii i-au adunat vânzând grăul și i-au dus în vistieria împăratului.
- 70v 15. Și sfârșindu-să prețul cumpărătorilor, au venit | tot Egiptul la Iosif, zicând: „Dă-ne pâini! Căci murim înaintea ta, sfârșindu-să banii?”
16. Cărora el le-au răspuns: „Aduceți dobitoacele voastre și vă voi da pentru eale bucate, deacă n-aveț bani”.
17. Care aducându-le, le-au dat hrană pentru cai și oi și boi și asini; și i-au ținut într-acei an, pentru schimbarea dobitoacelor.
18. Și au venit al doile an și i-au zis: „Nu om ascunde de domnul nostru că, sfârșindu-să banii, marha împreună s-au sfârșit. Nici ascuns este ție că, afară de trupuri și de pământuri, nimică avem.
19. Căci dară om muri trăind tu? Și noi și pământul nostru ai tăi om fi: cumpără-ne spre slujba împărătească și ne dă semință, ca nu perind lucrătoriul, să să întorcă pământul spre pustiire”.
20. Și au cumpărat Iosif tot pământul Egiptului, vânzându-ș toți moșiile, pentru mărimea foamei. Și l-au supus lui Faraon.
21. Și tot norodul lui, de la începutul Egiptului până la sfârșitul hotarelor lui,
22. Afară de pământul preoților, care de la împărat le era dat, cărora și bucate din șurile obștei rânduite li să da și pentru acii nu s-au silit a-ș vinde moșiile.
23. Și au zis Iosif cătră norod: „Iată, precum vedeți, și pre voi și pământul vostru îl biruiaște Faraon. Luaț semântă și sămânaț pământurile,
24. Să puteț avea roade. A cince parte împăratului veț da, cealelalte patru voao le las spre sământă și spre hrana caznicilor și pruncilor voștri. | |
- 71r 25. Carii au răspuns: „Viița noastră în mâna ta iaste. Milostivească-să numai spre noi domnul nostru și veaseli om sluji împăratului!”
26. Dintr-aceea vreame până într-această zi, în tot pământul Egiptului a cincea parte să dă împăratului. Și iaste ca o leage, afară din cel preoțasc, carele au fost slobod de această togmeală.
27. Și au lăcuit Israil în Egipt, adecă în pământul Ghessen, și l-au biruit și s-au sporit și înmulțit foarte.
28. Și au trăit într-însul șeptesprăzece ani; și au fost toate zilele vieții lui ani o sută patruzeci și șapte.
29. Și văzând că să apropie zioa morții sale, chemat-au pre fiul său, Iosif, și au zis cătră dânsul: „De am aflat har înaintea ta, *pune mâna ta sub copsa mea, și-mi vei face milă și adevăr să nu mă îngropi în Egipt, *Sus 24, 2.
30. Ci să dorm cu părinții miei și să mă duci din pământul acesta și să mă îngropi în mormântul mai-marilor miei”. Căruia au răspuns Iosif: „Eu oi face ce ai poruncit!”
31. Și el: „Gioară-mi, dară!” au zis. Carele giurând, s-au închinat Israil lui Dumnezeu, întorcându-să cătră capul păturiului.

Cap 48

71v *Iacov bolnăvind, Iosif îl cercetează, a căruia fii, Manasie și Efrem, Iacov și-i apropie și-i blagoslovește. Pre cel mai mic, împotivind Iosif, celui mai mare înainte-l pune și peste | frații lui Iosif parte îi dăruiaște.*

- 1 ceastea așa isprăvindu-să, s-au vestit lui Iosif că s-ar fi bolnăvit tatăl său. Carele luând doi fii, Manasie și Efrem, au purces a merge.
- 2 Și s-au zis bătrânului: „Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine!” Carele, întărindu-să, au șezut în păturior.
3. Și întrând la sine, au zis: „Dumnezeu Atotputernicul *mi s-au arătat în Luza, carea este în pământul Hanaan și m-au blagoslovit. *Sus 28, 13.
4. Și au zis: «Eu te voi spori și te voi înmulți și te voi face spre gloatele noroadelor și-ț voi da pământul acesta ție și sămînții tale după tine, spre moștenirea veacinică».
5. Doi, dară, fiii tăi carii *ți s-au născut în pământul Egiptului până a veni eu aici la tine, ai miei sânt, **Efrem și Manasie, ca Ruvim și Simeon să vor socoti mie. *Sus 41, 50. **Ios. 13, 7, 29.

6. Iară ceialalți cari-i vei naște după dânsii, ai tăi vor fi și cu numele fraților săi să vor chema în moștenirile sale.

*Sus 35, 19. 7. Că mie, venind din Mesopotamiia, *mi-au murit Rahil în pământul Hanaan, în drum. Și era primăvara și întrai în Efrata și o am îngropat lângă calea Efratii, carea cu alt nume să chiamă Viflaim”.

8. Și văzând fiii lui, au zis cătră dâns: „Cine sânt aceștia?”

9. Răspuns-au: „Fiii miei sânt, cari mi-au dăruit Dumnezeu în locul acesta”. „Adă-i – au zis – la mine, să-i blagoslovesc!”

10. Că ochii lui Israil păingina pentru adânci bătrâ | | neață și nu putea chiar vedea. Și, 72r apropiindu-i la sine, i-au sărutat și, îmbrățșindu-i,

11. Au zis cătră fiiul său: „Nu m-am înșelat cu vederea ta, ci mi-au arătat Dumnezeu și sămânța ta”.

12. Și luându-i Iosif din sânul tătâne-său, s-au închinat cu fața la pământ.

13. Și au pus pre Efrem de-a dreapta sa, adecă de-a stânga lui Israil. Iară pre Manassie în stânga sa, adecă de-a dreapta tătâne-său, și i-au apropiat amândoi de dânsul.

14. Carele întinzind mâna cea dreaptă, o au pus pre capul lui Efrem, fratelui celui mic, iară stânga spre capul lui Manasse, carele era mai mare născut, schimbând mânilor.

*Ovr. 11, 21. 15. *Și au blagoslovit Iacov fiii lui Iosif și au zis: „Dumnezeu, înaintea Căruia au umblat părinții miei, Avraam și Isaac, Dumnezeu Carele mă paște din pruncia mea până într-această zi,

*Sus 31, 29 și 32, 2. Math. 18, 10. 16. *Îngerul carele m-au scos din toate realele blagoslovească pruncii aceștia! Și să să cheme preste ei numele meu și numele părinților miei, Avraam și Isaac, și crească întru mulțime pre pământ!”

17. Și văzând Iosif că au pus tatăl său mâna dreaptă spre capul lui Efrem, greu au luat, și luund mâna tatălui, s-au nevoit a o rădica de pre capul lui Efrem și a o treace spre capul lui Manassie.

18. Și au zis cătră tată-său: „Nu să cuvine așa, tată, că acesta iaste întâiu născut. Pune dreapta ta preste capul lui!”

19. Carele nevrând, au zis: „Știu, fiiul meu, știu! Și acesta, | adecă, va fi spre noroade 72v și să va înmulți; ce fratele lui cel mai mic va fi mai mare decât el, și sămânța lui va crește în neamuri.

20. Și i-au blagoslovit în vremea aceea, zicând: „În tine să va blagoslovi Israil și să va zice: «Facă-ți ție Dumnezeu ca lui Efrem și ca lui Manasse!»,, Și au rânduit pre Efrem înaintea lui Manasse.

*Ioz. 15, 16 și 16, 1. 21. Și au zis cătră Iosif, fiiul său: „Iacă, eu moriu; și va fi Dumnezeu cu voi și vă va duce la pământul părinților voștri!

**Ios. 24, 8. 22. Dau ție *o parte afară de frații tăi, carea o am luat din mâna **amorieului cu sabia și cu arcul meu”.

Cap 49

Iacov, aproape de moarte, pre toți fiii blagoslovește, însă a unora blagoslovenia, pentru păcate, în blăstăm și în aspră înfruntare întornându-să, ceale viitoare lor spune. Și arătându-le locul îngropării sale, moare.

1. ^{*} i au chemat feciorii săi și le-au zis: „Adunați-vă să vă vestesc ceale viitoare în zilele mai de pre urmă!” *2 Lege 33, 6.
2. Adunați-vă și ascultați, feciorii lui Iacov, ascultați pre Israil, tatăl vostru!
3. Ruvim, întâiul meu născut, ca tăria mea și începutul durerii mele, întâiu în daruri, mai mare în stăpânire,
4. Vărsatu-te-ai ca apa, nu creaste, *că te-ai suit pre patul tătâne-tău și ai întinat așternutul lui. *Sus 35, 22.
1 Par. 5,1.
5. Simion și Levi, frații: vasele nedreptății de război.
6. În sfatul lor să nu vie sufletul meu și în adunarea lor să nu fie mărirea mea, *căci băsăul său au ucis bărbatul și întru vrearea sa au săpat zidul. || *Sus 34, 25.
- 73r 7. Blăstămatu-i băsăul lor, că-i zaviznic și mâniia lor, că-i vârtoasă. *Împărți-i-voi întru Iacov și-i voi răsipi în Israil. *Iosue 19, 1.
8. Iuda, pre tine te vor lăuda frații tăi. Mânile tale preste grumazii neprietinilor tăi. Ție să vor închina fiii tătâni-tău.
9. *Puiu de leu, Iuda: la pradă, fiul meu, te-ai suit. Odihnindu-te, te-ai culcat ca leul și ca o leiță. Cine-l va deștepta? *1 Par. 5, 2.
10. *Nu să va lua toiagul din Iuda și povățuitoriul din coapsa lui, până va veni Cel Făgăduit și Acela este așteptarea neamurilor. *Math. 2, 6.
Ioan 1, 45.
11. Legând la vie mânzul Său și la viță, o, fiul meu, asina Sa. Spăla-va în vin văjmântul Său și în sângele strugurului platoșa sa.
12. Mai frumoși sânt ochii Lui decât vinul și dinții Lui decât laptele mai albi.
13. Zavolon în țarmurile mării va lăcui și în vadul corăbiilor, agiungând până la Sidon.
14. Issahar, asin tare, culcându-să între hotare,
15. Au văzut odihna că iaste bună și pământul că iaste bun și ș-au supus umărul spre purtat și s-au făcut dăjdilor slujitor.
16. Dan va judeca norodul său, ca și alt neam în Israil.
17. Fie Dan șarpe în cale și cherast în cărare, mușcând copitele calului, să cază călărețul lui îndărăpt.
18. Mântuitoriul Tău oi aștepta, Doamne!
19. Gad încins va tăbări înaintea lui și el să va adaoge dindărăpt.
20. Aser, grasă pânea lui, și va da dulceață împăraților. |
- 73v 21. Neffhali, cerb slobod și dând vorbe înfrământate.
22. *Fiiul crescând Iosif, fiul crescând și împodobit la vedeară, featele au trepedat peste zid. *1 Par. 5, 1.
23. Ci l-au întărâtat și au cărtit asupra lui și i-au pizmuit cei ce avea săgeți.
24. Șezut-au în cel tare arcul lui și s-au dezlegat legăturile brațelor și mânilor lui prin mânila putearnicului Iacov; de acolo păstoriul au ieșit, piatra lui Israil.
25. Dumnezeuul tătâne-tău va fi agiutoriul tău și Atotputearnicul te va blagoslovi cu blagoslovenii cerești de sus, cu blagosloveniile adâncului ce zace jos, cu blagosloveniile ugerilor și a zgăului.
26. Blagosloveniile tătâne-tău s-au întărit prin blagosloveniile părinților lui, până va veni dorul dealurilor celor veacnice. Fie în capul lui Iosif și în cerbicea nazarineanii între frații săi!
27. Veniamin, lup răpitoriul, dimineața va mânca prada și sara va împărți dobânzi”.
28. Toț aceștia, în neamurile lui Israil douosprăzece; acestea au grăit lor tatăl său și au blagoslovit pre fieștecarii cu blagosloveniile sale,
29. Și le-au poruncit, zicând: „Eu mă adun la norodul meu. Îngropați-mă cu părinții miei în peștărea îndoită carea iaste în câmpul Efron, hefteului,
30. În preajma Mamvrii, în pământul Hanaan, *carea o au cumpărat Avraam cu câmpul de la Efron hefteul, spre moștenirea îngropării. *Sus 23, 17.
- 74r 31. Acolo l-au îngropat pre el și pre Sara, muiare lui, || acolo s-au îngropat Isaac cu Reveca, muiarea sa, acolo și Liia îngropată zace”.
32. Și sfârșind poruncile prin carele învăța feciorii, ș-au adunat picioarele spre pățișor și au adormit. Și s-au pus la norodul său.

Cap 50

Iosif, poruncind a să unge cu mirezme trupul tătâne-său și adăogând plângere de îngropare cu bătrânii Eghiptului, purcede să-l îngroape în pământul Hanaan. Carea cu mare pofală isprăvind, frații, pentru nelegiuirea carea i-au fost făcut temându-să, blând îi cuprinde și-i mângăie. Carele, după ce le-au dat poruncă pentru oasele sale să le ducă cu sine în pământul Hanaan când or ieși din Eghipt, în pace s-au odihnit.

1. are văzând Iosif, au căzut pre fața tătâne-său, plângând și sărutându-l.
2. Și au poruncit slugilor sale, vracilor, să ungă cu mireazme pre tatăl.
3. Carii plinind porunca, au trecut patruzeci de zile, că acesta era obiceiul trupurilor celor unse. Și l-au plâns Eghiptul zile șeptezeci.
4. Și plinindu-să vreama plângerii, grăit-au Iosif cătră familia lui Faraon: „De am aflat har înaintea voastră, grăiți în urechile lui Faraon,
- *Sus 47, 29. 5. Pentru că tatăl meu m-au jurat, zicând: «Iată, moriu! În mormântul meu, *carele mi-am săpat în pământul Hanaan, mă vei îngropa!» Sui-mă-voi, dară, și oi îngropa pre tatăl meu și mă voi înturna”. |
6. Și i-au zis Faraon: „Sui-te și îngroapă pre tatăl tău precum ai giurat”. 74v
7. Carele suindu-să, s-au dus cu el toți bătrânii casii lui Faraon și toți cei mai mari născuți din pământul Eghiptului,
8. Casa lui Iosif cu frații săi, afară de prunci și de turme și de ciurde, care le lăsase în pământul Ghessen.
9. Și au avut cu sine care și călăreț; și au fost nu puțină gloată.
10. Și au venit la aria Arad, carea iaste lângă Iordan, unde, făcând ceale de îngropare, cu plângere mare și foarte au plinit șapte zile.
11. Care văzând lăcuiorii pământului Hanaan, au zis: „Plângere mare iaste aceasta eghipteanilor!” Și pentru aceea s-au chemat numele locului aceluia Plângerea Eghiptului.
12. Și au făcut fiii lui Iacov precum le poruncisă.
- *Fap. 7, 16. 13. Și purtându-l în pământul Hanaan, *l-au îngropat în peșterea îndoită, **carea o cumpărasă Avraam cu câmpul spre moștenirea îngropării, de la Efron hefteul, în preajma Mamvrii.
- **Sus 23, 17.
14. Și s-au întors Iosif în Eghipt cu frații săi și cu toate soțiile, după ce au îngropat pre tată-său.
15. Carele murind, temându-să frații lui și între sineș grăind: „Nu cumva să-ș aducă aminte de nelegiuirea carea au răbdat și să ne răsplătească tot răul care am făcut!” | |
16. I-au grăit lui, zicând: „Tatăl tău ne-au poruncit, mainte de-a muri, 75r
17. Să-ț zicem aceastea, cu cuvântul lui: «Rogu-te să te uiț de lotriia fraților tăi și de păcat și de răutatea carea au făcut împotriva ta!» Și noi ne rugăm să ierți slujilor Dumnezeului tătâne-tău nedreptatea aceasta!” Carele auzind, au plâns Iosif.
18. Și au venit la el frații săi și, închinându-să cu fața la pământ, au zis: „Robii tăi sântem!”
19. Căroră el au răspuns: „Nu vă teamereți! Au doară putem sta împotriva vrearii lui Dumnezeu?
- *Sus 45, 5. 20. *Voi aț cugetat de mine rău, ce Dumnezeu l-au întors spre bine, ca să mă înalță precum vedeț acum și să mântuiască multe noroade.
- *Sus 47, 5. 21. Nu vă teamereți! Eu *vă voi hrăni pre voi și pruncii voștri”. Și i-au mângăiat și blând [45, 7]. și dulce au grăit.
- *Sus 47, 12. 22. *Și au lăcuit în Eghipt cu toată casa tătâne-său. Și au trăit ani o sută zece. Și au văzut **Num. 32, 39. fiii lui Efrem până la al triilea neam, **și feciorii lui Mahir, fiul lui Manasse, s-au născut în genunchele lui Iosif.
- *Ovreai 11, 12 [22]. 23. Carele isprăvindu-să, *au grăit cătră frații săi: „După moartea mea, Dumnezeu vă va cerceta și vă va face a vă sui din pământul acesta la pământul carele au făgăduit lui Avraam, Isaac și Iacov”
- *Ieșire 13, 19. 24. Și după ce i-au jurat și le-au zis: „Dumne|zeu vă va cerceta; *purtaț oasele meale 75v Iosue 24, 32. cu voi din locul acesta!”
25. Au murit, plinind anii vieții sale o sută zeace. Și, uns cu mireazme, s-au pus în turbă în Eghipt.

